

مصاحبه با دکتر منصور نیکخواه بهرامی
بخش دوم نشست جامعه و دانشکده فنی | مصاحبه با سیدرضا گروبی

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

فهرست

- ۲ سرمقاله
- ۳ کانون
- ۴ گزارش فعالیت های کانون در سال ۱۳۹۳
- ۹ گزارش مالی کانون در سال ۱۳۹۳
- ۱۰ نامه های وارده
- ۱۱ اخبار کانون
- ۲۱ دانشکده فنی
- ۲۲ نشست جامعه و دانشکده فنی
- ۳۰ به بهانه هشتادمین سال تاسیس دانشکده
- ۳۲ مصاحبه با دکتر منصور نیکخواه بهرامی
- ۴۰ اخبار دانشکده فنی
- ۴۸ حامیان خبرنامه
- ۵۳ خانواده فنی
- ۵۴ مصاحبه با سیدرضا کروبى
- ۶۰ طرح یک مشکل
- ۶۳ حمل با جرثقیل
- ۶۴ اخبار خانواده فنی

کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران

خبرنامه کانون مهندسين فارغ التحصيل
دانشکده فنی دانشگاه تهران
سال بیست و پنجم - بهار ۱۳۹۴
شماره ۱۷۶ تا ۱۷۸

مدیرمسئول:
محمد هادی نژاد حسینیان

سرپرست کمیته انتشارات:
اورنگ فرزانه

مدیر اجرایی و هنری:
هادی آجورلو

همکاران این شماره به ترتیب حروف الفبا:
فرهاد ترکمان بوتراپی - الناز حکیم آبادی
علیرضا نوری - پرویز ون - داد

عکاسی، صفحه بندی و طرح روی جلد:
هادی آجورلو

مورآگهی:
عزیز اله بریجانی (۰۹۱۲۳۸۸۱۵۶۳)

نشانی:
تهران - خیابان کارگر شمسالی
خیابان یکم (شکرالله) - پلاک ۱۳۳
کد پستی: ۱۴۱۳۶۸۴۹۴۱
صندوق پستی: ۴۹۵-۱۴۳۹۵
تلفن: ۰۲۶۳۶۵-۶
فاکس: ۸۸۶۳۹۷۳۵
وبسایت: www.fanni.info
ایمیل: info@fanni.info

محتوای مقاله ها بیانگر نظر نویسندگان آنها است.
کمیته انتشارات در ویرایش یا رد مقالات رسیده آزاد است.

این خبرنامه به همت آقای مهندس سیدرضا کروبى (معدن ۶۱)
و توسط شرکت انتشارات فنی ایران به چاپ می رسد.

سر مقاله

چرچیل، سیاستمدار نامدار بریتانیا، جمله‌ای دارد به این مضمون که دموکراسی قطعی نقص و عیب نیست ولی در حال حاضر گزینه‌ای بهتر از آن سراغ نداریم.

مسئله‌ی اداره‌ی هر نهادی مانند حکومت، انجمن‌های صنفی، نهاد‌های غیردولتی و حتی یک شرکت تجاری، با رعایت این اصل اساسی دموکراسی، یعنی حق اعمال نظر اکثریت با رعایت حقوق اقلیت، در حال حاضر پذیرفته شده‌ترین شیوه‌ی شناخته شده است. اما برای اینکه این اصل رعایت گردد و کارها بر این اساس نظام باید چند نکته‌ی اساسی باید از طرف اعضای هر جامعه رعایت گردد:

الف- مشارکت حداکثری، بدین معنی که به عنوان یک عضو هر کدام از این جوامع نمی‌توان انتظار داشت که بدون شرکت در انتخابات و تلاش برای اعمال نظر، فرایند تصمیم‌گیری جمعی و اعمال نظر اکثریت به انجام برسد،

ب- کسانی که در هر انتخاباتی پیروز می‌شوند، نباید ساز و کار اعمال نظر اقلیت را محدود سازند و عملاً امکان ارائه‌ی برنامه، جلب نظر اعضا و جذب آرای بیشتر را در انتخابات بعدی سلب کنند،

ج- با حضور فعال، امکان مهندسی انتخابات را محدود سازند. بدیهی است که در هر انتخاباتی، کسانی که داوطلب احراز نمایندگی یا عضویت در گروه رهبری کننده‌ی جامعه‌ی هدف می‌شوند، با قصد پیروزی در انتخابات به صحنه می‌آیند. بنابراین استفاده از ساز و کارهای قانونی، جهت جلب آرای بیشتر، از جمله تبلیغات یا تشویق و تحریض رای دهندگان به انداختن رای خود در صندوق انتخابات به نفع آنها، شیوه‌ی مرسوم و معمول هر انتخاباتی است. اما بحث مهندسی انتخابات، که در تمامی انتخاباتی اینچنینی، در سطح جهان و در هر جامعه‌ی هدفی، از ریاست جمهوری یک کشور تا انتخاب مدیر عامل یک شرکت، اعمال می‌گردد، از موارد نقض دموکراسی است و نتیجه‌ی آن هدف اصلی که اعمال نظر اکثریت با رعایت حقوق اقلیت است را به محاق می‌برد.

از سه مورد یاد شده‌ی فوق، دو مورد اول بیشتر شناخته شده و مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. بدیهی است که با کنارگود نشستن و عدم همراهی، با شرکت در صد کمی از واجدین شرایط رای دادن در انتخابات و با سکوت و تحریم انتخابات در عمل، اکثریتی که از نتیجه‌ی انتخابات بدست می‌آید، نه اکثریت بدنه‌ی جامعه‌ی هدف، که اکثریت چند درصد عضو شرکت کننده است. متأسفانه، در سال‌های گذشته، انتخابات شورای عالی کانون به شدت از این بی‌تفاوتی و انفعال ضربه خورده است. کافی است که به تعداد شرکت کنندگان در انتخابات نسبت به تعداد کل اعضای کانون توجه شود.

از طرفی، حضور تعداد مشخصی از اعضای کانون در ارکان تصمیم‌گیری، شورای عالی و هیئت مدیره، به صورت تکراری و ادواری، ممکن است این شائبه را به همراه آورد که اکثریت انتخاب شونده، اجازه‌ی اعمال نظر و جلب آرای اعضا را به اقلیت نمی‌دهند. البته، تعداد قلیل شرکت کننده در انتخابات و حتی بدتر از آن، تعداد بسیار اندک داوطلبین احراز عضویت در شورای عالی، که گاه حتی کمتر از تعداد لازم اعضای شورای عالی است، این فرضیه را زیر سؤال می‌برد.

اما بحث مهندسی انتخابات، تاکنون در این مورد مورد توجه قرار نگرفته است. اینکه چرا تعداد قلیلی در انتخابات کاندید می‌شوند، تعداد کمی از اعضای کانون در انتخابات شرکت می‌کنند و نهایتاً اعضای شورای عالی را از بدو تاسیس، افراد نسبتاً ثابتی تشکیل می‌دهند شاید بتوان با این موضوع مرتبط دانست. وجود یا القای این نظر که افراد ذکر شده بقدر کفایت صاحب صلاحیت هستند و دیگر چه نیاز به تغییر، شاید یکی از عوامل تحقق این امر باشد. حضور تعدادی از نیروهای جوان، که در عمل بار بزرگی از انجام امور جاری کانون را بر عهده دارند، شاید این اندیشه را القا کند که در صورت تغییر، بسیاری از کارها زمین خواهد ماند. اینکه شاید کسانی که از نظر فکری و اجرایی، روش‌های مختلفی را برای پیشبرد اهداف کانون در سر دارند، یا هم در شورای عالی یا هیئت مدیره گرد نمی‌آیند و در صورت وجود چنین ترکیبی، امور کانون معطل خواهد ماند، بنابراین همان گروه هم نظر و یکدست ما را بس.

به هر حال، اگر بخواهیم از مواهب دموکراسی استفاده کنیم و از مضرات آن دور باشیم، اگر بخواهیم کانون، نهادی پویا و منعکس کننده نظریات و سلاقی اکثریت اعضای خود باشد، اگر بخواهیم که نظرات مخالف و مختلف، در کانون، گوش شنوا و امکان ابراز داشته باشد، باید سه آفت ذکر شده را از انتخابات کانون بزدا کنیم. عدم حضور و مشارکت، مشکلی را حل نخواهد کرد و حق اظهار نظر را از ما خواهد گرفت. برای ما مهندسین، که می‌دانیم ساختن امری دفعی و ناگهانی نیست و به حوصله و زمان نیاز دارد، باور به این امر که شکل‌گیری این سازمان مردم نهاد، "کانون"، نیاز به زمان، صبوری و مشارکت دارد، دور از ذهن نیست.

حضور و مشارکت فعال در انتخابات شورای عالی کانون برای همگی ما تمرین دموکراسی است.

کانون

این بخش به انتشار مطالب مربوط به کانون اختصاص دارد. گزارش فعالیت های کانون در سال ۱۳۹۳، گزارش مالی کانون در سال ۱۳۹۳، مطلبی در خصوص گزارش جشن هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران و در انتها، اخبار کانون مربوط به بهار سال ۱۳۹۴ را می خوانید.

گزارش فعالیت‌های کانون در سال ۱۳۹۳

ارائه شده به مجمع عمومی عادی سالیانه مورخ ۹۴/۰۳/۲۷

- تهیه‌ی آیین نامه و دستور العمل اجرایی کمیته‌های تخصصی کانون و تصویب در شورای عالی
- پیگیری کارهای مربوط به انحصار وراثت مرحوم آقای دکتر قالیبافیان
- پیگیری پروژه ساخت زمین پونک
- مشارکت در برگزاری جلسات fundraising به درخواست بنیاد حامیان دانشکده فنی از دوره‌های مختلف دانشکده فنی و برگزاری نشست‌هایی با فارغ التحصیلان سال‌های ۴۸ و ۵۳ و ورودیه‌های ۶۴ تا ۶۶ عمران
- با توجه به درخواست تعاونی مسکن برای همکاری نزدیک‌تر با کانون، پیشنهاد شد تفاهم نامه‌ای بین طرفین منعقد گردد.
- اعطای کمک مالی به کلیه جشن های فارغ التحصیلی دانشکده‌های مهندسی، تا سقف ۵ میلیون ریال طبق مصوبه هیات مدیره
- شرکت در برنامه بزرگداشت دکتر میرمحمدی استاد بازنشسته و پیشکسوت دانشکده فنی، اعطای لوح یادبود و هدیه ای به ایشان از طرف کانون و همچنین شرکت در مراسم نکوداشت دکتر حسین محسنی و اعطای لوح به ایشان
- برگزاری مراسم یادبود شادروان دکتر امیرمنصور میری استاد مهندسی برق و رئیس سابق دانشکده فنی، در تاریخ ۲۲ دی ماه با حضور خانواده ایشان، تعدادی از اعضای هیات علمی دانشکده فنی و فارغ التحصیلان
- تشکیل کمیته فرهنگی در کانون برای این که کلاسهای مختلف هنری و فرهنگی زیر نظر ایشان برگزار گردد.

۳-۱- کمیته های تخصصی و اجرایی

۱-۳-۱- کمیته انتشارات
- کمیته انتشارات در یک سال گذشته ۳۷ جلسه به سرپرستی آقای دکتر اورنگ فرزانه در روزهای

۲-۱- هیأت مدیره

هیأت مدیره برای بررسی کارهای جاری کانون و اخذ تصمیمات اجرایی تعداد ۴۴ جلسه در سال ۹۳ در روزهای یکشنبه‌ی هر هفته در محل کانون داشته است.
اهم موضوعات مورد بحث و تصمیمات اخذ شده:
- برنامه ریزی و تدارک برگزاری نمایشگاه «هشتاد سال مهندسی ایرانی، هشتاد سال شکوفایی ملی» در پردیس مرکزی دانشکده فنی
- برنامه ریزی و تدارک برگزاری جشن هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در تاریخ های ۴، ۵ و ۶ اسفند ماه
- عقد قرارداد جهت تهیه فیلم های مستند دانشکده فنی با آقای مجتبی میرطهماسب
- برنامه ریزی و برگزاری مراسم رونمایی کتاب «۵۰۰۰ سال مهندسی ایران» در سطح بین المللی با همکاری روابط بین الملل دانشگاه و دعوت از چند نفر از استادان و کارشناسان بین المللی حاضر در فیلم در مورخ ۷ بهمن ماه
- برنامه ریزی و نظارت بر تهیه و تدوین کتاب «تاریخ ۸۰ ساله دانشکده فنی» و چاپ و انتشار آن
- برنامه ریزی و نظارت بر تهیه و تدوین «کتاب تاریخ دانشکده فنی» به روایت تصویر
- برگزاری جلسات با حامیان بالقوه از جمله دیدار و پیگیری با مدیریت بانکها، شرکتهای بیمه و شرکتهای مهندسی
- برگزاری ضیافت شام یاریگران کانون در تاریخ ۱ بهمن ماه با حضور حامیان مالی کانون، اعضای هیأت رئیسه دانشگاه تهران و دانشکده فنی و هیات امنای بنیاد و اعضای هیات مدیره و شورای عالی کانون جهت ارائه‌ی گزارش برنامه های هشتادمین سال و جمع آوری کمک های مالی اعضا و همچنین اعطای لوح عضویت حقوقی ویژه ۲۴ شرکت عضو کانون.

هیأت رئیسه محترم مجمع عمومی، اعضای محترم کانون، با کمال احترام خلاصه فعالیت‌های کانون در سال ۱۳۹۳ را تقدیم می نماید.

فهرست فعالیت‌ها

- ۱- فعالیت‌های سازمانی
 - ۱-۱- شورای عالی
 - ۲-۱- هیأت مدیره
 - ۳-۱- کمیته‌های تخصصی و اجرایی
 - ۴-۱- دبیرخانه
 - ۵-۱- عضویت
 - ۲- ارتباط با دانشکده فنی
 - ۱-۲- کمک‌های مالی به فعالیت‌های دانشجویی
 - ۳- فعالیت های فرهنگی و رفاهی
 - ۱-۳- گردهمایی ماهیانه
 - ۲-۳- شام فعالین کانون
 - ۳-۳- جشن هشتادمین سالگرد دانشکده فنی
 - ۴-۳- انتشار سالنما
 - ۵-۳- انتشار پیام‌نامه
 - ۳-۶- خدمات بیمه تکمیلی درمانی
 - ۳-۷- خدمات رفاهی
 - ۴- گزارش مالیاتی

۱- فعالیت های سازمانی

۱-۱- شورای عالی

شورای عالی برای بررسی فعالیت های کانون و اخذ تصمیمات عمده به طور معمول در آخرین پنجشنبه‌ی هر ماه جلسه داشته است. تعداد کل جلسات برگزار شده توسط شورای عالی دوره یازدهم در سال ۱۳۹۳، جمعا ۱۱ جلسه بوده است.

فوتبال جهان جهانی در آمفی تئاتر دانشکده فنی بود که به علت تقارن با فصل امتحانات امکان اجرای آن فراهم نشد.

۱-۳-۵- گروه ورزشهای کوهستانی

گروه ورزشهای کوهستانی تنها ۲ جلسه در ابتدای سال به سرپرستی مهندس البرز صمدی برگزار کرد و فعالیت آن از خرداد ماه متوقف شد. تنها برنامه برگزار شده توسط این گروه، دوچرخه سواری تیریز به اهواز با تعداد ۴ نفر بود که این برنامه به علت شرایط جوی نامناسب، پس از طی ۶۵۰ کیلومتر در کرمانشاه متوقف گردید.

۱-۳-۶- کارگروه راه اندازی کمیته های تخصصی

اعضای کارگروه راه اندازی کمیته های تخصصی در آذر ماه سال ۹۲ توسط شورای عالی انتخاب شده بودند در سال ۹۳، تعداد ۱۱ جلسه در دفتر کانون برگزار نمود. مهندس هرمز ناصریا به عنوان رئیس، مهندس آذر خورشیدی کاشانی به عنوان عضو کمیته راه اندازی بودند.

اهم اقدامات صورت گرفته توسط این کمیته عبارتند از برنامه ریزی، تدارک و اجرای انتخابات کمیته های تخصصی ذیل:

- کمیته تخصصی مهندسی عمران در ۲۹ خرداد با شرکت با حضور ۵۰ نفر
- کمیته تخصصی مهندسی شیمی در ۱۶ مهر با شرکت ۲۸ نفر
- کمیته تخصصی مهندسی برق در ۸ آبان با شرکت ۳۴ نفر
- کمیته تخصصی مهندسی مکانیک در ۲۴ دی با حضور ۵۴ نفر

۱-۳-۷- کمیته تخصصی مهندسی عمران

در انتخابات این کمیته مهندس محمدهادی جلیلی، مهندس محمدرضا نجفی ساروکلائی، مهندس محمدحسین طالبپور، دکتر سیدمحسن حائری، مهندس سیدعلی طالقانی، مهندس مهسا برنده و مهندس امیر قناعتی به عنوان اعضای اصلی و دکتر مهدی صمدزاد و مهندس ندا فرهودی به عنوان اعضای علی البدل انتخاب شدند.

در اولین جلسه این کمیته دکتر محسن حائری به عنوان رئیس، مهندس محمدهادی جلیلی به عنوان نایب رئیس و مهندس محمدرضا نجفی ساروکلائی به عنوان منشی انتخاب شدند. این کمیته تا آخر اسفند ۲۰ جلسه برگزار کرد.

این کمیته ۵ خرداد جلسات خود را آغاز نمود و تا آخر اسفند حدود ۲۰ جلسه در روزهای دوشنبه در دفتر کانون برگزار کرد.

برگزاری مراسم، فعالیت ها آغاز شد. همچنین پیشنهادات اجرایی مد نظر کمیته، به هیأت مدیره ارائه شد و به تصویب رسید.

در هفته های پایانی، جلسات کمیته جهت هماهنگی های نهایی اجرایی روز های مراسم به صورت منظم برگزار می گردید. با اضافه شدن نیروهای جدید، در روز های پایانی حدودا ۸۰ نفر برای اجرای امور نهایی برگزاری مراسم همکاری می کردند.

مجموعه این تلاش ها و فعالیت های شبانه روزی، منتج به برگزاری مطلوب جشن اختتامیه مجموعه مراسم گرامیداشت هشتادمین سال دانشکده فنی دانشگاه تهران شد، که در تاریخ ۶ اسفندماه ۱۳۹۳ به بار نشست.

لازم به ذکر است پس از برگزاری مراسم، سه جلسه با حضور اکثر اعضا جهت بحث و تبادل نظر پیرامون مسائل اجرایی و شناسایی نقاط ضعف و قوت، تشکیل شد.

از اقدامات اساسی کمیته تجلیل جهت برگزاری مراسم هشتادمین سال، می توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- نوآوری در ساختار کلی اجرایی مراسم، ساماندهی ساختار پذیرش مهمانان و همچنین نحوه تجلیل از برگزارکنندگان
- برگزاری نمایشگاه عکس در سرسرای دانشکده فنی به مدت سه روز
- ابتکار جهت پخش زنده مراسم با استفاده از نمایشگر در محوطه دانشکده و دانشگاه جهت بهره مندی همه افراد از مراسم
- تدارکات محل مراسم، محوطه های پذیرش، پذیرایی و ...
- برپایی غرفه یادبود های مراسم با لوگو هشتادمین سال و تهیه نشان طلایی هشتادمین سال، برای اولین بار
- طراحی و تولید المان گردن آویز یادبود برای تجلیل شوندگان مراسم هشتادمین سال

۱-۳-۴- کمیته ورزش

کمیته ورزش ۳ جلسه در روزهای دوشنبه در دفتر کانون برگزار کرد.

اقدامات صورت گرفته توسط این کمیته:

- تهیه ۹۰۰ عدد بلیط برای ۶ بازی والیبال با همکاری آقای مهندس شریفزاده بوشهری عضو کانون و کاپیتان اسبق تیم ملی والیبال ایران.

همچنین این کمیته برگزاری مسابقه دو از دانشکده فنی امیرآباد تا دانشکده فنی در خیابان ۱۶ آذر را ارائه کرده بود که به علت برگزاری چنین برنامه ای از سوی تربیت بدنی دانشگاه تهران در سطح دانشگاه، برگزاری این برنامه منتفی گردید.

دیگر پیشنهاد این کمیته، پخش مستقیم بازی های

یکشنبه در دفتر کانون برگزار نمود.

در این سال دو شماره خبرنامه در تابستان و پاییز چاپ و منتشر شده است.

سایر اقدامات انجام شده توسط کمیته انتشارات:

- برگزاری سه جلسه با تعدادی از اعضای علاقمند کانون جهت تبادل نظر در خصوص نقاط قوت و ضعف خبرنامه و برنامه ریزی برای رفع نواقص و بهبود کیفیت خبرنامه.
- جایگزینی مدیر اجرایی خبرنامه.

۱-۳-۲- کمیته بازدید

کمیته بازدید ۱۲ جلسه در روزهای دوشنبه به سرپرستی مهندس مهدیار هویخت در محل دفتر کانون برگزار کرده است.

فعالیت های انجام شده توسط این کمیته عبارت است از:

با حضور ۱۷ نفر	۵۴ اردیبهشت ماه	برگزاری برنامه دو روزه تفریحی، دامغان، چشمه های باداب سورت
با حضور ۱۴ نفر	۶ خرداد	برگزاری برنامه چهار روزه تفریحی به ارسباران
با حضور ۲۵ نفر	۱۵ خرداد	برگزاری برنامه یک روزه تفریحی دشت هویج
با حضور ۳۳ نفر	۶ شهریور	برگزاری برنامه یک روزه آهار به شکراب
با حضور ۲۶ نفر	۳ و ۴ مهر	برگزاری برنامه دو روزه قلعه رود خان
با حضور ۳۱ نفر	۱ آبان	برگزاری برنامه یک روزه پیاده روی از امامه به کلوگان
با حضور ۱۸ نفر	۲۱ بهمن	برگزاری برنامه بازدید از نیروگاه اتمی بوشهر
با حضور ۴۰ نفر	۲۱ و ۲۲ اسفند	برگزاری برنامه دو روزه کمپ کوبری متین آباد

برنامه چهار روزه به استان فارس که برای فصل پاییز پیش بینی شده بود، به دلیل عدم نصاب شرکت کنندگان انجام نشد.

۱-۳-۳- کمیته تجلیل

کمیته تجلیل همزمان با تشکیل ستاد برگزاری مراسم، در خرداد ماه ۱۳۹۳ به طور رسمی فعالیت های خود را آغاز کرد.

آقای مهندس روزبه صالح آبادی به عنوان رئیس، آقای مهندس محمد حسین طالب پور به عنوان نایب رئیس و آقای سپهر پارسا به عنوان دبیر کمیته انتخاب شدند.

کمیته از مهر ماه با برنامه جذب نیرو با شتاب بیشتری به فعالیت های خود ادامه داد. حدودا سی عضو جدید به کمیته تجلیل اضافه شدند.

با ابلاغ صریح صورت وظایف کمیته از سوی ستاد

اقداماتی که توسط این کمیته صورت گرفت عبارت است از:

برگزاری میزگرد تحت عنوان «بازآفرینی بافت فرسوده» در تاریخ سه شنبه ۲۹ مهر ماه در تالار رجب بیگی با حضور مسئولان و کارشناسان حوزه نوسازی بافت فرسوده. تعداد شرکت کنندگان در این برنامه حدود ۱۰۰ نفر بود.

دومین میزگرد بافت فرسوده تحت عنوان «نقش کنشگران دخیل در بافت فرسوده» در روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه در تالار رجب بیگی دانشکده فنی با حضور دکتر پرویز حناچی معاون معماری و شهرسازی وزارت مسکن و شهرسازی و دانشیار دانشکده معماری دانشگاه تهران، دکتر حسین ایمانی جاجرمی رئیس موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشگاه تهران و دکتر بهمن ادیب زاده استاد دانشکده معماری دانشگاه شهید بهشتی برگزار گردید. تعداد شرکت کنندگان در این برنامه نیز حدود ۸۰ نفر بود.

– اهم موضوعات مورد بحث عبارت بوده است از:
– تدارک بازدید از سد سیاه بیشه برای مدیران فارغ‌التحصیل دانشکده فنی که این بازدید در روزهای تعطیل میسر نبود و به همین دلیل برگزار نشد.

– تدارک برای برگزاری گردهمایی دیدار هم‌دانشکده‌ای‌های رشته عمران از دهه اول تا دهه ۸۰ برای اواخر اردیبهشت ماه ۹۴.

– ساماندهی ارتباط شرکت‌ها و فارغ‌التحصیلان به منظور ارائه فرصت‌های شغلی دو طرفه.

– برقراری ارتباط علمی و پژوهشی با دانشکده فنی و همکاری در بکارگیری نتایج پژوهش‌های دانشگاه در صنعت.

– کوشش در جهت فعالسازی نظامات مهندسی، همکاری و اشتراک مساعی با نهادهای ذیربط در پیشبرد اهداف نظام مهندسی کشور و همکاری با دیگر نهادها در تدوین مقررات و آئین نامه‌ها و ضوابط خدمات مهندسی و ...

۱-۳-۸- کمیته تخصصی مهندسی شیمی
در انتخابات این کمیته مهندس مرضیه علی‌حیدرلو، مهندس آذر خورشیدی، مهندس پرویز هاشم‌زاده، مهندس علی فضلی‌نژاد، مهندس حمید مسگرپورطوسی، مهندس سیروس ابن‌رسول صنعتی و مهندس اسماعیل ذوقی به عنوان اعضای اصلی و مهندس محمداقراقی و دکتر فرشاد نورایی به عنوان اعضای علی‌البدل انتخاب شدند.

این کمیته در اولین جلسه خود که در تاریخ ۲۸ مهر ماه برگزار شد، مهندس پرویز هاشم‌زاده را به عنوان رئیس، مهندس حمید مسگرپور را به عنوان نایب رئیس و مهندس آذر خورشیدی را به عنوان منشی

انتخاب کرد و تا آخر اسفند ماه ۸ جلسه برگزار نمود. اهم اقدامات صورت گرفته توسط این کمیته عبارت است از:

– حضور فعال در پانزدهمین کنگره ملی مهندسی شیمی که در تاریخ ۲۸ تا ۳۰ بهمن برگزار گردید.

– انجام سخنرانی در کنگره، تشکیل میزگرد با حضور اعضای رشته شیمی عضو کانون، تشکیل غرفه و ارائه هدایای تبلیغاتی با آرم و لوگوی کانون، نظر خواهی در مورد نحوه اجرای آنها و انجام عضوگیری برای کانون از کارهایی بود که توسط این کمیته در پانزدهمین کنگره ملی مهندسی شیمی صورت گرفت.

– تشکیل غرفه در نمایشگاه هشتمین سال تاسیس دانشکده فنی.

– حمایت مالی توسط اعضای کمیته مهندسی شیمی در مراسم جشن سالیانه دانشجویان رشته مهندسی شیمی.

۱-۳-۹- کمیته تخصصی مهندسی برق

– در انتخابات این کمیته مهندس سیدرضا رفیعی طباطبایی، مهندس مینا محمدخانی، مهندس سیدعلی میرپور، مهندس شهریار کوزه‌کنانی، مهندس عبدالحمید نقیبه محمودآبادی، مهندس محمدصادق شفیعی، مهندس حسین قائینی به عنوان اعضای اصلی و مهندس افسانه آقازاده و مهندس نوراله اژدری به عنوان اعضای علی‌البدل کمیته انتخاب شدند.

– اولین جلسه این کمیته در تاریخ ۱۷ آبان در دفتر کانون برگزار گردید، مهندس سیدرضا رفیعی طباطبایی به عنوان رئیس کمیته، مهندس افسانه آقازاده به عنوان نایب رئیس و مهندس محمدصادق شفیعی به عنوان منشی کمیته انتخاب شد. این کمیته تا آخر اسفند ۱۱ جلسه برگزار کرد.

– اهم پیشنهادات مطرح شده توسط این کمیته عبارت است از:

– اختصاص بخشی از ابتدای هر جلسه به بحث در خصوص مباحث علمی و عملی تخصصی رشته‌های ذیربط

– برگزاری جلسه سخنرانی آقای دکتر رضا صفوی نائینی.

– ارتباط با تشکل‌های صنفی یا فنی مرتبط با بخش ایران IEEE

– تشکیل جلسه مشترک با سازمان نظام مهندسی در خصوص پیگیری تشکیل نظام مهندسی برق برای تمامی گرایش‌های موجود.

– معرفی شرکت‌های مناسب برای کارآموزی دانشجویان.

– بازدید دانشجویان از مرکز دیسپاچینگ، مرکز

کنترل ترافیک تهران، مرکز کنترل هوایی ایران، تکتا و کابل کاویان.

۱-۳-۱۰- کمیته تخصصی مهندسی مکانیک

در انتخابات این کمیته مهندس شهناز رستمی، مهندس محمدرضا کمره‌ای، مهندس امیرحسین نجفی، مهندس محمدرضا مسعودیه، مهندس شمس‌الدین صبوری، مهندس احمدرضا قوامی، مهندس پیمان جهان به عنوان اعضای اصلی و مهندس احسان غفاری، مهندس عبدالرسول معمار مشرفی به عنوان اعضای علی‌البدل انتخاب شدند.

در اولین جلسه این کمیته مهندس محمدرضا محمدآبادی کمره‌ای به عنوان رئیس، مهندس امیرحسین نجفی به عنوان نایب رئیس و مهندس احسان غفاری به عنوان منشی کمیته انتخاب شد. تعداد ۳ جلسه تا آخر اسفند برگزار گردید.

اهم تصمیمات گرفته شده توسط این کمیته عبارت است از:

– بحث در خصوص موضوعات تخصصی مهندسی مکانیک در هر جلسه.

– تعیین شرح وظایف و توزیع آن بین همکاران کمیته.

– پیگیری در خصوص موضوعات کارآموزی و بازدید، کاریابی و آموزش کارآفرینی برای دانشجویان.

۱-۳-۱۱- کمیته تعامل
کمیته تعامل ۵ جلسه را به سرپرستی دکتر بنفشه زهرایی برگزار کرد.

اهم تصمیمات و موضوعات مورد بحث عبارت است از:

– انتخاب و معارفه نماینده دانشجویی جدید در کمیته که سپهر پارسا بدین منظور انتخاب گردید.

– برگزاری سمینار معلمان ریاضی و اختصاص بودجه به کمیته ارتباط با مدارس جهت برگزاری این سمینار

– تشکیل ستاد اجرایی جشن هشتمین سال دانشکده فنی.

– تهیه گزارش عملکرد کمیته ارتباط با مدارس.

– پیشنهاد طراحی و برگزاری دوره‌های آموزشی برای مشاورین انتخاب رشته داوطلبان کنکور رشته ریاضی و فیزیک با همکاری انجمن آموزش مهندسی و وزارت آموزش و پرورش.

– همکاری سازمان یافته دانشکده فنی با هیات برگزاری جشنواره خوارزمی برای تعریف موضوعات خاص برای طرح‌های دانش آموزی و داوری این طرح‌ها.

۱-۳-۱۲- اتاق فکر مهندسیین جوان

۱-۵- عضویت

در سال ۱۳۹۳، ۵۷۰ نفر به عضویت کانون درآمدند. (که تعداد ۲۴۶ نفر عضو پیوسته و ۳۲۴ نفر به عضویت وابسته درآمده‌اند) بدین ترتیب تعداد کل اعضای کانون در پایان اسفندماه سال ۱۳۹۳ برابر ۱۱۴۶۴ نفر، شامل ۸۴۹۳ نفر عضو پیوسته و ۲۹۷۱ نفر عضو وابسته بوده است. در مجموع در سال ۱۳۹۳ تعداد ۳۹۸ عدد کارت عضویت صادر گردیده است. تعداد ۱۲۷۷ نفر از اعضای کانون حق عضویت سال ۱۳۹۳ خود را پرداخت نموده‌اند (تعدادی در سال‌های قبل و برخی در طول سال ۹۳ و تعداد ۳۲۰ نفر نیز از پرداخت معاف بوده‌اند و ۸۹ نفر نیز مادام‌العمر می‌باشند).

۲- ارتباط با دانشکده فنی

۲-۱- کمک‌های مالی به فعالیت‌های دانشجویی

اختصاص هدایا برای دانشجویان رتبه اول المپیاد کشوری و دارای رتبه ۲ و ۳ المپیادهای کشوری (۳ عدد نیم سکه و ۳ عدد ربع سکه بهار آزادی)
- اختصاص حدود مبلغ ۲۵۰,۰۰۰,۰۰۰ میلیون ریال کمک‌های مالی برای برگزاری گردهمایی، کنفرانس و همایش‌های دانشکده فنی از جمله انتشار نشریات دانشجویی
- تجلیل از دانشجویان و اساتید نخبه دانشکده مهندسی مکانیک: مبلغ ۱۰ میلیون ریال
- انتشار نشریه علمی و دانشجویی جریان: ۳ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیل دانشجویان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر: ۵ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیلی دانشجویان مهندسی مکانیک: ۵ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیلی دانشجویان علوم مهندسی: ۵ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیلی دانشجویان ورودی ۸۹ دانشکده کاسپین: ۵ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیلی دانشجویان دانشکده مهندسی نفت: ۵ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیلی دانشجویان دانشکده مهندسی معدن: ۵ میلیون ریال
- جشن فارغ‌التحصیلی ورودی‌های سال ۸۹ دانشکده مهندسی معدن: ۵ میلیون ریال
- کمک به مراسم برگزاری نکوداشت دکتر محسنی: ۱۰ میلیون ریال
- کمک به تاسیس و راه‌اندازی کرسی یونسکو: ۵۰ میلیون ریال
- همکاری در برگزاری جشن فارغ‌التحصیلی سال ۹۳-۱۳۹۲ دانشکده فنی.

در روزهای شنبه در دفتر کانون برگزار کرده است. اقدامات صورت گرفته توسط این کمیته عبارت است از:

- ارسال ایمیل به اعضای کانون و دعوت علاقمندان جهت همکاری با این کمیته
- تدوین آیین‌نامه صیانت از اطلاعات اعضای کانون.
- تهیه App کانون روی تلفن‌های هوشمند اندروید و IOS
- همکاری و نظارت پخش مستقیم مراسم رو نمایی فیلم و کتاب ۵۰۰۰ سال مهندسی ایرانی در تاریخ ۱۵ بهمن و جشن هشتادمین سال در روزهای ۴ و ۶ اسفند بر روی سایت کانون.
- ارسال فراخوان معرفی نام‌آوران خانواده فنی از طریق ایمیل به اعضای کانون.
- تصمیمات گرفته شده نیز عبارت است از:
- بهینه‌سازی دیتابیس و سایت کانون.
- تدارک لازم برای تغییر سایت کانون و طراحی سیاست جدید

۱-۴- دبیرخانه

تعداد کارکنان تمام وقت دبیرخانه در سال ۱۳۹۳، ۵ نفر و تعداد کارکنان پاره وقت، ۱ نفر حسابدار بوده و همچنین در ۶ ماهه دوم یک نفر به عنوان مدیر اجرایی با کانون همکاری داشته است. اهم فعالیت‌های دبیرخانه عبارتند از:

- حضور و اقدام به عضوگیری در تمام مراسم‌های برگزارشده از سوی کانون از جمله گردهمایی‌های ماهیانه، جشن هشتادمین سالگرد-جلسات انتخابات کمیته‌های تخصصی و دانشکده فنی از جمله جشن‌های دانشجویی، جشن دانش‌آموختگی، جشن ورودی‌های ۹۳ و
- فعالیت به منظور جذب اعضاء برای استفاده از خدمات بیمه تکمیل درمان گروهی.
- کارایی برای اعضای کانون و تامین نیروی متخصص برای شرکت‌های متقاضی.
- تهیه پیامنامه و تهیه و بروز رسانی اخبار سایت
- فروش کتابهای ۵۰۰۰ سال مهندسی ایرانی به اعضای کانون و شرکت‌ها به تیراژ ۳۳۰۰ جلد و همچنین فروش کتاب تاریخ هشتاد ساله دانشکده فنی به تیراژ ۱۱۵۰ جلد
- فایل بندی و دسته بندی آرشیو اسناد و بایگانی کانون، سازماندهی هارد فیلم‌ها و مراسم‌های کانون و ذخیره نمودن فیلم‌های ۱۰ سال اخیر در هارد
- اسکن پیام‌نامه‌های تمامی سالها جهت نگهداری در آرشیو کانون و همچنین بروز کردن آرشیو خبرنامه‌های کانون در سایت از سال ۸۹ تا کنون

این کمیته که از سال ۹۲ آغاز به کار کرده بود به فعالیت خود ادامه داد و در ابتدای سال ۹۳، ۳ جلسه برگزار کرد.

این کمیته با هدف همفکری در پیشبرد اهداف کانون با حضور اعضای جوان کانون تشکیل شده است. - تصمیماتی که توسط این کمیته اتخاذ شده، عبارت است از:

- مستند سازی اطلاعات مهندسان برجسته
- مستند سازی تجربیات مدیران فارغ‌التحصیل دانشکده فنی
- حضور فعال کانون در رسانه‌های اجتماعی
- تدوین پیش‌نویس آیین‌نامه داخلی اتاق فکر

۱-۳-۱۳- کلاس بحث آزاد انگلیسی

کلاس بحث آزاد انگلیسی در سال گذشته ۴۰ جلسه در دفتر کانون به سرپرستی آقای مهندس احمد حاجی‌سلیمی برگزار کرد.

همچنین دبیرخانه کانون برای این گروه در اردیبهشت و مهر ماه اطلاعیه‌ای برای اعضای کانون جهت شرکت در این کلاس‌ها ارسال کرد. بطور متوسط بین ۱۰ تا ۲۰ نفر در هر جلسه شرکت داشته‌اند.

۱-۳-۱۴- کلاس مثنوی خوانی

کلاس‌های مثنوی‌خوانی در سال گذشته ۴۰ جلسه در دفتر کانون به سرپرستی مهندس عبدالرسول هادی‌زاده برگزار کرد. بطور متوسط بین ۱۰ تا ۱۵ نفر در هر جلسه شرکت داشته‌اند.

۱-۳-۱۵- کلاس ردیف‌های آوازی و ادبیات موسیقی

کلاس‌های ردیف‌های آوازی و ادبیات موسیقی در سال گذشته ۴۵ جلسه در دفتر طالقانی کانون به سرپرستی فیروز سلیمی خلیق برگزار کرد. بطور متوسط بین ۱۲ تا ۱۵ نفر در هر جلسه شرکت داشته‌اند.

۱-۳-۱۶- گروه شب شعر

۵ جلسه شب شعر به سرپرستی خانم مهندس فاطمه توانایی در این سال برگزار شده است برخی از این جلسات در دفتر طالقانی کانون و برخی در دفتر کانون برگزار، تعداد اعضای شرکت‌کننده در این جلسات بین ۱۵ تا ۲۰ نفر بوده است.

۱-۳-۱۷- کمیته IT

دوره جدید کمیته IT آغاز به کار و حدود ۹ جلسه

چاپ و انتشار کتاب فارغ‌التحصیلان سال ۹۳-۱۳۹۲ در تیراژ ۱۵۰۰ جلد و اهدا این کتابها به دانش‌آموختگان جدید در مراسم جشن دانش‌آموختگی و ارسال برای اعضای هیات علمی

۳- فعالیت‌های فرهنگی و رفاهی

۱-۳- گردهمایی ماهیانه

برنامه‌های گردهمایی‌های عمومی ماهیانه کانون طبق روال همیشه در آخرین چهارشنبه هر ماه برگزار گردیده است. این برنامه‌ها به شرح زیر می‌باشد:

- فروردین: دیدار نوروزی و اجرای گروه موسیقی به رنگ کهربا

- اردیبهشت: میزگردی تحت عنوان «بررسی ابعاد مشارکت و تاثیر گذاری فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی در تشکل‌های صنفی و حرفه‌ای» با سخنرانی آقایان دکتر امیر سلیمانی، مهندس حمیدی انارکی، مهندس عطاردیان، مهندس کرمانی، مهندس مسگرپور و مهندس ناصرینا
- خرداد: برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم

- تیر: ضیافت افطار و ادامه مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم
- مرداد: نمایش تئاتر ترانه‌های محلی
- شهریور: عدم برگزاری بعثت برگزاری مراسم تشییع آیت‌الله مهدوی کنی در دانشگاه
- مهر: عدم برگزاری بعثت مصادف شدن با جشن ورودی‌های جدید

- آبان: میزگرد تحت عنوان «دانش‌آموختگان دانشکده فنی و توسعه کشور» با سخنرانی آقایان دکتر طهماسب مظاهری، دکتر محمد تقی بانکی، مهندس معین فر و مهندس خیر حبیب‌اللهی
- آذر: نمایش اختصاص فیلم مستند شش قرن و شش سال
- دی: ضیافت شام یاریگران کانون
- بهمن: مراسم رونمایی کتاب ۵۰۰۰ سال مهندسی ایرانی

- اسفند: برگزاری مراسم گرامیداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران

۲-۳- شام فعالین کانون

جشن فعالین کانون در تاریخ ۲۰ اسفند ماه ۹۳ در باشگاه دانشگاه تهران با حضور اعضای که در طول سال ۹۳ بطور مستمر با کانون همکاری داشتند، اعضای شورای عالی و هیات مدیره همچنین یاریگران کانون در این سال برگزار گردید.

۲-۳- جشن هشتادمین سالگرد دانشکده فنی

برنامه‌های هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران طی سه روز برگزار شد. مراسم افتتاحیه در روز ۴ اسفند ماه به میزبانی دانشکده فنی دانشگاه تهران در تالار چمران دانشکده فنی انجام شد. تقدیر از استادان پیشکسوت، دانشجویان برجسته، کارکنان و مدیران برجسته و حامیان و یاریگران برجسته طی ده سال اخیر از جمله برنامه‌های این روز بود.

در دومین روز از برنامه‌های گرامیداشت، نشست هم‌اندیشی استادان و دانش‌آموختگان دانشکده فنی تحت عنوان «جامعه و دانشکده فنی» در تالار رجب بیگی دانشکده برگزار شد.

اختتامیه برنامه‌های گرامیداشت هشتادمین سال روز چهارشنبه ۶ اسفند ماه به میزبانی کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی در تالار چمران برگزار شد. در این مراسم از کتاب تاریخ ۸۰ ساله دانشکده فنی رونمایی به عمل آمد و با اهدای لوح به دست اندرکاران این کتاب تقدیر شد. تجلیل از روسای دانشکده فنی، برگزیدگان خانواده فنی و دولتمردان دهه اخیر بخش ویژه این مراسم بود.

در طی این سه روز نمایشگاه هشتاد سال شکوفایی ملی، هشتاد سال مهندسی ایرانی برگزار شده بود. برای این نمایشگاه کمیته‌ای به نام کمیته صنعت تشکیل و در چند ماه اخیر جلسات متعددی را در دفتر کانون برگزار می‌کردند، سرپرستی این کمیته بر عهده مهندس امیراسماعیل حسن پور بود. کانون همچنین غرفه‌ای در نمایشگاهی که توسط دانشگاه تهران در تاریخ‌های ۹، ۱۰ و ۱۱ ویژه هشتادمین سال دانشگاه تهران برگزار کرده بود، داشت.

۳-۴- انتشار سالنما

تقویم و سالنمای ۱۳۹۴ در اواخر سال ۱۳۹۳ توسط شرکت چاپ و طراحی بهنقش چاپ و منتشر گردید. مجموع سالنماهای تولیدی سال ۱۳۹۳، شبه چرم ۱۴۳۰۰ جلد و تقویم جیبی ۳۰۰۰ جلد بوده است. که از این تعداد ۹۶۴ جلد سررسید وزیری و ۷۲۳ جلد تقویم جیبی به حامیان کانون، اعضای فعال کمیته‌ها، اعضای هیات علمی، اعضای فعال کانون، کارکنان دانشکده فنی و حامیان کانون اهدا و مابقی به فروش رفته است.

۳-۵- انتشار پیام نامه

پیام نامه کانون در سال ۱۳۹۳ در نیمه اول هر ماه تهیه و بصورت چاپی و الکترونیکی منتشر شده است. در این سال تعداد ۱۲ شماره پیام‌نامه تهیه و منتشر گردید و نسخه PDF آن نیز بر روی وب سایت کانون قرار گرفت، که تمام شماره‌ها در

وب سایت قابل دسترسی است. ضمناً هر ماه پیام‌نامه کانون برای حدود ۸۵۰۰ نفر از اعضاء بصورت پست الکترونیک ارسال گردید و هم چنین هر ماهه برای تعداد ۱۲۹۱ نفر از اعضا کانون و حدود ۳۵۰ نفر از اعضای هیات علمی که در لیست مکاتباتی کانون بوده‌اند پیام‌نامه به صورت پستی نیز ارسال گردیده است.

۳-۶- خدمات بیمه تکمیلی درمانی

کانون در سال ۹۳ جهت استفاده اعضا از بیمه تکمیلی با قرار گرفتن در مجموعه انجمن شرکتهای ساختمانی و از طریق شرکت کارگزاری پارس همگام توانست خدمات بیمه نوین SOS را برای ۳۵۰ نفر از اعضا و خانواده‌هایشان فراهم آورد.

۳-۷- خدمات رفاهی

کانون در سال ۱۳۹۳ حدود ۲۰۰ عدد کارت استخر مجموعه ورزشی انقلاب تهران را برای آقایان با ۳۰ درصد تخفیف تهیه نمود.

۴- گزارش مالیاتی

در خصوص امور مالیاتی کانون اعلام می‌گردد طی پیگیری‌های انجام شده عملکرد مالیاتی تا سال ۸۹ معاف از مالیات و مالیات سال ۹۱-۹۲ نیز توسط ممیزان دارای در حال بررسی می‌باشد.

در پایان لازم می‌داند از یاران، یاریگران، کارکنان دبیرخانه کانون نیز مدیریت دانشکده فنی که در این دوره نهایت همکاری و همیاری را با کانون انجام داده‌اند، صمیمانه سپاسگزاری و قدردانی نماید.

نگاهی به گزارش مالی کانون در سال ۱۳۹۳

و حمایت های مالی اعضا و هواداران باشد. تنها به خاطر رشد ۶۲ درصدی کمک و حمایت های مالی اعضا (که عمدتاً تعدادی خاص و محدود را شامل می شود) کانون در سال ۹۳ قادر به تامین مالی خود و اجرای برنامه های تعیین شده بوده است.

- کاهش چشمگیر هزینه ها اولاً به علت وجود تورم در اقتصاد کشور مقدر نیست، ثانياً هزینه نکردن، در نهایت مترادف کار نکردن است. کانون را نمی توان تعطیل کرد. کانون، همیشه وام دار و سپاسگزار حامیان مالی خود است. اما انتظار واقعی و اصلی از اعضای کانون است که با پرداخت حق عضویت خود، کانون را مانند هر تشکل مردم نهاد در سرتاسر جهان، برپا نگاه دارند.

- هزینه های اداری با رشد ۳۵ درصد، عمدتاً نشان گر تورم و افزایش بهای کالا و خدمات است،

- هزینه ی گردهمائی های ماهیانه و جشن ها با رشد حدود ۲۲۰ درصدی عمدتاً به برگزاری مراسم و جشن های ویژه ی هشتادمین سالگرد تاسیس دانشکده فنی بر می گردد،

- در ستون منابع، اما، متأسفانه علیرغم وجود تورم و رشد هزینه ها، شاهد کاهش ۱۲ درصد درآمد حاصل از پرداخت حق عضویت هستیم. در این مورد اشارات متعددی در خبرنامه، جلسات مختلف و گرد هم آئی های کانون آمده و بارها تاکید شده است که هر سازمان مردم نهاد، در مرحله ی اول، باید متکی به پرداخت حق عضویت، و صرفاً پس از آن، کمک

گزارش مالی کانون در سال مالی منتهی به ۱۳۹۳/۱۲/۲۹ توسط آقای مهندس علیرضا عالم زاده، خزانه دار کانون، به جلسه مجمع عمومی سالیانه ارائه و توسط بازرسین و مجمع مورد تصویب قرار گرفت. نکات قابل توجهی در این گزارش وجود دارد که در یک نگاه اجمالی می توان به اهم آن اشاره ای داشت:

- هزینه های پرسنلی نسبت به سال ۹۲ رشد ۷۷ درصدی داشته که اگر از تاثیر افزایش سالیانه حقوق و دستمزد صرف نظر کنیم، نشانگر هزینه کردن بیشتر برای توسعه نیروی انسانی فعال در کانون و عمدتاً دبیرخانه است،

نامه های وارده

در پی انتشار گزارش کمیته تجلیل از برگزاری جشن هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در شماره قبل (زمستان ۱۳۹۴) نامه اعتراضیه ای به کمیته انتشارات رسید مبنی بر درج اطلاعات اشتباه در این گزارش. نامه مذکور، نامه رئیس هیات مدیره کانون جناب آقای دکتر امام جمعه زاده و جوابیه کمیته انتشارات را در این خصوص می خوانید.

باسمه تعالی

ریاست محترم هیات مدیره کانون مهندسين فارغ التحصيل دانشكده فنی دانشگاه تهران
جناب آقای دکتر امام جمعه زاده
با سلام

ضمن عرض تبریک به مناسبت آغاز دوره جدید شورای عالی و هیات مدیره کانون و همچنین انتصاب شما به عنوان ریاست هیات مدیره و آرزوی توفیق در جهت نیل به اهداف کانون و همبستگی هرچه بیشتر فارغ التحصیلان دانشکده فنی دانشگاه تهران، با عنایت به تکثیر و ارسال خبرنامه کانون با شماره ۱۷۳ تا ۱۷۵ در سال بیست و چهارم، زمستان ۱۳۹۴، حسب وظیفه و احترام به اعضا و داوطلبان فعال در کانون، مطالبی چند را به استحضار می رسانم.

در صفحه ۲۱ خبرنامه مذکور مطلبی با عنوان اصلی "گزارشی از برگزاری یک مراسم" و با عنوان دوم "آن چه در کمیته تجلیل گذشت" درج شده که حاوی اشتباهات متعددی است. این جانب سید مهدی میرمحمد به عنوان عضو کانون و نایب رئیس اسبق کمیته تجلیل در سال ۱۳۹۱ و عضو کمیته تبلیغات و اطلاع رسانی ستاد بزرگداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در کانون، به تعدادی از آنها که برای بنده، جنبه شخصی داشته اشاره می نمایم.

اول آنکه کمیته تبلیغات و اطلاع رسانی زیر مجموعه ستاد بزرگداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در کانون بوده و نه زیر مجموعه کمیته تجلیل. هم چنین شایان ذکر است کمیته تبلیغات و اطلاع رسانی از نظر جایگاه سازمانی در عرض کمیته تجلیل و زیر نظر ستاد بزرگداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در کانون، جناب آقای مهندس نیکخواه، به فعالیت پرداخته است. لکن از پاراگراف دوم و سوم متن مذکور آن گونه برداشت می شود که

کمیته تبلیغات و اطلاع رسانی زیر مجموعه کمیته تجلیلی بوده که ریاست آن را آقای مهندس صالح آبادی بر عهده داشته است.

دوم آنکه ریاست کمیته تبلیغات و اطلاع رسانی با خانم مهندس علیجان بیک زند بوده که ایشان با مدیریت مسبق به سابقه خود در زمینه فعالیت و وظایف این کمیته، زحمات شایان ذکر و بی دریغی در راستای نیل به اهداف آن کشیده اند. با این وجود به اشتباه نام بنده که تنها عضوی از آن کمیته بوده ام به عنوان ریاست کمیته ذکر شده که به رسم ادب و احترام بر خود لازم می دانم از جنابعالی تقاضا کنم الزامات لازم جهت انتشار اصلاحیه لازم در این زمینه را فراهم آورد.

سوم آن که باید بپذیریم در فرآیند اجرایی ستاد بزرگداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در کانون، ناهماهنگی هایی وجود داشت. لکن اشاره یک جانبه و مختصری که در ستون دوم متن خبرنامه آمده است، جز خدشه دار نمودن زحمات تمامی دوستان و ایجاد تصویر نامناسب و مغشوش از اجرائیات کانون در ذهن خواننده، حاصلی ندارد.

و سخن پایانی این که وجود این قبیل اشتباهات در اولین سند منتشره از کانون در بزرگداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران، بی اعتمادی در فضای داوطلبانه و سوءتفاهمات مختلفه را در پی خواهد داشت که این موضوع به بدنه داوطلبانه و فعال کانون که سرمایه عظیم اجتماعی آن است لطمه وارد خواهد کرد. لذا به زعم بنده لازم است هیات مدیره محترم تمام تلاش عملی خود جهت الزام تیم تولید کننده خبرنامه جهت اصلاح اشتباهات بیان شده و سایر اشتباهات موجود در متن را به کار ببندد.

باتشکر و احترام

سید مهدی میرمحمد

جناب آقای دکتر اورنگ فرزانه،

سرپرست محترم کمیته انتشارات کانون،
با سلام و احترام؛

ضمن تشکر از زحمات بیدریغ جنابعالی و همکاران محترمتان در کمیته انتشارات کانون، بدینوسیله خواهشمندم ترتیبی اتخاذ فرمائید تا در جلسه مشترکی با هیات مدیره کانون ضمن آشنایی و بررسی نحوه همکاری سایر کمیته ها و مسئولین کانون با آن کمیته محترم، برخی موارد مطرح شده در هیات مدیره دوره قبل و اعضاء کانون در رابطه با ویژه نامه مراسم هشتادمین سال دانشکده به استحضار جنابعالی رسانده شود.

باتشکر و تجدید احترام،
امام جمعه زاده،

توضیح خبرنامه: ضمن تشکر از تذکاريه جناب آقای مهندس میرمحمد، یادآوری می نماید که گزارش مورد اشاره ایشان، از سوی کمیته تجلیل جهت درج در خبرنامه ارائه شده بود.

اخبار کانون

مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم برگزار شد

گردهمایی عمومی خرداد ماه کانون که به مجمع عمومی عادی سالیانه نوبت دوم اختصاص داشت، روز چهارشنبه ۲۷ خرداد ماه ۱۳۹۴ در تالار رجب بیگی با حضور ۴۰ نفر از اعضا برگزار گردید. در ابتدای جلسه مهندس سیدرضا رفیعی طباطبایی (برق ۴۹) به عنوان رئیس، مهندس خاطره لکستانی (شیمی ۷۳) و مهندس علی اصغر گواهی (متالورژی ۵۰) به عنوان ناظر و مهندس مرضیه حیدرلو (شیمی ۸۶) به عنوان منشی جلسه انتخاب شدند.

استماع گزارش شورای عالی که اولین بند در دستور کار مجمع بود، توسط مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷) قرائت شد. وی گزارش جامع و کاملی از فعالیت‌های کانون در سال ۹۳ ارائه کرد. سپس مهندس علیرضا عالمزاده (عمران ۶۸) ترازنامه سال ۱۳۹۳ و بودجه سال ۱۳۹۴ را ارائه کرد. در نهایت مهندس رضا یوسفی (عمران ۷۷) گزارش هیات بازرسان را قرائت نمود.

حق عضویت سالانه به میزان ۸۰۰،۰۰۰ ریال پیشنهاد و این مبلغ برای سال ۹۴ به تصویب مجمع رسید. همچنین تاریخ برگزاری انتخابات سیزدهمین دوره شورای عالی کانون روزهای ۲۹ الی ۳۱ تیر ماه سال جاری تعیین گردید.

برگزاری انتخابات داخلی کمیته تخصصی مهندسی صنایع

پس از برگزاری انتخابات کمیته تخصصی مهندسی صنایع در تاریخ ۲۰ خرداد ماه ۱۳۹۴، اولین جلسه این کمیته در تاریخ ۳۰ خرداد ماه برگزار گردید. در همین جلسه انتخابات داخلی برگزار شد و آقایان مهندس وحید دهقان (صنایع ۸۶) به عنوان رئیس، مهندس سیدسعید جهان‌مرادنوری (صنایع ۹۲) به عنوان نایب رئیس و مهندس فرید محمدی‌زاد (صنایع ۸۷) به عنوان منشی کمیته انتخاب شدند. مقرر شد این کمیته جلسات خود را روزهای شنبه در دفتر کانون برگزار نمایند.

دیدار نوروزی اعضای کانون در باغ نگارستان

گردهمایی فروردین ماه کانون با مشارکت گروه شب شعر عصر روز چهارشنبه ۲۶ فروردین ماه ۱۳۹۴ با حضور بیش از ۱۲۰ نفر از اعضای کانون در باغ نگارستان دانشگاه تهران برگزار گردید. گروه شب شعر کانون که طی یک ماه گذشته در حال تدارک و برنامه‌ریزی این برنامه بودند، ماحصل آن را در قالب دو کلیپ ارائه کردند. تدوین کلیپ‌ها توسط مهندس عارف شفیعی (عمران ۹۱) انجام شده بود و کلیپ دوم شامل مصاحبه‌هایی با شاعران فنی و علاقمندان به شعر بود.

در ابتدای برنامه، مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷) دبیر کانون، ضمن تبریک سال نو به حضار از طرف هیات مدیره کانون، از فعالیت این گروه در طی یک ماه قدردانی کرد. مهندس میثاق قبادی (معدن ۹۳)، از اعضای فعال شب شعر، مسئولیت اجرای برنامه را به عهده داشتند. در ابتدا، دکلمه‌ای دلنشین حول مبحث «شاعرانه‌ی مهندسی» که دلنوشته‌ی ایشان بود، قرائت شد.

سپس مهندس فاطمه توانایی (معدن ۹۱) به معرفی گروه شب شعر پرداخت. وی، تقویم یلدا تا یلدا ی گروه شب شعر کانون را تشریح کرد که در یلدا ی هر سال منتشر می‌شود. اولین برنامه‌ی شب شعر در یلدا ی ۹۲ برگزار شد و هم اکنون یک سال و اندی از فعالیت این گروه ادبی می‌گذرد و طی آن ۱۰

برنامه‌ی خوانش شعری برگزار شده است.

پس از پخش کلیپ دوم، دقایقی به خوانش شعرای فنی سپری شد و در ادامه دکتر شاهرخ مالک عضو هیات علمی دانشکده مهندسی عمران و دکتر محمود محمدطاهری، عضو هیات علمی دانشکده مهندسی برق اشعار خود را قرائت کردند. همچنین محمداحسان شهبازی (دانشجوی مهندسی برق) با نواختن تار و خواندن سرودهایش لحظات زیبایی را برای جمع حاضر رقم زد. مهندس غلامرضا زهری (راه و ساختمان ۳۸) نیز اشعاری چند از سروده‌های خود را برای حضار خواند.

در این مراسم کانون از مهمانان درخواست کرد تا کمک‌های نقدی خود را جهت کمک به باغ نگارستان برای حفظ این میراث کهن اهدا نمایند. مراسم با اجرای موسیقی سنتی توسط گروه «نوروز» به پایان رسید.

متن دکلمه‌ای که در ابتدای مراسم توسط مهندس میثاق قبادی خوانده شده در ذیل آمده است:

«به تماشا سوگند

و به آغاز کلام

و به پرواز کبوتر از ذهن

واژه ای در قفس است.»

و قصه از آنجا آغاز شد که جمعی پی چیزی بودند. پی یک خلوت ناب در دل همه‌ی شهر شلوغ... پی یک تکه ی ناچیز سکوت، در دل پچپچه ی بایدها... پی بندانگشتی از حرف درون... پی پیدایی حس، چند وجب بالاتر از دانش و فکر.

پی چیزی بودند که میان نیمکت خشک کلاس و بنای صد و چند واحدی دانشگاه و صدای نخراشیده چرخ دنده‌ها، پیدا نبود. آنقدر از عدد و حد و توان و قدرهای مطلق و نرخ و زیان و خمش و کرنش‌ها، گفتند و شنیدند و نوشتند که یک روز دلشان، نگران چیزی شد. چیزی مثل نفس خالص برگ در دل شوریده یک صحرا. چیزی مثل «نبود». چیزی که شاید میان پیچ و خم‌های شهر گم شده بود و کسی پی آن راهی نشد...

آری دوستان. قصه این بود. روزی گرد هم جمع شدیم تا نمیرد دلمان و تکرار کنیم «هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد به عشق» تا مگر بر جریده عالم ثبت شود دوام ما.

جماعت فنی همواره پی پیشرفت و خودسازی بود. پی فرار از تک بعدی بودن و شناخت زندگی به معنی واقعی آن. ما نه آنیم که صرفاً پی علم و دانش و صنعت باشیم و نه آنیم ک پی گوشه نشینی و چشم به آسمان ماندن. ما «بر آنیم» که با رشته زرین شعر و ادب، پیوند ظریف و عمیقی میان «فکر و جان»، «ذهن و دل»، «واقعیت و حقیقت» بزنیم. رشته ای که استوارمان بدارد و به سان لنگری در دل طوفان‌ها باشد. پس «رفتیم و سرمست شدیم و ز طرب آکنده شدیم» تا جانمان تازه بماند. القصه... جمع شدیم تا در عین فنی بودن، دلمان را صفایی بدهیم. پس:

«بشوی اوراق اگر هم درس مایی / که علم عشق در دفتر نباشد»

big data مطرح نمودند (که چگونه مثلا موتورهای جستجو در کسری از ثانیه قادر به جستجوی حجم بسیار عظیمی از داده‌ها هستند) که مطابق با آن با توجه به حجم عظیم داده‌ها و نیاز به پردازش سریع آن‌ها و عدم وجود ساختار مناسب در آن‌ها، می‌بایست روش‌های خاصی برای تحلیل این اطلاعات به کار ببریم.

در ادامه‌ی جلسه، دکتر صفوی نائینی پس از ارائه‌ی مباحثی پیرامون استانداردگذاری و اهمیت آن (سودمندی در جهت پیشگام بودن و گرفتن حق لیسانس از رقیب) forecasting را به عنوان فرآیند پیش‌بینی آینده بر اساس تحلیل وقایع در زمان حال و گذشته معرفی کرده و چند مورد از نمونه‌های موفق آن را بیان نمودند. بر همین اساس، 5gppp (نسل پنجم شبکه‌های موبایل) به عنوان یک آینده‌نگری موفق و قابل دسترس مطرح شد. پس از آن، مزایای این شبکه (از جمله بهینه بودن در مصرف انرژی، آسان بودن راه‌اندازی و پشتیبانی از محدوده‌ی بزرگ‌تر) و مهم‌ترین اهداف آن به اختصار مورد بحث قرار گرفت که از مهم‌ترین اهداف آن می‌توان به IOT اشاره کرد. زیرا نسل چهارم نمی‌تواند به طور کامل از IOT پشتیبانی کند. از اهداف دیگری که در جلسه مطرح شد می‌توان به software defined networking و network fog computing و function virtualization اشاره کرد.

(Internet of things) یا IOT که در واقع عبارت است از فناوری مدرنی که در آن برای هر موجودی (انسان، حیوان و یا اشیاء) قابلیت ارسال داده از طریق شبکه‌های ارتباطی، اعم از اینترنت یا اینترنت، فراهم می‌گردد ادامه پیدا کرده است. در ادامه‌ی جلسه برخی کاربردهای اینترنت اشیا نظیر کنترل سلامتی، هوشمندسازی در کارهای صنعتی، اتوماسیون منازل، ماشین‌های هوشمند، گجت‌های پوشیدنی و از همه مهمتر شبکه‌های هوشمند به اختصار مطرح شد.

همچنین دکتر صفوی نائینی توضیحاتی در ارتباط با منحنی life cycle بیان نمودند که در واقع توصیف‌گر بلوغ یک تکنولوژی است و بر اساس این مدل، اینترنت اشیا در موقعیت ابتدای دوره بلوغ و استفاده قرار دارد و بدان معنی است که هم اکنون در موقعیتی قرار داریم که به تازگی این تکنولوژی مورد تایید قرار گرفته و آینده‌ی روشنی در انتظار آن است. پس از آن life cycle به منظور معرفی جایگاه IOT و رشدتجاری آن به منظور معرفی شرایط کسب و کار عنوان شد.

در ادامه، دکتر صفوی نائینی مدل SMAC (Social, Mobile, Analytics, Cloud) را به عنوان شکل‌دهنده‌ی کسب و کار در آینده‌ی نزدیک تعریف نموده که بر این اساس تکنولوژی SMAC در حال باز تعریف IT و مسیر ناگزیر آتی این رشته خواهد بود. و پس از آن بحث مختصری پیرامون

سمینار گرایش‌های آینده مخابرات برگزار شد

کمیته تخصصی مهندسی برق کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران با همکاری شورای نمایندگان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی سمیناری تحت عنوان «گرایش‌های آینده مخابرات» را با سخنرانی دکتر رضا صفوی نائینی (برق ۴۹) مدیرعامل شرکت صنایع ارتباطی ایران، روز سه‌شنبه ۱۲ خرداد ماه ۱۳۹۴ در آمفی تئاتر دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی برگزار کرد.

در ابتدای جلسه، دکتر صفوی نائینی تعاریف اولیه مانند الگوریتم (algorithm-روشی برای حل یک مسئله در تعداد محدودی گام تکرارشونده)، پروتکل (protocol-به عنوان استاندارد برای برقراری ارتباط)، protocol stack (مجموعه‌ای از پروتکل‌ها برای برقراری ارتباط) را عنوان و سپس ارائه‌ی مباحثی پیرامون لایه‌های مختلف پروتکل‌ها و امنیت داده‌ها و بحث پیرامون اینترنت اشیا را آغاز کردند.

وی در ادامه گفت: در گذشته ارتباط با شبکه از اماکن مانند منازل، ادارات و دانشگاهها شروع شد و با ارتباط با افراد مانند تلیت‌ها و گوشی‌های هوشمند ادامه پیدا کرد و اکنون به اینترنت اشیا

فنی ارایه و سپس لوح تقدیر ایشان به همراه مجموعه کتاب ۵۰۰۰ سال مهندسی ایرانی و کتاب تاریخ ۸۰ ساله دانشکده فنی دانشگاه تهران به وی اهدا شد.

از اعضای شورای عالی، مهندس اسماعیل مسگرپور طوسی (مکانیک ۵۹) رئیس هیات مدیره و مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷) دبیر کانون حضور داشتند، خلاصه‌ای از فعالیت‌ها و برنامه‌های انجام شده به مناسبت هشتادمین سال تاسیس دانشکده

اهدای یادبودهای هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی به دکتر فانی

دیدار با دکتر علی‌اصغر فانی (راه و ساختمان ۵۹) وزیر آموزش و پرورش، توسط تعدادی از اعضای شورای عالی کانون در تاریخ ۹ خرداد ماه ۱۳۹۴ در محل دفتر ایشان انجام شد.

از ایشان در جشن گرامیداشت هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران که در ۶ اسفند ماه ۱۳۹۳ برگزار گردید، به عنوان یکی از دولتمردان خانواده فنی یاد شده بود. وی به علت ماموریت کاری موفق به حضور در این جشن نشده بود.

در این دیدار که مهندس حبیب‌الله بیطرف (عمران ۶۵)، مهندس محمد عطاردیان (راه و ساختمان ۳۸)، دکتر محمد شکرچی‌زاده (عمران ۶۵)

جلسه مشترک کمیته برق کانون و کمیته نظام مهندسی ساختمان

قوی از نظر علمی استقبال نمود و این جلسه را زمینه همکاری‌های نزدیک اعلام کرد. وی همچنین اعلام کرد در مجلس قانونی در دست بررسی است که نظام مهندسی به شاخه‌های مستقل نظام مهندسی ساختمان، نظام مهندسی برق، نظام مهندسی مکانیک و ... تبدیل شود.

کمیته برق نظام مهندسی ساختمان برگزار کرد. در ابتدای این جلسه مهندس سیدرضا رفیعی طباطبایی (برق ۴۹) رئیس کمیته برق به معرفی کانون و کمیته پرداخت. در این جلسه به زمینه‌های همکاری دو کمیته اشاره شد و مهندس تیموری از آشنایی با کانون مهندسین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی با عنوان مجموعه‌ای

کمیته مهندسی برق کانون مهندسین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران روز چهارشنبه ۲۰ خرداد ماه ۱۳۹۴ نشستی با مهندس تیموری، رئیس

سفری چهار روزه به ایلام

کمیته بازدید کانون سفری چهار روزه به استان ایلام را برای تعداد ۲۸ نفر از اعضای کانون و همراهانشان از روز چهارشنبه ۲۳ تا شنبه ۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ تدارک دید. در این سفر از محوطه تاریخی بیستون، تاق بستان، سنگ‌نوشته تخت‌خان، غار زینگان، قلعه والی، بازار ایلام، شهر تاریخی سیمره، دریاچه دوقلو، پشت‌قلعه، تنگ بهرام چوبین و پل تاریخی گاومیشان بازدید به عمل آمد. سرپرستی این برنامه به عهده مهندس رضا یوسفی (عمران ۷۷) بود.

برگزاری انتخابات داخلی کمیته بازدید کانون

رضا یوسفی (عمران ۷۷) به عنوان نایب رئیس، مهندس خاطره لکستانی (شیمی ۷۳) به عنوان خزانه‌دار و مهندس مهدی صفاییان (شیمی ۹۱) به عنوان منشی کمیته بازدید انتخاب شدند.

کمیته بازدید کانون پس از سه سال انتخابات داخلی خود را در تاریخ ۲۵ خرداد ماه ۱۳۹۴ در دفتر کانون برگزار کرد. در این انتخابات مهندس زینب حاجی حسینی (عمران ۸۶) به عنوان رئیس، مهندس

انتخابات کمیته تخصصی مهندسی متالورژی و مواد برگزار شد

در ادامه دکتر شهرام رایگان (متالورژی ۶۷) رئیس دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، با اشاره به شرح وظایف و اهداف تدوین شده برای کمیته‌های تخصصی کانون گفت: کانون به واسطه کمیته‌های تخصصی می‌تواند در خصوص ارائه امکانات و موقعیت‌های کارآموزی، بازدیدهای فنی و حرفه‌ای برای دانشجویان، کاربایی و آموزش کارآفرینی برای فارغ‌التحصیلان و برقراری ارتباط علمی و پژوهشی دانشکده فنی با واحدهای صنعتی با دانشکده فنی همکاری نمایند.

در این گردهمایی مهندس هرمز ناصرنا (معدن ۴۷) و مهندس سیداحسان آل آقا (متالورژی ۹۱) و مهندس منصور بزرگ (متالورژی ۸۶) به عنوان هیئت اجرایی انتخاب شدند. تعداد داوطلبان ۱۰ نفر بود که پس از رای‌گیری، افراد ذیل به عنوان اعضای اصلی و علی‌البدل انتخاب شدند.

- ۱- دکتر سیدعلی سیدابراهیمی (متالورژی ۷۰)
 - ۲- مهندس کیانوش اکبری‌پور (متالورژی ۶۴)
 - ۳- مهندس سودابه نخعی آشتیانی (متالورژی ۶۶)
 - ۴- دکتر امیرحسین پاک‌سرشت (متالورژی ۸۲)
 - ۵- مهندس شقایق قره‌گزلو (متالورژی ۸۹)
 - ۶- مهندس محمدحسین فرجادی (متالورژی ۶۷)
 - ۷- دکتر علیرضا آقا محمدی (متالورژی ۷۱)
 - ۸- مهندس حسین حاجی بهرامی (متالورژی ۷۶) (علی‌البدل)
 - ۹- مهندس سیدمحمدرضا مرتضوی (متالورژی ۹۰) (علی‌البدل)
- همچنین مقرر شد اولین جلسه این کمیته روز سه‌شنبه ۱۹ خرداد ماه راس ساعت: ۱۷:۳۰ در دانشکده مهندسی متالورژی و مواد برگزار گردد. در شماره های آینده برگزیدگان کمیته همراه با عکس معرفی خواهند شد.

پس از برگزاری انتخابات کمیته‌های تخصصی مهندسی عمران، شیمی، برق، مکانیک و معدن، روز چهارشنبه ۶ خرداد ماه ۱۳۹۴ انتخابات کمیته تخصصی مهندسی متالورژی و مواد در آمفی تئاتر این دانشکده با حضور ۲۴ نفر از اعضای رشته مذکور برگزار گردید.

در ابتدا مهندس میرعلیرضا مهنا (معدن ۶۷) دبیر کانون، توضیحاتی در خصوص فعالیت‌ها و تاریخچه شکل‌گیری کمیته‌های تخصصی ارائه نمود و در انتهای سخنانش حضار را تشویق به کاندید شدن در این کمیته کرد.

مهندس آذر خورشیدی کاشانی (شیمی ۷۲) دبیر کمیته راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی، ضمن اعلام برنامه انتخابات، دقایقی در مورد فعالیت‌های انجام شده توسط کمیته‌های تخصصی توضیحاتی ارائه نمود. وی در ادامه گفت: فراهم نمودن امکانات کارآموزی برای دانشجویان دانشکده فنی، برگزاری سمینارها و کنگره‌های تخصصی و حرفه‌ای، جلسات آشنایی دانشجویان با حرفه و صنعت و گرایش‌های رشته‌ای در مقاطع کارشناسی ارشد از جمله فعالیت‌هایی است، که توسط کمیته‌های تخصصی تا به حال انجام شده است.

دیدار با دکتر حجت‌الله عادل

عصر روز پنجشنبه ۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴، جلسه دیدار با دکتر حجت‌الله عادل (راه و ساختمان ۵۲) استاد اسبق دانشکده فنی و عضو افتخاری FRF در هتل اسپیناس به همت و میزبانی مهندس هادی عزیززاده (عمران ۶۶) برگزار گردید. در این دیدار هدایایی از طرف کانون به ایشان اهدا گردید. دکتر عادل پس از گذراندن دوره لیسانس و فوق‌لیسانس در دانشگاه تهران با استفاده از بورس

تحصیلی همان دانشگاه دوره دکترای خود را در دانشگاه استنفورد به اتمام رساند. وی پس از اخذ دکترای ایران بازگشت و مدتی نیز عضو هیات علمی گروه مهندسی عمران دانشکده فنی بود. از ایشان چندین کتاب در ایران به چاپ رسیده است که مهم‌ترین آن‌ها عبارت است از: «۱۰۰۰ مساله در مقاومت مصالح»، «تحلیل سازه‌ها»، «سازه‌های بلند» و «مهندسی زلزله». در حال حاضر دکتر عادل دارای کرسی استادی در دانشگاه اوهایو آمریکا در چندین رشته مختلف مانند

هوا فضا، برق و کامپیوتر، مهندسی پزشکی، عمران، محیط زیست و ... است. گفتنی است ایشان سردبیر نشریات بین‌المللی Computer-Aided Civil and Infrastructure Engineering، Integrated Computer-Aided Engineering و International Journal of Neural Systems نیز می‌باشد. از وی در جشن هفتادمین سالگرد تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در سال ۱۳۸۳ به عنوان یکی از هفتاد نفر برگزیده خانواده فنی تجلیل به عمل آمد.

دور دوم انتخابات داخلی کمیته تخصصی مهندسی عمران برگزار گردید

کمیته تخصصی مهندسی عمران به عنوان اولین کمیته تخصصی مهندسیین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران فعالیت مجدد خود را از خرداد ماه سال ۱۳۹۳ آغاز نمود. طبق برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته این کمیته اقداماتی از جمله برگزاری گردهمایی فارغ‌التحصیلان رشته مهندسی عمران را در فصل پاییز سال جاری با هدف ارتباط بیشتر و

موثر فارغ‌التحصیلان و دانشجویان رشته مهندسی عمران در دستور کار خود قرار داده است. کمیته‌های تخصصی شامل ۷ نفر عضو اصلی و ۲ نفر عضو علی‌البدل به مدت دو سال توسط فارغ‌التحصیلان رشته مربوط انتخاب می‌شوند. بر اساس مصوبه داخلی کمیته تخصصی مهندسی عمران و با هدف مشارکت حداکثری اعضا کمیته، مقرر گردید هیات ریسه کمیته بصورت سالیانه در انتخاباتی از اعضا تعیین شوند. از همین رو در جلسه اخیر کمیته این انتخابات برگزار گردید و دکتر سیدمحسن حائری در این دوره نیز بعنوان رییس کمیته انتخاب شد. مهندس مهسا برنده در مقام نایب رییس کمیته جایگزین مهندس محمدهادی

جلیلی و مهندس محمدحسین طالب‌پور در سمت منشی کمیته جایگزین مهندس محمدرضا نجفی ساروکلائی شدند. کانون ضمن سپاس و قدردانی از هیات ریسه محترم پیشین کمیته تخصصی مهندسی عمران، آرزوی موفقیت‌های روز افزون برای هیات ریسه جدید را دارد. از تمام فارغ‌التحصیلان رشته راه و ساختمان - مهندسی عمران دعوت می‌شود در صورت تمایل جهت همکاری با این کمیته، با دبیرخانه کانون تماس حاصل فرمایند.

چهارمین گردهمایی مهندسان معدن برگزار شد

چهارمین گردهمایی و مهمانی شام دانش آموختگان رشته مهندسی معدن، عصر روز چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ در سالن غذاخوری استادان پردیس ۲ دانشکده فنی برگزار شد. در این برنامه حدود ۲۵ نفر از اعضای رشته مذکور شرکت داشتند که شام را به هزینه شخصی در کنار دوستان هم رشته‌ای صرف کردند. کانون مطابق گردهمایی‌های گذشته هماهنگی و اطلاع‌رسانی این برنامه را بر عهده داشت.

انتخابات کمیته تخصصی مهندسی معدن برگزار شد

گردهمایی و انتخابات کمیته تخصصی مهندسی معدن عصر روز چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ در آمفی تئاتر دانشکده مهندسی برق با حضور ۲۵ نفر از اعضا برگزار شد. در ابتدای جلسه مهندس مهنا (معدن ۶۷) دبیر کانون، توضیحاتی در خصوص سوابق تشکیل کمیته‌های تخصصی ارائه نمود. به گفته وی کمیته تخصصی معدن تنها کمیته‌ای بود که بطور طولانی فعالیت داشت و با تشکیل نظام مهندسی معدن، خانه معدن

و ... انجمن مهندسی معدن کانون کم‌کم فعالیت آن کم‌رنگ شد. اعضای که علاقمند به فعالیت در این حوزه بودند به این انجمن‌ها و سازمان‌ها پیوستند. سپس مهندس ناصرینا (معدن ۴۷) سرپرست کمیته راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی، دقایقی در خصوص راه‌اندازی کمیته‌های عمران، شیمی، برق و مکانیک صحبت کرد. در این گردهمایی مهندس مهنا و دکتر محمدرضا حسین‌نژاد به عنوان هیئت اجرایی انتخاب شدند. تعداد داوطلبان ۱۰ نفر بود که پس از رای‌گیری، افراد ذیل به عنوان اعضای اصلی و علی‌البدل انتخاب شدند.

۱- مهندس محمدعلی ملاک‌پور (معدن ۴۴)
 ۲- مهندس تقی قربانی (معدن ۶۸)
 ۳- مهندس هرمز ناصرینا (معدن ۴۷)
 ۴- مهندس منصور برقی (معدن ۱۳۵۹)
 ۵- مهندس مهدی صفرزاده (معدن ۴۵)
 ۶- مهندس مجید اسدی (معدن ۷۰)
 ۷- مهندس امیرمحمد علی‌آبادی‌زاده (معدن ۸۹)
 ۸- مهندس رضا رفیعی‌فرد (معدن ۵۸) (عضو علی‌البدل)
 ۹- مهندس جواد قانعی (معدن ۹۰) (عضو علی‌البدل)

همچنین مقرر شد اولین جلسه این کمیته روز سه‌شنبه ۵ خرداد ماه راس ساعت ۱۷:۳۰ در دفتر کانون برگزار گردد. در شماره‌های آینده برگزیدگان کمیته همراه با عکس معرفی خواهند شد.

سفری به کویر مرکزی ایران

آخرین برنامه سال ۱۳۹۳ کمیته بازدید کانون به سفر تفریحی و دو روزه به اکو کمپ کویری متین آباد اختصاص داشت. این برنامه در تاریخ‌های ۲۱ و ۲۲ اسفند ماه ۱۳۹۳ برگزار گردید و ۳۸ نفر از اعضای کانون همراهان ایشان در آن شرکت داشتند.

و خاطره انگیز را به دور از هیاهو و سر و صدای شهر سپری کردند. روز دوم برنامه نیز به استفاده از امکانات رفاهی و تفریحی اکو کمپ و پیاده‌روی دو ساعته در بیابان‌های کویر مرکزی ایران اختصاص داشت. سرپرستی این برنامه به عهده مهندس آمل در تاج (معدن ۸۸) و مهندس علیرضا رضوانی (معدن ۸۸) بود.

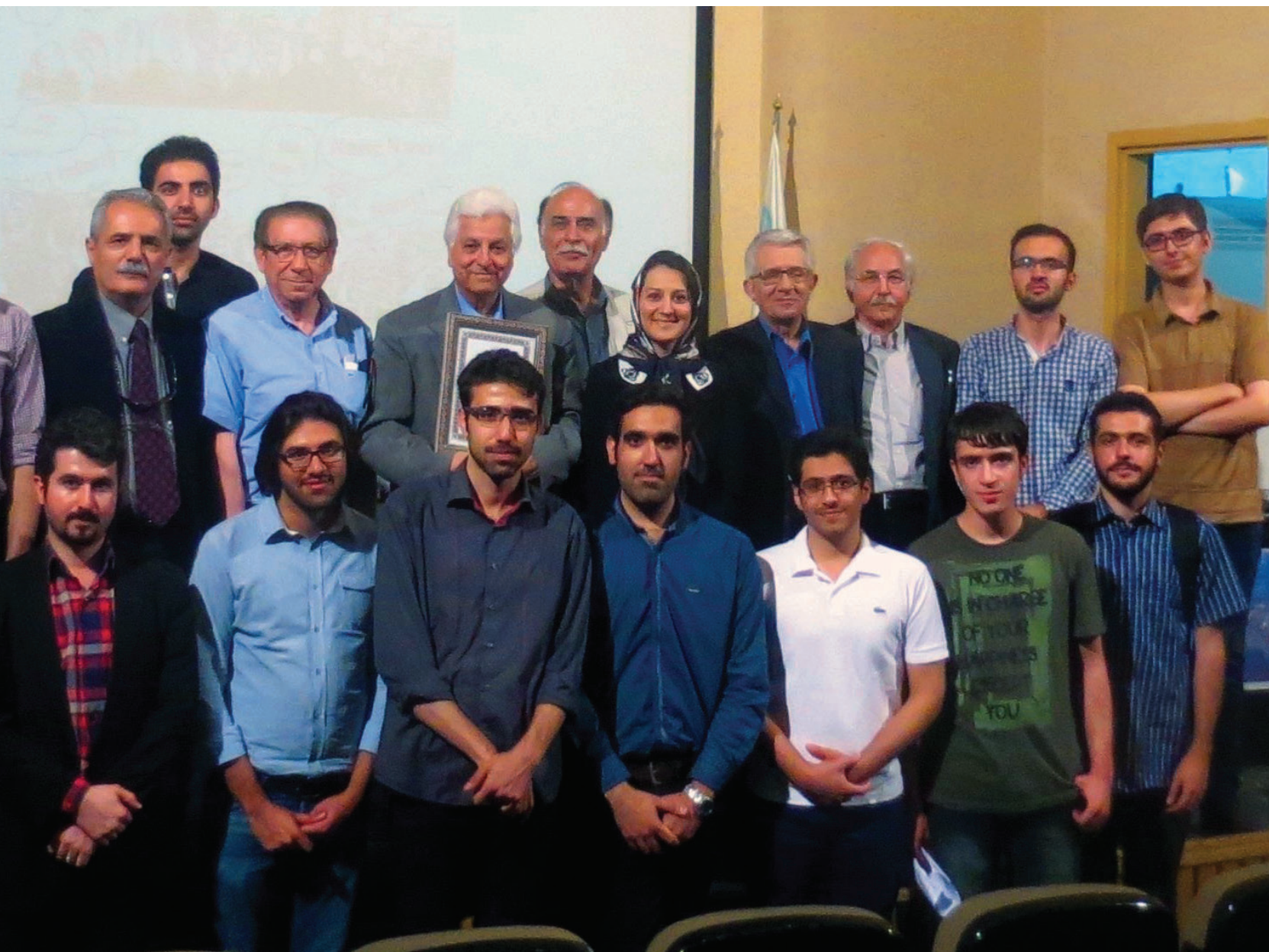
در میان حاضرین علاوه بر فارغ التحصیلان جدید و قدیم دانشکده فنی، فارغ التحصیلان دانشگاه های شریف، امیرکبیر، علم و صنعت و آزاد نیز حضور داشتند. حاضرین در این برنامه پس از بازدید از شهر زیرزمینی نوش آباد (واقع در ۶ کیلومتری شمال کاشان) و پردیس خانه عباسیان کاشان به سمت اکو کمپ متین آباد راهی شدند و شبی به یاد ماندنی

همایش نانو تکنولوژی

همایش نانو تکنولوژی در تاریخ ۳ خرداد ماه ۱۳۹۴ با حضور ۸۰ نفر از دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشکده مهندسی شیمی در تالار رجب بیگی دانشکده فنی برگزار شد. در ابتدا مهندس محمداقرا

این سیالات و انطباق نتایج شبیه‌سازی و تجربی توضیحاتی ارائه دادند. در انتهای سخنان دکتر منصوری جلسه پرسش و پاسخ برگزار شد و از طرف کانون نیز هدایایی به ایشان اهدا گردید. شایان ذکر است از ایشان در جشن هفتادمین سالگرد تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران در سال ۱۳۸۳ به عنوان یکی از هفتاد نفر برگزیده خانواده فنی تجلیل به عمل آمده است.

عراقی (شیمی ۴۲) به معرفی دکتر غلامعلی منصوری (شیمی ۴۲) پرداخت، سپس دکتر منصوری در خصوص فعالیت های تیم خود در حوزه نانو و کتاب های تالیف شده در این مورد سخن گفت. همچنین وی ضمن تعریفی از ابعاد نانو به افراد حاضر در جلسه جهت آشنایی، در ادامه در مورد ساختار، ویژگی‌ها و رفتار فازی سیالات nano confined و شبیه سازی های انجام شده برای

برگزاری انتخابات داخلی کمیته تخصصی مهندسی متالورژی و مواد

انتخابات داخلی کمیته تخصصی مهندسی معدن برگزار شد

در پی انتخابات کمیته تخصصی مهندسی معدن در تاریخ ۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴، اولین جلسه این کمیته در خرداد ماه برگزار گردید. در همین جلسه انتخابات داخلی نیز برگزار شد و آقایان مهندس محمدعلی ملاکپور (معدن ۴۴) به عنوان رئیس، مهندس هرمز ناصرنا (معدن ۴۷) به عنوان نایب رئیس و مهندس امیرمحمد علی آبادی زاده (معدن ۸۹) به عنوان منشی کمیته انتخاب شدند. مقرر شد این کمیته در اولین سه‌شنبه هر ماه جلسات خود را در دفتر کانون برگزار نمایند.

بازدید از شرکت تکتا

اعضای کمیته تخصصی مهندسی برق کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران، روز یکشنبه ۱۰ خرداد ماه ۱۳۹۴ به بازدید از شرکت تکتا رفتند. اعضای کمیته از قسمت‌های مختلف خط تولید و بخش مهندسين و طراحی، کنترل نهایی ساخت، خط مونتاژ، انبار، ساخت مکانیکی و شرکت تکتا بازدید به عمل آوردند. کمیته تخصصی برق کانون پس از بازدید از این شرکت، برگزاری دوره‌های بازآموزی مشترک، ایجاد شرایط برای کارآموزی دانشجویان و اشتغال برای فارغ‌التحصیلان را در دستور کار خود قرار داد. شرکت تکتا در سال ۱۳۵۶ به منظور تولید فرستنده‌ها و رله تلویزیونی با ظرفیتی که جوابگوی نیاز کشور و منطقه خاورمیانه باشد طبق قرارداد با شرکت THOMSON/LGT فرانسوی تاسیس شده است. بر اساس قرارداد همکاری فی‌مابین، رادیو تلویزیون وقت، اقدام به ساخت کارخانه در محل فعلی شرکت با استانداردها و نقشه‌های شرکت فرانسوی نمود. پس از انقلاب اسلامی این شرکت با سرمایه‌گذاری فنی و مهندسی انجام شده نقش پشتیبانی در تامین تجهیزات فنی مورد نیاز سازمان صدا و سیما بالاخص تامین و تولید فرستنده‌های مورد نیاز سازمان را به عهده داشته است. با گسترش فناوری دیجیتال در دنیای رسانه و جهت تحقق اهداف برنامه‌های توسعه‌ای کشور این شرکت با برنامه‌ریزی‌های مناسب و با بکارگیری نیروهای متخصص در واحد تحقیق و توسعه (R&D) و ایجاد ساختارهای مورد نیاز در نظر دارد سهم قابل توجهی از بازار تجهیزات دیجیتال کشور را از آن خود نماید. هم‌اکنون شرکت تکتا از شرکت‌های معتبر و متخصص در حوزه صنعت ارتباطات رادیویی، تلویزیونی و تجهیزات مخابراتی در کشور و منطقه محسوب می‌شود که علاوه بر طراحی و تولید تجهیزات مورد نیاز کشور در نظر دارد توان فنی و مهندسی خود را به سایر کشورهای منطقه صادر نماید.

پس از برگزاری انتخابات کمیته تخصصی مهندسی متالورژی و مواد در تاریخ ۶ خرداد ماه ۱۳۹۴، اولین جلسه این کمیته در تاریخ ۱۹ خرداد ماه در اتاق شورای دانشکده مهندسی متالورژی و مواد با حضور رئیس این دانشکده برگزار گردید. در این جلسه انتخابات داخلی برگزار شد و آقایان دکتر سیدعلی سیدابراهیمی (متالورژی ۷۰) به عنوان رئیس، دکتر علیرضا آقامحمدی (متالورژی ۷۱) به عنوان نایب رئیس و دکتر امیرحسین پاک سرشت (متالورژی ۸۲) به عنوان منشی کمیته انتخاب شدند. مقرر شد این کمیته جلسات خود را روزهای سه‌شنبه در اتاق شورای دانشکده برگزار نمایند.

تبریک عمرانی‌های ورودی ۶۳ به رئیس دانشکده مهندسی عمران

دانش‌آموختگان ورودی ۶۳ رشته مهندسی عمران روز ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۴ در محل دانشکده فنی گرد هم آمدند تا ضمن تبریک به دکتر سهیل محمدی (عمران ۶۸) رئیس دانشکده مهندسی عمران، ناهار را به یاد گذشته در سلف سرویس دانشکده صرف کنند.

در این دیدار از استادان دانشکده، آزمایشگاه‌های جدید شامل آزمایشگاه سازه، دینامیک خاک و هیدرولیک بازدید به عمل آمد. این برنامه با اهدای لوح تبریک توسط هم‌دوره‌های دکتر محمدی، به ایشان خاتمه یافت. همچنین دکتر محمدی از هم‌دوره‌ای‌های خود درخواست کرد که به دانشکده مهندسی عمران در راستای رسیدن به اهدافش همیاری نمایند. این دومین تجدید دیدار دانش‌آموختگان ورودی ۶۳ در یک سال گذشته در دانشکده فنی بود. اولین جلسه به بهانه سی‌امین سال ورودشان به دانشکده در آبان ماه ۱۳۹۳ برگزار شد.

انتخابات کمیته تخصصی مهندسی صنایع برگزار شد

گردهمایی تخصصی اعضای رشته مهندسی صنایع روز چهارشنبه ۲۰ خرداد ماه با حضور ۲۵ نفر در سالن آمفی تئاتر دانشکده مهندسی معدن برگزار گردید.

پس از خوشامدگویی و اعلام برنامه و بیان مختصری از اهمیت و تاریخچه تشکیل کمیته‌های تخصصی توسط مهندس آذر خورشیدی کاشانی (شیمی ۷۲) عضو کمیته راه اندازی کمیته‌های تخصصی، مهندس هرمز ناصرینیا (معدن ۴۷) رئیس کمیته راه‌اندازی کمیته‌های تخصصی به بیان ساختار، اهداف و وظایف کمیته‌های تخصصی پرداخت.

در این گردهمایی مهندس هرمز ناصرینیا، مهندس محمدمهدی حکیمی‌فر (صنایع ۹۳) و مهندس حسین نصیری‌فرد (صنایع ۸۶) به عنوان هیئت اجرایی انتخاب شدند. تعداد داوطلبان ۱۱ نفر بود که پس از رای‌گیری، افراد ذیل به عنوان اعضای اصلی و علی‌البدل انتخاب شدند.

- ۱- مهندس وحید دهقان (صنایع ۸۶)
 - ۲- مهندس سمیرا همتی (صنایع ۸۶)
 - ۳- مهندس محمد نجاتی (صنایع ۷۷)
 - ۴- مهندس غلامرضا علی‌مردانی (صنایع ۷۲)
 - ۵- مهندس راحیل محمدی (صنایع ۹۰)
 - ۶- مهندس فرید محمدی‌زاد (صنایع ۸۷)
 - ۷- مهندس سیدسعید جهان‌مراد نوری (صنایع ۹۲)
 - ۸- مهندس مهدی محمدی (صنایع ۸۶) (علی‌البدل)
 - ۹- مهندس نرجس دهقان (صنایع ۸۸) (علی‌البدل)
- همچنین مقرر شد اولین جلسه این کمیته روز شنبه ۳۰ خرداد ماه رأس ساعت ۱۷:۰۰ در دفتر کانون برگزار گردد. در شماره های آینده برگزیدگان کمیته همراه با عکس معرفی خواهند شد.

دانشکده فنی

این بخش به انتشار مقالات، اخبار یا محتوایی اختصاص یافته که توسط اساتید، دانشجویان یا فارغ التحصیلان در خصوص دانشکده فنی دانشگاه تهران به دست ما رسیده است.

در این شماره ادامه گزارش نشست جامعه و دانشکده فنی همراه نوشته ای با قلم ابراهیم اصل سلیمانی ارائه می شود. در ادامه متن مصاحبه با دکتر منصور نیکخواه بهرامی و نیز اخبار دانشکده در بهار ۱۳۹۴ در انتهای این بخش آمده است.

نشست جامعه و دانشکده فنی

گزارش حاضر بخش دوم گزارش نشست جامعه و دانشکده فنی است که توسط نمایندگان دانشگاه و صنعت و دولت در دانشکده فنی برگزار شده و در شماره قبل چاپ گردید. در گزارش حاضر به بخش صحبت های حاضرین پرداخته شده است. به علت جایابی میکروفن در سالن، بخش ابتدایی صحبت بعضی از حاضرین که مربوط به معرفی ایشان بوده است، ضبط نشده و در نتیجه نتوانستیم نام این عزیزان را در این گزارش درج نماییم. آنچه می خوانید بحث های حاضرین در خصوص رابطه متقابل و نقش دانشکده فنی در جامعه بوده و شامل جمع بندی اساتید در انتهای جلسه است. همچنین، در ادامه این بخش، نوشته ای از دکتر ابراهیم اصل سلیمانی بدستمان رسیده که از نظر شما خواهد گذشت.

آمدند صنایع ۱۳۴۰ تا ۱۳۵۵ در دانشکده تدریس کردند یا در صنعت وارد شدند عاشق بودند. اگر قرار بود که در دنیا همیشه شاگردان شاگرد و استادان استاد باقی بمانند هرگز دنیا پیشرفت نمی کرد. شاگردانی که دانشکده فنی به کارخانه ها و جاهای دیگر فرستاد برای اینکه اظهار وجود کنند، برای اینکه به تجار آن روز نشان بدهند ما اعضای مفید جامعه هستیم و سربار شما نیستیم، خوب کار کردند. با عشق کار کردند. ولی شما نگاه کنید بعد از انقلاب تمام افرادی که وارد دانشگاه شدند بدون عشق رشته انتخاب می کنند. بدون عشق وارد کار میشوند. برای ۴ قران پولی که بخواهند زندگیشان را اداره کنند محتاجند. من به اتفاق دو نفر از فارغ التحصیلان دیگر با هم عهد کردیم بعد از دوره سربازی با کمتر از ماهی ۳ هزار تومن استخدام نشویم و این کار را هم کردیم. عرضه و تقاضا آنروز آن جور ایجاب میکرد. امروز عرضه بیش از حد است. ولی عشق نیست و عشق مهمترین عاملی است که انسان را زنده نگه می دارد. چه در تدریس چه در آموختن و چه در یاد دادن. ما اقتصاد مان اقتصاد رقابتی نیست. اقتصاد حسادتی است. همیشه بوده است چون مردم ایران اصولا حسود هستند.

نشد و الان هم آموزش داده نمی شود. در مورد نواید، آن موقع من گریه ام گرفت از وضعیت تحصیلی دانشکده. با وجودی که سال اول شاگرد اول شدم، درسها را با گریه خواندم. بعد دیدم این دانشکده اگر نوایر و نواد ندارد، نوو دارد. ارتباطات به من می دهد. هر چند ارتباطات با عوامل خارجی باعث سیاست زدگی می شد. الان دوره ای است که نواها باید آموزش داده شود. چگونه باید آموزش داده شود؟ ما نه نوای آموزش می دهیم. نه نواها! کسی که از این دانشکده بیرون می رود، فقط ارتباطات یاد گرفته است. چون شاگرد اول ها جمع شده اند و ارتباط خوبی داشته اند با هم و توانسته اند سر آمد شوند. لاقول نوهو را یاد گرفته اند. ولی بقیه چه؟ الان نوات را از IT یاد می گیرند. دانشجو مشکل ندارد. نواها مشکل است ولی چرا نوایر را آموزش نمی دهید. ولی باید الان وارد نواها بشویم. و "چطور" را به دانشجو آموزش بدیم. متشکرم.

نام نامشخص: بنده فارغ التحصیل سال ۱۳۴۴ هستم. مساله این است که زمانی که دانشکده فنی تاسیس شد، آن کسانی که دانشکده را اداره می کردند، عاشق بودند آنهایی که درس می خواندند عاشق تر بودند. کسانی که

دکتر کمره ای: قرار بود در جمع ما همکاران دیگری مثل آقای دکتر نیکخواه استاد برجسته دانشگاه که چهره ماندگار مهندسی مکانیک کشور هستند، جناب آقای مهندس مسگر پور و عزیزان دیگری تشریف داشته باشند که نشد. چون وقت تنگ است، از همینجا شروع کنیم به سوالات و مسائل مورد نظر حضار.

واصلی: به نام خدا. واصلی هستیم. ورودی ۵۱ دانشکده فنی، آقای دکتر گتمبری از شرایط حدی صحبت کردند. ما شرایط حدی را میدانیم، منتهی دائم مشت به دیوار میزنیم. آب در هاون می کوبیم. شرایط حدی داریم. آقای دکتر شکرچی زاده راجع به نتوانستن صحبت کردند. آقای دکتر ما توانستیم. تصادفات جاده ای ما نزدیک ۳۰ هزار بود. در دولت دهم رسید به ۱۸۰۰۰. پس ماتوانسته ایم. می توانیم. دیگر اساتید در مورد نوع آموزش دانشکده فنی صحبت کردند. اینکه ما چه چیزی باید تدریس کنیم و یاد بگیریم در جامعه علمی دنیا شناخته شده است. من بعنوان دانشجوی ۴۰ سال پیش در بدو ورود به دانشکده این را می دانستم. ما نوایر را در دبیرستان آموزش دیده بودیم. انتظار داشتیم که در دانشگاه به ما آموزش بدهند که آموزش داده

اقتصاد ما تقلیدی است. نگاه کنید به کارخانجات متعدد سراسر ایران. همه تقلیدی است. کارخانه های نئوپان را نگاه کنید کارخانه های پنبه پاک کنی را نگاه کنید و غیره. اقتصاد ما اقتصاد سیاسی است. هیچوقت ما سیاست اقتصادی نداشتیم و نخواهیم داشت. همانطور که فرمودید بخش خصوصی محلی از اعراب ندارد و نداشته است. آن اقتصادهایی رشد کرده اند که حداقل ارزش افزوده را داشته اند. ۴۰ درصد روغن نباتی ما دست عرب های سعودی افتاده است. در حالی که فارغ التحصیلان همین دانشکده امثال دکتر بنی جمالی رفته اند و آنجا راداره کرده اند. امثال آقای مهندس موسوی که فومن شیمی را دارند کم هستند. ما باید این افرادی را که با عشق کار می کنند و با عشق مانده اند تشویق کنیم. متشکرم.

دکتر کمره‌ای: خیلی ممنون زحمت کشیدید.

نام نامشخص: با سلام. ورودی سال ۳۷ و فارغ - التحصیل سال ۴۲ هستم. من یک پیشنهاده داشتم. میخواستم پیشنهادم را بعد از توضیح یک تجربه ام بگویم. تجربه من در خصوص شروع کارآموزی ام در کود شیمیایی شیراز آن موقع بود که دو گل آمدند با شاه آنجا را افتتاح کردند. کود شیمیایی شیراز از نظر اهمیتی الان یک پایلوت حساب می شود. من به هر حال بعد از کارآموزی در آنجا جذب شدم. در آن زمان یک دوره مهندسی فرایند شروع شد (که این واژه تا چند سال بعد اصلا در جامعه شناخته نمیشد). خدا بیامرز مهندس وهدانی که دوست و همکار مهندس نژند هم بودند که ایشان را خیلی هامیشناسند، به اتفاق ۴ نفر دیگر، دو سه سال قبلش از طرف پالایشگاه رفته بودند انگلستان مهندسی فرایند یاد گرفته بودند من حجم عظیمی از نمودارهای جریان موارد ابزار دقیق را که تهیه کرده بودم در یک زونکن با گزارش کارآموزیم به دانشکده دادم و نمره خوبی هم گرفتم. نکته مهم این است که این اطلاعات فقط رفت در بایگانی دانشکده که این مهندسی فرایند یکبار تجربه شده است. خواستم پیشنهاد کنم که بعد از ۵۰ سال کارآموزی ها و گزارش هایش مورد تجزیه تحلیل قرار بگیرد. یک کمیته هم میتواند از مجموعه کمیته های تخصصی، گزارش های کارآموزی را تحلیل کند و حتی به خوب هایش جایزه بدهد و با یک manual در خصوص رعایت الزامات گزارش دهی مفید برای سایر دانشجوی ها و صنعت، بچه ها را راهنمایی کند.

نام نامشخص: سلام عرض میکنم خدمت همه. ورودی ۵۰ فنی هستم. ورودی های قبل از انقلاب فنی با الان تفاوت های زیادی دارند. یک بحث، بحث آموزش نظری است و یک بحث هم مسائل جنبی است. شما میدانید که در زمان ما، فعالیت های فوق برنامه دست خودمان بود. کارهای تیمی داشتیم. مدیریت می کردیم. زمان دانشجوییمان رستورانمان را و بوفه مان را خودمان اداره می کردیم. اساتید هم بیرون از دانشگاه خیلی فعال تر بودند. ولی متأسفانه الان بواسطه کمبودهایی که وجود دارد، کسانی که از دانشگاهها بیرون می آیند اشکالات عدیده ای دارند. ممکن است از نظر base تئوری ۸۵ یا ۹۰ درصد کامل

باشند ولی نواقص جنبی شان خیلی به کار لطمه می زند. اینکه اصلا نمیتوانند تیمی کار کنند. اصلا انگیزه و علاقه و عشقی که دوست عزیزمان فرمودند، وجود ندارد. رابطه با استاد فقط در حد گرفتن نمره و گذراندن آن درس بوده. ما آن موقع با اساتیدمان تا سالها بعد از فارغ التحصیلی ارتباط داشتیم. از نظراتشان استفاده می کردیم. آنها برای کارهای ما پیگیر بودند. این جلسه خیلی خوب است. ولی فکر نمیکنید سالی چند بار باید برگزار شود؟ از آنجا که شما فارغ التحصیلانی را تولید و تربیت می کنید که میخواهند جذب صنعت شوند، پس این جلسات باید با کارفرمایان دانشگاه برگزار شود. من فکر میکنم صنعت کارفرمای دانشگاه است و دانشگاه حتما باید با صنعت جلسات متعدد داشته باشد. هم در سطح مدیریتی و هم در سطح تخصصی. اساتید را هم دانشجویها به وجد می آورند. اگر دانشجویها انگیزه پیدا کنند، خود به خود اساتید هم که در دانشگاه فعالند، خارج از دانشگاه هم فعال خواهند شد. اگر یک استاد بخواهد از مدیر عامل یک موسسه بزرگ تولیدی وقت بگیرد، فکر نمیکنم که وقت ندهند. ولی هیچ موقع این اتفاق نمی افتد که یک استاد برود برای کار دانشگاه، گرفتن موضوع تز یا کارآموزی وقت بگیرد. توصیه و خواهش من این است که حتما این ارتباطات را بیشتر داشته باشیم. مخصوصا اساتید. اساتید دانشجویها را ببرند در بخش صنعت تا یاد بگیرند. اگر با تک تک اعضا هم نشود صحبت کرد، حداقل با تشکل هایشان می توانیم ارتباط داشته باشیم. مثلا اساتید بخش ساختمانی می توانند با سندیکای شرکت های ساختمانی جلسات مرتب داشته باشند و از آنها کمک بگیرند. جامعه مهندسان مشاور با ۸۵۰ شرکت مهندس مشاور در ارتباطند و علاقمندند به این قضیه. با تشکل های دیگر تخصصی و حرفه ای میشود این ارتباط را برقرار کرد که هم بتوانیم کمبودهای نظری را تا حدودی برطرف کنیم و هم این ارتباط را برقرار کنیم. با این کار بسیاری از مسائل خود به خود حل می شود و ضعف هایی که فارغ التحصیلان دارند در عموم شان از بین می رود. تشکر میکنم از این جلسه و امیدوارم باز هم تکرار شود.

باستانی کیا: باستانی کیا هستم فارغ التحصیل قبل از انقلاب در دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران. روز مهندس و هشتمین سالگرد دانشکده فنی را تبریک میگویم. بنده مدیر عامل کانون دانش آموزان اقتصاد هستم. ما در این کانون تجربه ای داریم از سال ۱۳۷۰. دکتر رزاقی از موسسین کانون دانش آموزان اقتصاد بودند ولی با توجه به برخی گرفتاری ها نتوانستند تشریف بیاورند. یکی از معضلاتی که جامعه ما دارد و من از همان اوایل تشکیل کانون خیلی تاکید کردم این است که در خانه صنعت و مجامع دیگر صنعتی، حلقه مفقوده چیزی نیست جز واسط بین دانشگاهها و صنعت و جامعه امروز. امیدوارم در آینده بتوانیم NGO هایی در سطح دانشگاهها داشته باشیم که با سطح جامعه هماهنگ بشوند. این به نفع همه است. حتی به نفع دولت است. مطالبات اگر توسط فرهیختگان جامعه تنظیم نشود بعداً خود دولت دچار مشکل خواهد

شد. ما هر ساله بحث دستمزد را داریم. چه در سطح توده ها و کارگران و چه در سطوح بالاتر و کارشناسان و مهندسين و دکترها. برای اینکار به نظر من سازمانهای تحقیقاتی که دوستان فرمودند در دولت باید راهکار نشان بدهند. این یک موضوع نقطه ای نیست که در یک لحظه احساس کنیم که نیاز داریم و توقع همکاری داشته باشیم. بنده همان اوایل توسط هیات مدیره مامور شدم نامه ای برای دولت تدبیر و امید بنویسم. ما ۱۰ مورد معضلات آنروز جامعه اقتصادی را مطرح کردیم. گفتیم کانون آمادگی همکاری دارد. کارشناسان مان در سطح اساتید دانشگاهها را تشویق کردیم، ولی در جواب، مستقیماً با کانون دانش آموزان هیچ ارتباطی برقرار نشد. حتی پروانه کانون یکسال بعد از انجام تجدید انتخاباتش هنوز در گیر کمیسیون ماده ۱۰ و جلسات متعدد است. این معضل باید حل شود. تنظیم مطالبات در جامعه یقیناً چیزی است که در دراز مدت باید تنظیم شود. باید با احساس مسئولیت توأم باشد. نمیشود من فقط مطالباتم را بالا ببرم. احساس تکلیف هم باید بر اساس هویت ملی ما تنظیم شود. ما از ۱۳۷۰ تا حالا شاید ۱۵۰ سخنرانی توسط هیات های علمی دانشگاه هایمان داشته ایم. به نظرم مهندسی معکوس اینجا اصلا مورد اشاره قرار نگرفت در حالی که میتوانست کار ساز باشد. به هر صورت چون علوم انسانی و علوم اجتماعی و رشته اقتصاد کار ساز است من امیدوارم در آینده بتوانیم جلساتی مشترک داشته باشیم برای بررسی معضلاتی که گریبانگیر دانشگاهها و جامعه است. یک

من فکر میکنم صنعت کارفرمای دانشگاه است و دانشگاه حتما باید با صنعت جلسات متعدد داشته باشد. هم در سطح مدیریتی و هم در سطح تخصصی.

تقاضا هم دارم. همینطور که آقای مهندس مهناز حمت کشیدند و تاریخچه‌ها را برای ما فرستادند، نتیجه این سه روز را هم برای ما بفرستند تا بتوانیم از شاگردی خودمان از هیات علمی‌ها ادامه بدهیم. متشکرم که این فرصت را به من دادید.

دکتر کمره‌ای: آقای دکتر سلیمانی خواهش میکنم بفرمائید.

دکتر سلیمانی: ممنونم. خدمت دکتر نیکخواه عزیز و دکتر جبه‌دار و سایر همکاران عرض ادب میکنم. این را اول بگویم که من دانشجوی دانشکده فنی نبودم بنابراین نور لیزر UV فنی از من تاییده نمیشود و این برایم جای تاسف است. ما یک چیزی را گم کرده ایم. ششده هفتصد سال است که از نظر علم و دانش در خواب هستیم. یک مشت لغات را پشت سر هم می‌گوئیم. ثابت شده است که علم دستاورد بشری است. علم از جایی نیامده است. بنابراین تا به امروز هم هیچ کس مساله تاثیر تفاوت ژنتیک را ثابت نکرده است. از نظر جغرافیایی بله، ولی از نظر اینکه کسی به خاطر ژنش کار خاصی بکند، ثابت نشده است. درست است جامعه مشکل دارد. همه جوامع بشری مشکل دارند. مگر هلند یا بلژیک ندارند؟ ولیکن سطح مشکل در جاهای مختلف فرق میکند. امروز، سطح مشکل با داشتن علم فرق کرده است. بنابراین داستان اینجاست که ما چگونه بتوانیم بیسیک را در جامعه گسترش بدهیم. این کار، فقط کار دانشکده فنی نیست. من بعنوان کسی که لااقل برای خودم تحصیلاتی داشته‌ام و کارهایی کرده‌ام و

تجرباتی دارم، معتقدم باید ببینیم چه کاری میتوانیم بکنیم که این سطح را ببریم بالا. بنده همینجا تشکر و ادای احترام میکنم به آنهایی که دانشگاه تهران را بنیاد گذاشته و این سقف را در اختیار ما قرار دادند که بتوانیم این دیالوگ‌ها را داشته باشیم. آقای دکتر گتمیری دانشگاه باید چه کاری بکند؟ عذر می‌خواهم ولی نکته اینجاست که ما دانشگاه را نمی‌فهمیم. من استاد با ۹۹،۹۹ درصد قطعیت می‌گویم با وجود پیشرفت‌های خیلی بزرگی که داشته‌ایم هنوز دانشگاه را نمی‌فهمیم. نارضایتی‌ها برای این است که چرا سطح تولید برای حل گرفتاری‌ها کمی سرعتش کم است. آقای دکتر گتمیری جواب شما این است. گالیله که بشر را تا حدودی از جهل وارد واقعیت و دنیا را ریاضی کرد خودش را همیشه در نوشته‌های خودش مدیون تکنیسین‌های هلندی میدانم. کسانی که توانستند برای اول‌نزد درست کنند که بتوانند دوربینش را درست کنند و سرمایه‌های ونیزی این دوربین را بخرند تا کار او بتواند به جریان بیفتد. ولی ما در اینجا هیچ وقت مهندسی را آموزش نمیدهیم. فقط از طریق آموزش مهندسی می‌توانیم کاری کنیم که این درس‌هایی که میدهیم، کارا تر منتقل شود. آموزش چیزی است که شما باید خودتان را grasp کنید. آن را بدست بیاورید. در آموزش نمیشود گفت تو بیا مهندس خوبی بشو. در جامعه وارد کردن این مساله وظیفه دانشگاه است. مبدا حل مسائل در دانشگاه است. مبدا مطرح کردن سوال دانشگاه است. به شرطی که دانشگاه خودش بداند که آیا میتواند سوال طرح کند یا نه. عمده گرفتاری اینجاست. فرق مهندس انگلیسی با آلمانی مشهود است. ولی هر دو تالی آنها grasp ابتدایی علم دارند. علم در کتابها نیست. حال مساله اصلی آنست که چگونه دانشگاه میتواند این کار را بکند. وظیفه من و شما این است که این مباحث را مطرح کنیم؛ دانشگاه چگونه میتواند حلقه زنجیر تولید را پر کند. دانشگاه پلتفرم است. دانشگاه که خودش تولید کننده نیست. ما باید خودمان بفهمیم که چگونه میتوانیم به سوالات بنیادی جامعه دست بیاندازیم. آقای دکتر گتمیری! آن بچه‌ای که می‌آید پروژه شما را صفر و on و off میکند جوان است و از اینجا فارغ‌التحصیل شده. متوجه نیست که نباید این کار را بکند. او آدم بدی نیست. او برای این کار نیست. برای اینکه ما این کار را بکنیم دانشگاه باید ساختار فکری خودش را کمی عوض بکند. چون دانشگاه‌های ما خود به خود از بطن جامعه نیامده‌اند. این داستان مال زمان عباس میرزا بوده است. او هم میرفته شکست می‌خورد از روس‌ها. دم سفیر فرانسه را دیده بود. زانو زده بود پیشش که این چه بلایی است که من دارم شکست می‌خورم. سفیر فرانسه هم جواب داده بود که تو باید دانشگاه داشته باشی و مدرسه. دارالقون از بطن جامعه نیامد. ما بخاطر اینکه مساله را نهادینه کنیم، باید تعریف کنیم که حلقه تولید یک سلسله روابط بهم پیوسته علمی و فنی چگونه باید باشد. این جز با بحث و گفتگو امکانپذیر نیست. از خود جنابعالی میپرسم. جناب آقای دکتر کمره‌ای! همین دکتر شکرچی زاده عزیز ما الان از این جلسه آمده است، ده دقیقه دیگر به جلسه دیگر می‌رود. بیست و پنج

دقیقه دیگر به جلسه دیگری می‌رود. دو ساعت بعد جای دیگر است. شب هم ساعت ۱۲ می‌رود خانه. ما باید بفهمیم که چگونه به جامعه حالی بکنیم که تخصص چگونه در جامعه رشد بکند. بهترین کار برای این هدف، که از آقای مسگرپور بر می‌آید، آنست که این دیالوگ‌ها را زیاد بکند. افراد با هم بتوانند صحبت بکنند. توصیه میکنم اول گام این باشد که یک کافی سنتر درست کنید که کسی که ساعت ۴ بیکار است برود آنجا بنشیند و با اساتیدی نظیر آقای جبه‌دار حرف بزند. این دیالوگ‌ها را باید بین افراد برقرار کرد.

نام نامشخص: و رودی سال ۴۶ و فارغ‌التحصیل سال ۵۱ هستم. بخش زیادی از صحبت‌های بنده را آقای دکتر خیلی مبسوط بیان کردند. من حالا جمع‌بندی و خلاصه کنم. بشو اولیه با علم شروع نکرد. با ضرورت و کاریدی و سخت شروع کرد. بتدریج که به مراحل صنعتی نزدیک شد احساس کرد که باید مراکز آموزشی و علمی باشند. این کرسی دانشگاه را بیشتر در انگلستان و بقیه کشورهای صنعتی صنعت کارها به ضرورت بعنوان اسپانسر برای حل مشکلات صنعت بوجود آوردند و بودجه‌اش را تامین کردند. یعنی دانشگاه یکی از حلقه‌های فرآیند نیاز در جامعه بود که شروع کرد و نقش مثبتی در اعتلای صنعت داشت. همانطوری که آقای دکتر اشاره کردند ما فهمیدیم اگر دانشگاه باشد خوب است. ولی رابطه منطقی بین دانشگاه و صنعت هیچ موقع بوجود نیامد. مثالی که می‌زنیم این است: رابطه جامعه با صنعت شبیه رابطه پزشک با بیمار است. اگر پزشک درست تشخیص دهد و نسخه بنویسد ولی بیمار این نسخه را اجرا نکند آیا میتوان از زور استفاده کرد؟ دانشگاه ما اگر علم تولید کند ولی جامعه یا صنعت نپذیرد و اجرا نکند واقعاً دلسرد می‌شود. در اینجا هر می‌که آقای دکتر گتمیری اشاره کردند درست است ولی هر م ما معکوس است آقای دکتر. ما برای اینکه بیکاری را به تعویق بیندازیم، دانشگاه و مراکز علمی را اضافه کردیم که چهار پنج سال دوستان بیشتر کسب دانش کنند بعد بعنوان یک موجود طلبکار و وا خورده وارد جامعه شوند. آن هرم معکوس، به ضرورت، کمی اصلاح شده است. در نبود تکنسین‌های وارد، در آن بالا خلاء بود و این پایین هم که کارگرهای ساده، یک مقدار ریزش کرده‌اند مهندسی‌ن‌های تکنسین‌ها را گرفته‌اند و دارند کار تکنیسینی می‌کنند. عده‌ای هم از پایین آمده‌اند، آموزش دیده‌اند و جای آنها را پر کرده‌اند. هرم معیوبی داریم ولی معکوس. مشکل عمده را بنده در دولتی بودن صنعت میبینم. کشورهایی که متکی بوده‌اند به درآمد‌های غیر ملی و تولیدی مثل کشورهای نفت خیز، عمدتاً اگر خواسته‌اند صنعتی هم بیاورند دولتی بوده است. عیب این چیست؟ کارمندی که آنجا هست چون کارمند دولت است خیلی محافظه کار است. صنعت ریسک می‌خواهد. یعنی می‌خواهد یک کالای جدیدی را عرضه کند به جامعه تا سود ببرد ولی ممکن است شکست بخورد و ورشکست شود. هیچ مدیر دولتی حاضر به ورشکسته شدن نیست. چون زیر سوال قرار گرفته و تعویض می‌شود. پس مراکز دولتی ما موفق نخواهند بود چون مدیرانشان قادر به

ما بخاطر اینکه مساله را نهادینه کنیم، باید تعریف کنیم که حلقه تولید یک سلسله روابط بهم پیوسته علمی و فنی چگونه باید باشد. این جز با بحث و گفتگو امکانپذیر نیست.

پذیرش ریسک نیستند. در نتیجه تحولی نمیخواهند بوجود بیاورند. به همین دلیل وضعیت موجود را ادامه می دهند تا بازنشسته شوند. لذا باید یک تحول و عزم اجتماعی بوجود بیاید بخش خصوصی فعال و زنده طالب نواها بشود. نواها را در دانشگاه نمیشود آموزش داد. چون بینهایت نواها داریم. ممکن است بین رشته ای یک چیزهایی بگویند. ولی نواها را باید دانشگاه خودش به ضرورت و برای توسعه اش بوجود بیاورد. امیدواریم که مسائل در آینده تا حدودی حل شود. با تشکر از وقتی که دادید.

دکتر کمره ای: متشکر. جناب آقای دکتر فرمایش

جدیدی دارید؟

نام نامشخص: با توجه به آمار جدیدی که دادید، بله. ببینید ما الان چهار میلیون کارمند دولت داریم. چهار میلیون بازنشسته داریم. شما فرمودید چهار میلیون و ششصد هزار نفر هم دانشجو و در حال آموزش داریم. دوازده میلیون و ششصد هزار نفر. اگر شما این را تقسیم کنید به هشتاد میلیون جمعیت کشور، چیزی حدود پانزده درصد میشود. هزینه آوردهی مملکت پانزده درصد است. کجای دنیا هزینه های سربار یک دولت اینقدر است؟ در حالی که هیچ شرکتی نباید آورده بیشتر از ده درصد داشته باشد تا بتواند پایدار بماند. متشکر.

مهندس ونداد: بنده فارغ التحصیل سال ۵۴ دانشکده فنی هستم. سعی می کنم مسائلی را خیلی کوتاه عرض کنم. آقای مهندس آل یاسین مسائلی استراتژیکی را که صنعت گرفتارش است به درستی بیان کردند و این چیزی است که باید در آینده به آن نگاه شود و پرداخته شود. ما با مدیریت و اقتصاد دولتی نمیتوانیم به جایی برسیم. این یک مساله دراز مدت است که باید پی اش را بگیریم. آقای دکتر گتمبری هم به درستی اشاره کردند که یک هر می داریم که معیوب است. این کاملا درست است. مثلا در بخش صنعت ساختمان اگر نگاه کنیم، آرشیتکت داریم، مهندس محاسب داریم، جوشکار و خاک شناس و آزمایشگاه مکانیک خاک و بتن داریم، گچکار و بنا هم داریم. ولی در صنعت ما مهندسان خیلی خوبی تربیت کرده ایم برای رده های بالا و یک کارگری داریم که پشت ماشین تراش ایستاده است. این دو نفر با هم نمیتوانند صحبت کنند. اینجا بین راس و کف هرم گپ هست و میتوان گفت که اصلا آن هرم وجود ندارد. بنابراین پر کردن این هرم قبلا هم تصمیم گیری شده بود. زمان آقای مهندس ریاضی یا نفیسی. اینها معضل را آن زمان درک کردند. مهندس کارگاه تربیت کردند. معلم برای هنرهای عالی تکنیکوم نفیسی تربیت کردند. متأسفانه بعدا همه اینها بهم ریخت. اینها معضلی هستند که ما باید در آینده بهشان نگاه کنیم. ولی یک مساله ای را آقای دکتر شکرچی زاده فرمودند که خیلی جای بحث دارد. ببینید ما وقتی می خواهیم از یک میوه فروشی میوه بخریم، چهار تا میوه پلاسیده و گندیده را بگذارد در یک پاکت و بدهد و ما حرفی نزنیم چه اتفاقی می

افتد؟ بعدا اینطور می شود که این میوه فروشمیوه بنجل می فروشد. این همان چیزی است که ما قبلا میگفتیم فلان جنس ژاپنی، کره ای، چینی یا تایوانی است نخريد. وقتی شما از جایی خرید میکنید یا خدماتی را از یک مهندس میگیرید اگر بها ندهید که چه خدماتی میگیرید، هم بدنامی برای آن مهندس می آورد و هم ناباوری. آقای دکتر شکرچی زاده من کجایش را بگویم؟ شما در خیابان حرکت کنید ببینید چند تا ساختمان پیدا می کنید که بر اساس آیین نامه اجرا شود؟ برای عملیات جوشکاری، جوشکار باید ورزیده باشد، الکتروود مناسب باشد، محل جوشکاری آماده بشود، رنگ نداشته باشد، رنگ نداشته باشد و مواردی از این دست. چند ساختمان داریم که در آنها فولاد رنگ شده را جوش می دهند؟ چند ساختمان در این مملکت در هر خیابان داریم میبینیم که ستونهای اسکلتش با قوطی درست شده است؟ کجا در این شرایط می توانیم اتصالات گیردار اجرا کنیم؟ وقتی چشممان را میندیم و خرید میوه بنجل را انجام می دهیم، آخر عاقبتش این می شود که مهندس ما بدر نمی خورد. اگر ما یک جایی این نکته را اعمال کنیم و یک ساختمان در حال ساخت را تخریب کنیم، این مساله حل می شود. در زمینه عملی ما برای اینکه صنعت به سرانجام برسد دو چیز احتیاج داریم. سرمایه و نیروی انسانی. خوشبختانه یا از بد روزگار نیروی انسانی داریم. نظام آموزشی ما طوری عمل کرده که بالاترین ضریب های هوشی وارد دانشکده فنی شده اند. ولیکن برای اینکه صنعت پا بگیرد، پایه دوم کار سرمایه است. سرمایه را نمیتوانیم تهیه کنیم. چون نظام بازار ما طوری شده که سودهای تجاری چندبرابر و زود بازده است. بنابراین نمیتوانیم سرمایه گذاری هم کنیم. جز افرادی مثل موسوی رهپیمان که عاشق تولید هستند. اینها از کجا می توانند سرمایه شان را تهیه کنند؟ اعتماد دولت. اگر اعتماد دولت نباشد نمیتوان کاری انجام داد. ببخشید زیادی صحبت کردم. ممنون.

دکتر کمره ای: آقای دکتر نیکخواه شما بفرمائید. بعد از ایشان جناب مهندس مسگر پور هم فرمایشاتی دارند. توضیح بدهند. سرکار خانم مهندس هم همینطور. بعد عملاً وقتی باقی نمی ماند. هر کدام از اعضای پنل در حداکثر دو دقیقه روی نظرات خودشان و فرمایشاتی که ابراز شده جمع بندی خواهند داشت. آقای دکتر بفرمائید.

دکتر نیکخواه: حرفها را همه دوستان ابراز کردند. من چیزی ندارم بگویم. بنده ده سال و نیم در آمریکا بودم. یادم است آن موقع، زمان کمونیسم بود. شوروی زمان کمونیستی paper زیاد داشتند. بهترین کتابها را آن زمان در کشور شوروی نوشتند. از لحاظ علم هم خیلی پیشرفت کردند. من در ارتعاشات غیر خطی نگاه میکنم. آن موقع که شوروی کمونیستی در علم در این زمینه پیشرفت کرده، در امریکا همچنین کتابهایی وجود نداشت. ولی صنعت ماند. چرا ماند؟ برای اینکه دولتی بود. رقابت نبود. خب وقتی که همه چیز دولتی باشد، کجا این علم عرضه شود؟ من بعضی وقتها

مقایسه که میکنم میبینم ما مهندسين خودمان هم کوتاهی کرده ایم. با دانشکده پزشکی مقایسه می کردم. پزشکان خوب کنترل کردند. نگذاشتند همه پزشک شوند. اگر راحت می گذاشتند، همه به جای مهندسی میرفتند پزشکی. ولی پزشک ها این کار را کردند. نگذاشتند دولت هم این کار را بکند. ولی مهندسين این کار را کردند. در خصوص همین دانشگاه علمی-کاربردی، در پایه گذاری علم کاربردی بنده با مرحوم دکتر ابتکار در وزارت علوم بر نامه ریزی می کردیم.

گفتم علمی-کاربردی برای تربیت تکنیسیین باشد. الان علمی-کاربردی هم تبدیل شد به مهندسی. در هر گوشه ای دانشگاه علمی-کاربردی زدند. دانشجو با دیپلم ادبی در رشته کنترل اتوماتیک قبول شده است. در صورتی که علمی-کاربردی از طریق وزارت علوم پذیرش میدهد. بنده متقدم مهندسی را لوٹ کردند. آنقدر الان مهندس داریم که بیکار شده اند. در کل بنده فکر میکنم بایستی یک سیاست کلی باشد تا از دولتی بودن خارج شویم. من در این چهل و پنج یا پنجاه سال کارم یک دفعه برای نمونه ندیده ام چه قبل و چه بعد از انقلاب یک صنعتی بیاید و بگوید ما این مشکل صنعتی را داریم. بنابراین دانشگاه ها مساله ندارند. مخصوصاً دانشکده فنی. الان که دانشگاهها خیلی زیاد شده اند، به عقیده من رسالت دانشکده فنی باید این باشد که فقط تولید علم کند. در سطح جهانی اسم دانشکده فنی را بخاطر تولید علمش ببریم بالا. ولی با صنعت نه کاری داریم و نه صنعتی با ما کار خواهد داشت.

دکتر کمره ای:

مشکل عمده را بنده در دولتی بودن صنعت میبینم. کشورهایی که متکی بوده اند به درآمد های غیر ملی و تولیدی مثل کشورهای نفت خیز، عمدتاً اگر خواسته اند صنعتی هم بیاورند دولتی بوده است. عیب این چیست؟ کارمندی که آنجا هست چون کارمند دولت است خیلی محافظه کار است. صنعت ریسک می خواهد.

ممنون. جناب مهندس مسگر پور بفرمایند. بعد جناب دکتر پاکدامن.

مهندس مسگر پور:

با سلام خدمت دوستان. من بطور مشخص چون بعضی از اساتیدی که صحبت کردند، در خصوص کار تیمی و عشق داشتن به کشور و توسعه پایدار بحث شد، خواستم بگویم که یکی از وظایفی که همه دانشگاه‌های کشورمان باید به عهده بگیرند آن است که کسانی را باید تربیت کنند که در جامعه مسئولیت پذیر باشند و بصورت سیستماتیک مسائل را ببینند. دیشب صحبت شد. بحث آلودگی هوا، محیط زیست بحث هایی هستند که مهندسين مسئولیت پذیر میتوانند همه جانبه مسائل را ببینند. اگر در دانشکده ای این آموزشها داده شد، و این کار تیمی را با هم انجام بدهیم میتوانیم مهندسی را که عاشق توسعه و کار آفرینی باشند بتوانیم تربیت کنیم. فعالیت های اجتماعی که در دوره ما در دانشکده بود بعضی از دوستان مثالش را زدند. دوستان همدوره من که در آن دوره ها کارهای اجتماعی دانشکده توسط خود دانشجویان انجام می شد. مسئولیت ها شناخته میشد. افراد آموزش میدیدند. الان هم ما در کانون یکی از تالسهایی که میکنیم همین است تا دوستان آموزش ببینند کار تیمی و داوطلبانه را آموزش ببینند تا در اجتماع هو نقش پررنگ تری را در توسعه پایدار کشورمان داشته باشند. من بیشتر از این وقت دوستان را نمی گیرم. چون وقت محدود است. دکتر پاکدامن بفرمائید.

نام نامشخص: بنده

شاید خوب صحبت نمیکنم ولی چند کلمه عرض میکنم. من سال ۱۳۳۰ فارغ التحصیل شدم. بعد اتفاقی افتاد که مدت درازی هم در موقعی که اروپا در دست نوسازی بود در آنجا کار کردم. آنجا من کار دانشگاهی، اجرایی و تحقیقاتی انجام دادم. بعداً هم در ایران سمت های مختلفی داشتیم. در سازمان برنامه در وزارت مسکن و شهرسازی و در وزارت راه و در کارشناسی دادگستری و غیره. انواع مختلف کارهایی که در ایران و در خارج انجام دادم بر خورد میکند به اینکه اعتقاد مردم از یک طرف و اعتقاد مسئولان از یک طرف به کارهای تحقیقاتی و به کارهای اساسی خیلی خیلی اثر مثبت یا اثر منفی دارد در کارهایی که در مملکت انجام می شود. در ایران متأسفانه بر خورد می کنیم که اعتقاد اساسی ای که به کارهای اصولی و مطالعه شده وجود داشت در یک مدتی، کم کم از بین رفته است. در نتیجه حیثیت شغلی افراد به نسبت زیاد شدن تعداد دکتر ها و مهندس ها و فوق دکترها و مافوق فوق دکتری، عادت شده که بازار که باید مشتری تمام این کارها باشد، اعتقادش را از دست داده است. مهندس بعنوان شخصی که در ۱۳۲۵ یا ۱۳۳۰ خارج میشد، دیگر آن ارزش را ندارد و کسانی که در اول انقلاب همدیگر را برادر حساب میکردند، کم کم از برادری ارتقا پیدا کردند، دکتر شدند، مافوق دکتر شدند، مهندس شدند و مهندس از همه بیشتر. در نتیجه دانشگاه کار خودش را از نظر آموزشی و از نظر نتیجه کارها دو جور باید نگاه کند. پایین آمدن ارزش مهندس و ارزش کارهای تحقیقاتی و بی اعتقاد شدن و تبدیل کردن نتیجه کارها به چیزی منفی سبب بی اعتقادی بازار به این حرفه می شود. و آن چیزی که حرکت می آورد و تولید را تشویق میکند به جای ایجاد یک بازار صادراتی از مهندس ها و دکتر های تحصیل کرده، دکتر چون بازار در دستش است و مردم مستقیماً به او مراجعه میکنند، میتواند کارش را بصورت شخصی و دولتی و حرفه ای خوب انجام بدهد. ولی بازار مهندس وقتی که کار کرده است و در جاهای دنیا مشتری دارد، صادراتی می شود. شما بهترین را تولید می کنید، بهترینش صادر می شود و آن قسمت های عظیمی که همه مهندس شده اند و در محل آنها را به اسم مهندس میشناسند مثلاً چند روزی در روستا آمده و در محل مراجعه کرده اند و گفته همه کار را میتوانم انجام بدهم و کم کم اسمش مهندس شده است، این افراد حرفه را خراب کرده اند و اعتقاد مردم را به کار خودشان از بین برده اند. از گذشته این مسائل بوده. یعنی کسانی که از حرفه دفاع می کردند از شخصیت خودشان و از شخصیت مهندسی دفاع میکردند. آن چیزی که دانشگاه باید الان به مهندسی که خارج می شود حتما آموزش بدهد این است که از حرفه خودش دفاع بکند و بعد برای اینکه مجبور باشند دفاع کنند باید کمیته ای از بزرگان مهندسی انتقاد کند. خرابی هایی که بوجود آمده. هر انتقادی می تواند بیان بشود و نشان داده شود و این کاری است که در خارج اگر ساختمانی خراب شود، هم مهندس طراحی و هم سازنده اش در جمع مورد مواخذه توسط متخصصان قرار می گیرند. این بایستند دقیقاً ایجاد شود با اینهمه خرابی ای که الان

ایجاد شده است. تترسند از اینکه انتقاد صورت گیرد. انتقاد را باید جمع مهندسان برای دفاع از حرفه خودشان دفاع کنند. **دکتر کمره ای:** خیلی ممنون. سرکار خانم بفرمائید. **فرخی:** سلام عرض میکنم خدمتان. اول تشکر میکنم که این فرصت را در اختیار ما قرار دادید و معذرت می خواهم که جسارت می کنم در همچنین جمعی صحبت میکنم. فرخی هستم. فارغ التحصیل سال ۱۳۸۹ مهندسی شیمی. بنابراین خیلی از فضای متفاوتی دارم صحبت میکنم. از فضایی که امروز در دانشکده در جریان است. در سالهای اخیر بوده و ما از نزدیک لمسش کرده ایم. چند تا نکته را خلاصه بعنوان دغدغه هایی که لمس میکنیم خدمتان عرض می کنم. من بعد از فنی رفتن و مدیریت و کار آفرینی خواندم و پایان نامه ام را روی قابلیت اشتغال دانشجوی دانشکده فنی نوشتم. بخاطر دغدغه ای که داشتیم. میدیدم که دوستانمان در همه رشته ها و ورودی ها دارند از کشور خارج می شوند و قصد برگشتن ندارند. این خیلی بد است. یعنی از نگاه من کمترین که خیلی کوچک هستم و دارم میبینم، میبینم بچه های باهوشی که سالها رویشان سرمایه گذاری شده و مردم پول تحصیلشان را داده اند دارند از کشور می روند. و آنهایی که مانده اند واقعاً واقعاً مشکل اشتغال دارند. یعنی مشکل اینکه کار پیدا کنند. دوستان من خیلی هایشان همینجوری بر اساس ان مسیری که ما آمده ایم، مدرس، کنکور، اساتید فرمودند که عشق و علاقه نبوده است. مسیر طی شده. من رتبه ام زیر هزار شده است. می آیم دانشکده فنی، این رشته را می خوانم بعد برای خارج اقدام میکنم و بعد میروم فوق لیسانس و دکتری و بعد میمانم. حالا سوای شرایط فرهنگی و اجتماعی و اینها، فضایی هم که الان وجود دارد برای اشتغال بچه ها آن هفته کنگره مهندسی شیمی بود. یک نشست بود که مهندسی شیمی و کار آفرینی. مهندس جهانگیری حرف خیلی ارزشمندی را فرمودند که بچه ها الان هیچ تصویری از بازار کار ندارند. اصلاً نمیدانیم که در بازار کار واقعاً چه اتفاقی می افتد. این هم دلایل مختلفی دارد. ما چون بیش از دو سه سال است که داریم با دوستانمان بچه های همین فنی روی این مساله کارهای جسته گریخته ای انجام می دهیم، یکی این است که اصلاً در واحدهای درسی هیچ واحدی تعریف نشده که فضای کسب و کار به بچه ها یاد بدهد. چه جوری شما می خواهید کار پیدا کنید؟ کار شما اصلاً چیست؟ شما فردا که قرار است بروید سر کار قرار است که چه کاری انجام بدهید. چطور باید خودتان را پرزنت کنید. چطور رزومه کاری بنویسید؟ تعداد خیلی زیاد در همین دانشکده فنی انجمن علمی های مختلف کارگاه رزومه نویسی برای apply کردن برگزار می کنند. ولی تعداد کارگاهها و کلاسهای آموزش مسائل و موارد مورد نیاز برای سر کار رفتن کم است. یکی از دلایل دیگری که ما خیلی بر اساس همان فکر شاید کم سن و سال خودمان بهش رسیدیم این بود که اساتید دانشکده فنی با همه احترامی که برایشان قائلیم تعداد خیلی کمشان دارند در فضای کسب و کار و صنعت کار می کنند. دید کاملاً علمی و تئوری دارند و

من تصور می کنم درسی که از این بحث شما گرفتیم این است که باید هویت دانشکده فنی مرتب توسعه پیدا بکند و این هویت خودش را نهادینه بکند، ساختارهایش را توسعه بدهد تا بتواند آن منطق را که هنوز ما به کنشگر نیاز داریم، هنوز عاملیت نقش مهمتر از ساختار است پیاده سازی کند. در حالی که اگر جامعه به سطح بلوغ برسد، عاملیت سپهش مشخص می شود.

به بچه‌ها منتقل می‌شود. چیزی که دانشگاه شریف فهمیده است، الان در دانشگاه شریف مرکز رشدی دارند که تعداد زیاد شرکت نوپا در آن است. شرکت‌های نوپایی که ما به آنها می‌گوییم استارت‌آپ و اکثراً در فضای آی تی دارند کار می‌کنند. در دانشکده فنی اصلاً چنین فضایی وجود ندارد. دانشگاه شریف این فضاها را ایجاد کرده. تعداد خیلی زیادی شرکت اقماری دورش ایجاد کرده که از بچه‌های خودش دارد حمایت می‌کند. که بیایید ایده دارید و کار می‌خواهید انجام دهید، ما از شما حمایت می‌کنیم. متأسفانه در دانشکده فنی چنین عزمی را ما ندیده ایم. نکته دیگری هم که بود، من بخاطر کار پایان‌نامه‌ام روی کانون‌های فارغ‌التحصیلی و مراکزی که دانشگاه‌های اروپایی و امریکایی کنار دانشگاه ایجاد کرده بودند برای آموزش همین مواردی که عرض کردم، مراکز عنوان هایشان مختلف بوده. از کار آفرینی، مراکز توسعه فردی، شغلی، توسعه مسیر شغلی مخصوصاً بریتانیا که مراکز مختص قابلیت اشتغال داشت که ما اصلاً چنین چیزهایی تعریف نکرده ایم و نداریم. دانشگاه کمبریج آنقدر کار کرده اند و سایتشان را فقط ما میدیدیم آنقدر پر بار بود که من به شخصه متأسف می‌شدم که چرا ما یک هزارم همچین کاری را در دانشکده خودمان نداریم. باز هم معذرت می‌خواهم که وقتتان را گرفتم. ممنون که فرصت در اختیار ما هم قرار دادید.

دکتر کمره ای: متشکر. به هر حال شنیدن نظر کسی که تازه فارغ‌التحصیل شده و در محیط دانشجویی بوده خیلی ارزشمند است و کمک می‌کند. سرکار خانم مدیر برگزاری همین نمایشگاه هشتاد سال مهندسی ایرانی هستند که ان شاء الله بعد از جلسه دوستان بازدید خواهند فرمود.

طاہری: پرویز طاہری هستیم. فارغ‌التحصیل سال ۱۳۴۰. من فکر می‌کنم که بهترین ارزیابی این است که ما آن کارهایی که انجام شده در هر دورانی را تحلیل کنیم متوجه می‌شویم که آن کار چطور انجام شده است. من تا آنجایی که دیدم و در کار بودم، یک نفر که یک سمتی می‌گیرد و مدیر یا وزیر می‌شود، فکر می‌کند به موجب همین ابلاغ تمام صلاحیت‌های علمی و فنی و حرفه‌ای و اخلاقی را دارد. همه جور تصمیم‌گیری می‌کند بعنوان مالک. نمونه هایش خیلی زیاد است. حالا بنده یک نمونه اش را عرض میکنم خدمت شما که نتیجه اش این شهر تهران شده است. در تهران کارهای بزرگی شده است. شهر تهران یک موقعی طرح جامعی قبل از انقلاب داشت که مهندسین مشاوره تهیه کرده بودند و دورش خارج محدوده داشت و اجازه ساختمان نمیدادند و تراکم‌ها هم محدود بود. یکدفعه ای شهردار تهران تصمیم گرفت که تراکم فروشی کند. تراکم فروشی بی حد و حساب. کسانی را هم منصوب کرده بود که مطیعش باشند. در چنین حالتی دیگر نه مهندس لازم است نه تحصیل کرده لازم است و نه دانشکده فنی. کارهایی شده است که با هیچ ضابطه فنی و علمی هم نمی‌خواند. مثلاً در خیابان عرض ۶ متر ساختمانهای ۸ طبقه ساخته‌اند. الان هم شده این شهر

تهران. الان من فکر می‌کنم که این خیابانی که دو طبقه کرده‌اند، خیابان صدر، جریمه کارهایی است که شهرداری کرده است. یک خیابانی شده که نه خیابان شهری است، نه صحرایی است. چیزی شده است که دود پایین، صدا پایین، انعکاس صدا در بالا و پایین و مزاحمت برای مردم. تازه راه حلی هم نیست. یا مثلاً این تونل توحید هر جای دنیا بود، قطار شهری مستقیم از فرودگاه به شهر می‌آمد! منظور این است که تصمیم‌گیری وقتی شخصی باشد نتیجه اش این می‌شود. خیلی کارهای دیگری داریم. خشک شدن دریاچه ارومیه دلایل چیست؟ رئیس اداره راه، جوانی که هیچوقت اجازه نداشت چنین تصمیمی بگیرد. تصمیم گرفت با ریختن خاک به دریاچه راه بسازد. بعد جوان‌هایی را منصوب کردند در راس وزارت نیرو و کشاورزی. آنها هم هی سد ساختند. آب دریاچه‌ها مقطع و خشک شد. مشکل این است که کارهایی را که هست ارزیابی کنیم ببینیم در چه شرایطی انجام شده‌اند. چه کسانی آنها را انجام داده‌اند. بعد نقش دانشکده فنی را می‌توانیم بفهمیم.

دکتر کمره ای: خیلی متشکر از زحمات و فرمایش عزیزان. بسیار مطالب مهم و شنیدنی و قابل استفاده‌ای بود که ما امیدواریم بتوانیم محور هایش را در بیابوریم و بعنوان دستور کارهای فعالیت‌های بعدی مان استفاده کنیم. فقط اجازه بدهید برگردیم و یک جمع بندی داشته باشیم. از آقای دکتر فراستخواه شروع می‌کنیم. هر کدام از اعضای پنل در حد دو دقیقه جمع بندی بفرمایند که نسبت به فرمایش اولیه شان چه برداشتی داشتند از این نکاتی که عنوان شد.

دکتر فراستخواه: از بحث‌هایی که صورت گرفت به نوبه خود یادداشت کردم و بهره گرفتم. هر ساختار گفت و گویی مبارک است. اساساً تفکر تفکر گفتگویی است و سرشت گفت و گویی دارد. من طلبه علوم اجتماعی هستم. وقتی شما صحبت می‌کردید یک مفهومی که اینگلهارت مطرح کرده به ذهنم متبادر شد. ایشان این بحث را پیش کشیده‌اند که جوامعی نهادهایشان و ساختار هایشان که هنوز نتوانسته‌اند به توسعه برسند، با جوامعی که توسعه یافته‌اند، به یک بلوغی رسیده‌اند چه فرقی دارد. ایشان مطرح می‌کنند که در جوامعی که مسیر توسعه را دارند طی می‌کنند و هنوز به آن سطوح بالا نرسیده‌اند، on the way هستند. در این جوامع عاملیت مهمتر از ساختار است. در جامعه شناسی از ابتدا بحثی بود. آیا ساختار یا عاملیت؟ در جوامعی مثل جامعه ما هنوز نیاز به کنشگر و عامل انسانی که اراده معطوف به تغییر دارد داریم. باید این عاملان انسانی شبیه خانواده فنی اراده معطوف به تغییر داشته باشند و نه فقط اراده معطوف به دانستن. این اراده معطوف باید مصروف بشود هم به تولید فعالیت و هم به تولید فضا. ایجاد نهاد. اگر آن نسل مهندسی‌دانش آموزان، کانون مهندسی‌دانش فنی فارغ‌التحصیل دانشکده فنی را درست نکرده بودند، شاید بسیاری از این آثار و برکات وجود نداشت. تولید ساختار و نهاد و فضا برای فعالیت. این منطق درونی جامعه ماست. یک روزی مهندس حامی در همین دانشکده جاده هراز را نقد کردند و یک روزی من پای صحبت استاد عزیز دکتر بهنیا نشستم

و ایشان گفتند که در تهران برج‌ها می‌روند بالا صد متر و پایین هم شصت متر و پیاده رو هم برای فضای عمومی باقی نمی‌گذارند. این اراده معطوف به تغییر است. یعنی بازگشت به منطق کنشگر. من تصور می‌کنم درسی که از این بحث شما گرفتم این است که باید هویت دانشکده فنی مرتب توسعه پیدا بکند و این هویت خودش را نهادینه بکند، ساختار هایش را توسعه بدهد تا بتواند آن منطق را که هنوز ما به کنشگر نیاز داریم، هنوز عاملیت نقش مهمتر از ساختار است را پیاده سازی کند. در حالی که اگر جامعه به سطح بلوغ برسد، عاملیت سهمش مشخص می‌شود. چون با یک ضرب متوسط آبی کیو جامعه می‌گردد. با یک انرژی محدود جامعه حرکت می‌کند. ولی در جامعه ای که هنوز ساختارها توسعه پیدا نکرده‌اند، آبی کیوی معمولی کفایت نمیکند. خلاقیت‌های بیشتر و اراده‌ها و انرژی‌های بیشتری که آرزو میکنم روز به روز در این دانشکده بجوشد و فوران کند.

نام نامشخص: بنده هم یادداشت‌های مفیدی حداقل برای خودم برداشتم. در ادامه صحبتی که آقای دکتر مطرح کردند، به هر حال رسالت ما بعنوان مدیریت دانشکده و استاد دانشکده این است که آن اتفاق را اگر بخواهیم بیفتد مستلزم این است که برای خودمان یک پروتکل تعریف کنیم و بگوییم که از یک فارغ‌التحصیل دانشکده فنی چه انتظاری داریم در این دهه جدید. با فرض اینکه عقلانیت در حاکمیت کماکان باقی بماند و ادامه پیدا کند، نقش مان را چطور می‌توانیم

**مهندسانی که فارغ
التحصیل می‌شوند تقریباً
فاقد درک مسئولیت‌های
اجتماعی نسبت به جامعه
شان هستند. مهندس
حامی به ما می‌گفتند "پرو
مهندس خوبی بشو به
جامعه ات خدمت کن."
ایشان وقتی سر کلاس
درس می‌آمدند ده پانزده
دقیقه راجع به راه سازی
یا روسازی راه صحبت می
کردند. بقیه مدت کلاس
برای ما مسائل اجتماعی را
تحلیل می‌کردند و ما را با
جامعه مان آشنا میکردند.**

ایفا کنیم. دستور کاری که می‌تواند برای استادان و مدیران دانشکده باقی بماند.

مهندس آل یاسین:

من خیلی استفاده کردم واقعاً از حضور اساتید بزرگوار و شما بزرگوارانی که اظهار نظر های خیلی شفافی نمودید. من در وضع کنونی معضل را معضل دانشگاه نمی‌دانم. معضل را معضل پیکره کارشناسی هم نمی‌دانم. از لحاظ علمی و دانش و فن هم مهندسی ایران و هم پیکره کارشناسی کشور را بسیار برجسته و قابل رقابت با بازار جهانی میدانم. جای اینکه در دانشکده فنی و در دانشگاه ایران درس جدیدی ارائه شود. ولی اینکه درسی اضافه شود با عنوان رعایت مسئولیت های اجتماعی را قویا توصیه می‌کنم. برای اینکه مهندسانی که فارغ التحصیل می‌شوند تقریباً فاقد درک مسئولیت های اجتماعی نسبت به جامعه شان هستند. مهندس حامی که آقای دکتر فرستخواه اشاره کردند، استاد بنده بودند. ایشان به ما میگفتند " برو مهندس خوبی بشو به جامعه ات خدمت کن". ایشان وقتی سر کلاس درس می آمدند ده پانزده دقیقه راجع به راه سازی یا روسازی راه صحبت می کردند. بقیه مدت کلاس برای ما مسائل اجتماعی را تحلیل می کردند و ما را با جامعه مان آشنا می کردند. این اتفاق به نظر من کمتر در دانشگاه می افتد. من از هم دوره ها و هم رشته های خودم گله دارم. دکتر شکرچی زاده در سخنانشان به مسائل بسیاری اشاره کردند. از کاستی های مهندسی در ایران. آن مهندسی که آن کاستی ها را بوجود آوردند و رعایت نکردند کدهای مورد نیاز استانداردهای جهانی را، آشنا بودند و نکردند. چه کسی باعث بوده است؟

تمام درآمدهای این مملکت نفت است و آن هم دست دولت است. مثل پدر خانواده پول را بخش میکند و توی سر بچه اش هم می زند. میگوید این پول را بگیر و فلان کار را بکن و بهمان کار رانکن. یعنی تاروژی که این متولی گری که مبتنی بر درآمد نفت است موجود است، همین وضع هم ادامه پیدا می کند. بعد هم اگر این درآمد نفت را از بین ببریم شاید افغانستان بشویم. مگر آنکه نگاههای اداره کلان در بخش خصوصی و دولتی رشد بیشتر بکند.

دولت باعث بوده است. دولت ما مهندسين و کارشناسان را به اسارت گرفته است. این اسارت اقتصادی سبب شده که مهندسين ما استدلال فنی خودشان را از دست بدهند. مشکل ما در این است که مهندسين ما نمیتوانند بعنوان یک کارشناس مستقل مثل یک وکیل دادگستری اعلام رای قاطع بر اساس ضوابط کارشناسی بکنند. من با بسیاری از همکاران خودم صحبت کردم که مثلاً چرا فلان طرح نادرست را دادی؟ گفته است چه کار کنم؟ کارمندانم گرسنه هستند و شرکتم بیکار است. مهندسی که حقوقش را بخواهد از جیب دولت بگیرد و بخش خصوصی نباشد طبعاً همین اتفاقات هم می افتد. شما نگاه کنید پنج دره تنفسی تهران با بدترین و کریه ترین ساختمانها توسط مهندسين ایرانی ساخته شده است. همین بزرگراه صدری که آقای مهندس طاهری اشاره کردند. یا ساختمانهایی که آقای دکتر شکرچی زاده اشاره کردند. این برجهایی که در الهیه ساخته شده اگر زلزله بیاید و فرو بریزند چه کسی قرار است بیاید و به مردم کمک کند؟ اینهمه اتومبیل از کوچه های باریک چطور می‌خواهند عبور کنند؟ آمبولانس چطور می‌خواهد به یکی از این ساکنین برسد. این شهر دارهایی که این کارها را کردند چه کسی باید پاسخش را بدهد؟ در کشور ما از زیبایی و پاسخ گویی وجود ندارد. تازمانی که نظم اجتماعی برقرار نشود و تازمانی که دولت به مردم پاسخگو نباشد و از پروژه ها و طرح ها ارزیابی نشود، همین آش است و همین کاسه. بنابراین آنچه دکتر فرستخواه اشاره کردند در پایان صحبتشان آرزوی من است: دگرگون کردن سیستم. سیستم بوروکراسی اقتدار گرایانه ما بوروکراسی فاسدی است که بر مبنای استبداد اداره می شود. این باید تبدیل بشود به یک سیستم دموکراتیک که مردم و نهاد های مدنی در آن مشارکت داشته باشند. ما باید به آن سمت برویم. بنابراین من آرزو میکنم که با همت دانشکده فنی این گفتمان ها ادامه پیدا کند و یواش یواش ترویج شود در جامعه تفکر آن که مردم به حساب بیایند. این سرمایه های اجتماعی محاسبه شود، احترام گذاشته شود و دخالت داده شود. مردم رعیت نباشند به قول ناصرالدین شاه. مردم شهروند باشند.

دکتر گتیمیری: من چیز زیادی را نمی‌خواهم به مساله اضافه کنم. واقعیتش در بحث های قبلی هم که کردیم از صحبت های دوستانی هم که در این نشست عملاً صحبت کردند واقعاً یک چیز را بعنوان یک کاستی در داخل دانشگاه می شود دید و آن هم تاکید بر نگاههای مدیریتی در بحث های آموزشی است. واقعیتش هر خارجی ای هم در این مملکت آمده است از توان تکنیکی دانشگاههای ایران حرف زده است و صحبت کرده است و همیشه کاستی توان مدیریتی را هم بهش تاکید کرده اند. یعنی همیشه ما آن چیزی که کمبود داریم در مملکت که همه این صحبت های هم که می کنیم به یک طریقی وصل می شود به این مساله که نگاه کلان مدیریتی و ابزارها و ساختارهای مدیریتی در مملکت ما عملاً شکل نگرفته اند و این کاستی چه در بخش خصوصی چه در بخش دولتی همه جا دیده

می شود. و ما میبینیم که آن دانش فنی مدیریتی برای حتی ایجاد نهادهای مردمی و یا دخالت دادن آدم ها. چون مساله حالا من نمی‌خواهم وارد تحلیلش بشوم. دوستان گفتند همه هم از یک جامی آید آن هم متولی گری دولت است. علتش هم این است که تمام درآمدهای این مملکت نفت است و آن هم دست دولت است. مثل پدر خانواده پول را بخش میکند و توی سر بچه اش هم می زند. میگوید این پول را بگیر و فلان کار را بکن و بهمان کار رانکن. یعنی تاروژی که این متولی گری که مبتنی بر درآمد نفت است موجود است، همین وضع هم ادامه پیدا می کند. بعد هم اگر این درآمد نفت را از بین ببریم شاید افغانستان بشویم. مگر آنکه نگاههای اداره مملکت و نگاههای مدیریتی کلان در بخش خصوصی و دولتی رشد بیشتر بکند. واقعیتش من روی دانشکده فنی و روی دانشگاههای خوب ایران فکر میکنم که ما گرفتاری های آموزشی یا پژوهشی تکنیکی نداریم. هنوز هم خروجی هایمان خوب هستند. ولی کاستی دانش مدیریتی که یک نگاهش همان نگاهی بود که خانم در انتها گفتند، آنچه که در حول و حوش تکنیک برای یک زندگی مهندس حال می‌خواهد اخلاق مهندسی باشد، می‌خواهد آن جور دانشهای جنبی برای پیدا کردن کار، اداره کردن کار، کارهای تیمی، مدیریت کار و ... همه اینها را من در بچه های حتی بچه های دانشگاههای خیلی خوب هم چون در صنعت هستم و بچه ها می آیند و استخدام می کنیم، کار می کنیم در حوزه عمران، اتفاقاً استاد های دانشکده فنی نسبتاً همه شان یک جورى دستشان در صنعت است. حالا شاید در شیمی اساتید بیشتر علمی باشند. ولی در بعضی از حوزه ها ارتباط دانشگاه با صنعت از طریق اساتیدش خیلی برقرار است. ولی باز هم میبینیم برای کاستی ها، آموزشهای جنبی تکنیکی که مدیریتی هستند باید یک مهندس داشته باشد باید بازنگری روی ساختار آموزشی مان بکنیم. گرچه که این کارها را کانونها یا انجمن های کناری هم می توانند بکنند. ولی اگر به ساختار آموزشی هم بیاید ضرری ندارد. قدیم هم بود. امروز نسبت به دوران خود ما، در آن دوران این حرفها خیلی بیشتر می گذراندیم. بیشتر از ۲۰ واحد از همین واحدهای جنبی می گذراندیم. اقتصاد مهندسی، مدیریت مهندسی، بسیاری مطالبی که در درس امروز دانشکده نیست. نبودش هم دقیقاً وقتی بچه ها وارد حرفه می شوند حس می کنیم.

دکتر شکرچی زاده: فرصتی که امروز در دانشکده هست برای آموزش هایی که آقای دکتر فرمودند، وجود کرسی آموزش مهندسی است که آقای دکتر معماریان مسئولیتش را دارند که یک نقش فراملی هم می تواند داشته باشد. بنده پیشنهاد این است که ادامه این گفتمان ها را به نحوی برنامه ریزی کنیم و بعد ما حاصل صحبت هایی را که شد در قالب برنامه کاری کرسی قرار بدهیم و این نقش را ما بصورت عملیاتی می توانیم انتظار داشته باشیم و جایگاه قانونی اش را هم داریم.

دکتر کمره ای: خیلی ممنون. من دو نکته دارم. یکی در مورد فرمایشاتی که همه عزیزان داشتند خیلی

وظیفه دانشکده فنی آن است که مهندس تکنیکی خوب تربیت کند. یک وظیفه دوم هم هست که وظیفه فوق برنامه است. فوق برنامه بودن فقط در زمان دانشجویی نیست. فارغ التحصیل فنی هم به همراه اساتید باید فعالیت فوق برنامه داشته باشد. این بحث هایی که اینجا عنوان شد که مثلاً چرا سیستم مدیریتی کشور یا فلان وزارتخانه اینطور عمل می کند یا به فلان فرد بی دانش مسئولیتی می دهند که برود و فلان پروژه را خوب انجام ندهد و تخریب بکند، آن فعالیت فوق برنامه ما فنی هاست که می توانیم در آنجاها هم اثرگذار باشیم و آنجاها را هم اصلاح کنیم. امیدواریم که خانواده فنی بالاخره در کشور و جهان حرفهای نو و جدید برای مطرح کردن و رشد و ارتقای کشور و جامعه جهانی و بشریت داشته باشد. از حضور همه دوستان تشکر می کنم. روز مهندس را هم مجدداً خدمت هم عزیزان تبریک عرض میکنم. دیروز هم اشاره کردم که امروز سالروز ولادت حضرت زینب سلام الله علیهاست. آن را هم تبریک عرض میکنم. ان شاء الله که موفق و سلامت باشید. خیلی ممنون هستم.

تصمیم گیری هم برای دانش آموخته ها تا حدود زیادی اش هم از پیش تعیین شده بود. اساتید هم برای همان کارها بچه ها را آموزش می دادند. که بتوانند ارتباط خیلی سیستماتیک برقرار شود. الان اکثر عزیزانی که فارغ التحصیل آن دوره ها هستند، این را کاملاً احساس می کنند. خود بنده هم ورودی ۵۱ دانشکده هستم. ولی الان یک مقدار زمان تغییر کرده. آن موقع اینترنت یا پیامک یا موبایل نبود. این رفت و آمد ها و apply کردن ها و بورس ها به این تعداد وجود نداشت. خیلی ها اصلاً خارج را بلد نبودند کجاست. الان شرایط تغییر کرده. نقل و انتقال فقط اطلاعات راحت تر نشده که بگوییم قرن بیست و یکم فقط قرن انفجار اطلاعات است. الان رفت و آمد افراد هم سهل شده. الان دانشجوی کارشناسی ما برای ارائه مقاله به خارج از کشور می رود. ارشد و دکتری ما بسیار زیاد می رود. این رفت و آمدهای با خارج از کشور و ارتباطات بین المللی شناخت جدیدی هم به دانشجو ها می دهد که من اگر مهندسی برق مخابرات می خوانم محکوم نیستم بروم در وزارت مخابرات کار کنم. من ممکن است جای دیگر راحت تر باشم و بیشتر هم بتوانم از تجربه ام استفاده کنم و تجربه جدید تری هم یاد بگیرم. یعنی اینجوری نباید به این شکل نگاه بکنیم که اگر بخشی از دانشجو ها فارغ التحصیلان ما کشور را ترک می کنند لزوماً نه به قصد صرفاً پول، نه فقط رفاه، نه فقط شرایط اجتماعی مناسب تر است. این هم هست که بالاخره من یک آموخته های دارم. در کجا استفاده کنم؟ اینهمه انتگرال حل کردم. اینهمه پروژه انجام دادم. آیا کسی از من استفاده می کند؟ عاشق علم هم داریم بین دانشجو ها. همه هم به بی علافگی در س نمی خوانند. علاقه شان باعث می شود بروند در جایی که می توانند ادامه بدهند. این مطالبی که عنوان شد و همه اش بسیار ارزنده است، شاخه های بسیار متنوعی دارد که امیدواریم در نشست های دیگر ادامه یابد. امیدوارم در طول سال هم کانون فارغ التحصیلان و مجموعه خود دانشکده با عزیزانی که ایده های مناسب دارند، ما در خدمت هستیم. هر نظری داشته باشید انعکاس بدهید ما سعی می کنیم حول و حوش آن نظر کارگاه آموزشی و بحث و بررسی داشته باشیم. یک

استفاده کردم. عرض شد که ضبط می شود و بعداً مورد استفاده بیشتر قرار خواهد گرفت. ما خوشبختانه هم انجمن آموزش مهندسی ایران را داریم که در فرهنگستان علوم است ولی بدنه اصلی اش را استاد ها و فنی ها تشکیل می دهند. از همکاران عزیز و هم دانشکده ای ها و مهندسیین خانواده بزرگ فنی من خواهش می کنم که به یک شکلی با این انجمن مرتبط شوند و نظرات خودشان را که بسیار ذی قیمت است در اختیار این انجمن قرار بدهند. آقای دکتر جبه دار مسئولیت آنجا را دارند. آقای دکتر معماریان، شکرچی زاده، نیلی و دوستان دیگر. اکثر از فنی هستند ولی خارج از فنی هم هستند. این برای بحث انجمن آموزش مهندسی ایران است. نکته دوم که اشاره شد کرسی یونسکو در آموزش مهندسی است. بالاخره این کرسی برای این به دانشکده فنی در کشور داده شده. کرسی با نام مشابه هم جای دیگر دنیا یونسکو نمیدهد. آقای دکتر معماریان مسئولیت این کرسی را عهده دار هستند. شورای راهبردی دارد. برنامه های خیلی مفصل و جلسات راهبردی و سیاستگذاری خیلی خوبی را دارند. من فکر می کنم این مطالبی که اینجا عنوان شد بسیاری اش مرتبط با کرسی یونسکو است و ان شاء الله آقای دکتر معماریان هم از این نتایج استفاده کنند. همچنین، دوستان با آن کرسی هم اگر نظراتی دارند میتوانند مرتبط بشوند و انتقال مطلب بدهند. و ما در دانشکده فنی تنها دانشکده یا تنها پردیس در سطح دانشگاه تهران هستیم که مرکز ارزیابی کیفیت آموزش داریم. کیفیت آموزش هم صرفاً به نمره و برنامه درسی دروس فنی نمی پردازیم. در مرکز ارزیابی کیفیت آموزش هدف بررسی همه جانبه آموزش و مفهوم کلی کلمه است. کیفیت آموزش. ببینیم بالاخره فارغ التحصیل ما چه چیزی یاد میگیرد و بدر کجا می خورد این آموزش ها. نکته ای را هم که باید توجه کنیم، بحث گذر زمان است. بالاخره در دهه بیست و یسی فارغ التحصیل دانشکده فنی تنها جایی را که احساس میکرد بعد از دانشکده باید وارد شود همین جامعه خود کشور مان بود. مهندس راه و ساختمان باید میرفت وزارت راه یا مسکن. مهندس برق هم باید میرفت وزارت آب و برق آن موقع. بنابراین یک مقدار می شود گفت

به بهانه هشتادمین سال تأسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران

ابراهیم اصل سلیمانی، عضو هیات علمی دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

تغییر بنیادی یافت.

در مقابل، در محدوده جغرافیایی فرهنگ ایران، اولین بار در قرن ششم میلادی تنها از دانشگاه جندی شاپور یاد می‌شود، مکانی که طبق تاریخ انتقال داده شده به ما، دانش موجود پزشکی از چهار گوشه دنیا جمع آوری شده و کاربرد آن در مرکز امپراطوری ساسانی خلاصه می‌شود. هیچ‌گونه اخباری دال بر این که این محفل مکانی برای بحث و گفت و گو درباره فلسفه، ریاضیات، هندسه و نجوم باشد وجود ندارد. حدوداً در نیمه دوم قرن ۱۲ میلادی در زمان سلجوقیان، مدارس نظامیه در خراسان، بغداد و ... تاسیس گردید، که هدف آن عمدتاً تربیت مبلغان دینی بوده است. دانشگاه های جدید ما هیچ وقت ادامه رشد دانشگاه های جندی شاپور و مکاتب اساتید قرن ۱۳ و ۱۴ میلادی نمی‌باشند.

شروع تاسیس دانشگاه به سبک جدید در کشور ما با شکست های نظامی عباس میرزا از کشور روسیه و خواستن از سفیر فرانسه برای ارائه راه حل در خصوص ارتقاء توان نظامی کشور بوده است. شاید بتوان ادعا نمود که بنیان گذاری اولین دانشگاه ها به سبک جدید تاسیس دارالفنون در سال ۱۲۳۱ خورشیدی، مدرسه فنی آلمان ها در سال ۱۳۰۰، هنر سرای عالی در سال ۱۳۰۷ و دانشگاه تهران در سال ۱۳۱۳ خورشیدی است. هدف این مدارس عالی و دانشگاه ها تربیت افراد برای اداره کارخانجات وارد شده از غرب همانند اسلحه سازی، پارچه بافی، ... بوده و اکثر اساتید و جزئیات دروس از خارج از کشور تأمین می‌گشته است. تحت هیچ عنوانی هدف این دانشگاه ها آشنا کردن مردم با طبیعت و طرح سوال برای پیدا کردن قانونمندی های طبیعت و مهار آن نبوده است. بنابراین هیچ ارتباط سازمان یافته ای بین دانشگاه و نیازهای جامعه وجود نداشته است. البته با گذر زمان این دانشگاه ها ارتقاء

این نظریه هر آنچه که توسط این فلسفه کشف می‌شود، انسان پرسشگر را به شک و امی دارد تا از نو پرسد. اگر چه بین دورانی که سه معلم بزرگ یونان قدیم سقراط، افلاطون و ارسطو یا حتی پس از تعطیل نهائی محافل آن ها تا زمان نوزایش اروپا قرن ها فاصله افتاده است (قرن ۶ تا ۱۵ میلادی)، ولیکن اغلب در چهار چوب کلیساها دانشگاه های تاسیس شدند که در آن ها ناخودآگاه تفکر سقراطی اعمال می‌شده است.

اولین دانشگاه به سبک جدید در غرب را می‌توان دانشگاه بلونیا Bologna دانست که در سال ۱۰۸۸ میلادی تاسیس و هنوز هم مشغول به کار است. کار این دانشگاه تربیت کشیش، حقوق دان، کارگزاران اجتماعی و پزشک بوده است. ولیکن اگر دانشگاه را متشکل از اساتید و دانشجویان بدانیم، که در آن ها ارائه سمینارها، بحث و گفت و گو بین استاد و دانشجو جریان داشت، می‌توان دانشگاه پاریس Sorbone را نام برد که در سال ۱۲۰۸ میلادی تاسیس گردید.

کشف مجدد دانش های یونان، کارهای ارسطو و قوانین رومی ها باعث ایجاد دانشگاه و تکامل آن ها به سبک جدید گردیده است. همین نگاه دوباره به طبیعت برای جست و جوی حقیقت و کنترل آن، دانشگاه را به جزئی از جامعه تبدیل کرده و در نگاه انسان گراها تحصیلات دانشگاهی دانشجویان را برای زندگی متمدن که شامل فرهنگ و توانائی ارتباط با مسائل مطرح در جامعه بود، آماده می‌نمود. در این دانشگاه ها عناوین دروس شامل منطق ریاضی، هندسه، کیهان شناسی و پزشکی بود.

با شروع قرن ۱۸ میلادی، اساتید این دانشگاه ها تأکیدشان را از روی تربیت معلم برداشته و تمرکزشان برای شکل دادن مغز نخبگان برای تشکیل جامعه بزرگتر بوده است، و از قرن ۱۹ میلادی هدف این دانشگاه ها، از نشخوار دانش به تشویق تفکر جدید

خیلی خوشحالم که شاهد تلاش بی وقفه و صمیمی کانون مهندسی فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران در برگزاری این مراسم بوده ام. من هم به عنوان عضوی از خانواده فنی در بخشی از این مراسم حضور داشته و از آن لذت بردم. در طول این مراسم، میزگردی تحت عنوان "نشست جامعه و دانشکده فنی" تشکیل شد که من هم در این جلسه شرکت کرده و بخشی از نقطه نظرهای خود را در رابطه با ساختار دانشگاه مطرح نمودم. البته در این نوع مراسم در کشور، همیشه با سندرم بیماری کمبود وقت مواجه بوده و نهایتاً هیچ وقت گفت و گوئی که بتواند اثر گذاری موثری در افراد حاضر در جلسه داشته باشد ندارد و نهایتاً همان سوال ها و انتقادات در سال های متمادی تکرار و جواب ها همان تکرار مکررات است.

مهمترین موضوعی که در این سوال و جواب ها مطرح بود، عدم ارتباط دانشگاه با جامعه و صنعت و نقش دانشگاه در تصمیم گیری های اقتصادی دولت بوده است. ولیکن هیچ وقت این سوال مطرح نشد که ریشه این شکاف و عدم ارتباط از کجا نشأت می‌گیرد. قبل از وارد شدن به جزئیات این پرسش، باید به این نکته اشاره نمایم که اکثر اساتید محترمی که این گونه پرسش ها را مطرح می‌نمایند، تحصیلات عالی خود را در بهترین و شناخته شده ترین دانشگاه های کشورهای پیشرفته صنعتی در غرب به اتمام رسانده و تقریباً الگوهای کاری آن مؤسسات مدنظر آن همکاران می‌باشند. ولیکن هیچ وقت به این معنی توجه نداشته اند که ریشه های بنیادین شکل گیری و ساختار دانشگاه ها در آن مجامع به آنچه در کشورمان داریم کاملاً متفاوت و در تناقض آشتی ناپذیر است.

بنیاد شکل گیری دانشگاه های غرب را می‌توان در پرسشگری محفل های خیابانی سقراط دانست که تکامل آن همان نظریه دیالکتیک امروزی است. طبق

کیفی قابل ملاحظه ای پیدا کرده و توان علمی قابل توجهی را بدست آورده اند.

صنایع کشور ما در داخل برخاسته از توان علمی و دانش تولید شده از دانشگاه های داخل نبوده است بنابراین نیاز و وابستگی زیادی به تولیدات دانشگاه های داخل کشور نداشتند. البته باید اذعان کرد که هم اکنون اداره این صنایع، طراحی بخش هایی از آن توسط فارغ التحصیلان دانشگاه های داخل کشور انجام می پذیرد ولیکن جنبه بنیادی ندارد و شرایط اقتصادی داخل کشور نیز این نیاز را کم رنگ تر می سازد.

در حال حاضر با تکامل تکنولوژی و پیچیده تر شدن آن، در کشورهای صنعتی دولت-دانشگاه-صنعت به صورت یک حلقه بسته، به یکدیگر وابسته و نیازمندند. بین آن ها زبان مشترک بوجود آمده که یکدیگر را درک کرده و می توانند برای انجام یک طرح به نتیجه مشترک برسند. دانشگاه ها رشته های جدید را بر مبنای نیازهای آینده طراحی و افراد را برای این امر آموزش می دهند و به همین منظور است که دانشگاه ناخودآگاه بخشی از جامعه بوده و در زندگی اقتصادی-اجتماعی آن ها نقشی اساسی دارد. همین رویه در خصوص علوم اجتماعی، پزشکی، فلسفه، ... نیز صادق است. پرسشگری و فشار نیاز جامعه است که باعث تحول تدریجی در کیفیت و ساختار دانشگاه می شود.

در حال حاضر دانشگاه های ما به دلیل کثرت دانشجوی، رشته های تحصیلی، ... و کمبود فشار نیاز از طرف جامعه دچار یک نوع افت کیفی و انزوا شده است و باید با تعریفی دوباره ساختار کیفی و کمی آن تغییرات تدریجی هدفمندی را طی نماید تا بتواند با انباشت تولید دانش، ارتباط عمیق خود را با جامعه و صنعت برقرار و نقش موثر خود را ایفا نماید. مطمئن هستیم این تغییرات بدون یک مبنای نظری استوار و حساب شده امکان پذیر نبوده و در غیر این صورت دانشگاه های ما فقط گسترش کمی بزرگی را تحمل خواهد نمود. باید بپذیریم که بدست آوردن توانایی علمی و فنی یک امر تکاملی تدریجی بوده و یک شبه امکان پذیر نیست. پذیرش این امر زمانی بوقوع می پیوندد که ما عمیقاً نیازهای جامعه خود را شناسائی و نیروی انسانی و مادی خود را در این راه صرف نماییم تا تجربیات لازم را بدست آورده و به جامعه بقبولانیم که دانشگاه می تواند در زندگی آن ها نقش موثرتری ایفا نماید.

منابع:

۱. سنت پذیری با بازنگری نوشته دکتر محمد

یلپانی

2. The First Universities, by: Olaf Pederson, Cambridge University press 1997

3. The Discoveries , by: Daniel J.Boorstin, Phoenix press 2001

گفت و گویی با استاد نیم قرن اخیر دانشکده فنی، چهره ماندگار، دکتر منصور نیکخواه بهرامی

در کشور باید دانشگاههایی بصورت الگو باشند که دانش و علم مملکت با آنها سنجیده شود

مصاحبه: فرهاد بوتراپی - پرویز ونداد

در یک صبح گرم وارد دانشکده فنی امیر آباد می شویم. از پله های دانشکده مکانیک بالا میرویم. در مورد دانشگاه کتب تالیف شده توسط دکتر نیکخواه خودنمایی می کند. از آن قدیمی ها مثل کتاب نوستالژیک «برنامه نویسی فرتن، پرویز جبه دار مارالانی، منصور نیکخواه بهرامی»، تا جدیدتر هایی مثل «تئوری ارتعاشات». مشغول دیدن کتابهای دکتر در مورد مخصوص هستیم که دکتر قبل از زمان تعیین شده به دانشکده میروند و ما را به اتاقشان راهنمایی می کنند. مصاحبه حاضر توسط مهندس پرویز ونداد (مکانیک ۵۴)، مهندس فرهاد ترکمان بوتراپی (عمران ۶۸) و مهندس هادی آجورلو (عمران ۸۸) اعضای کمیته انتشارات در دفتر آقای دکتر در دانشکده مهندسی مکانیک انجام شده است.

ونداد: آقای دکتر شما در سال ۴۸ وارد دانشکده فنی شدید. تنها هم نبودید. اساتید جدید (دیگری) هم آمده بودند.

نیکخواه: درست است. من بودم. دکتر علی اکبریان بودند در رشته ساختمان. دکتر دزفولیان بودند در رشته ساختمان. دکتر حریری بودند در رشته ساختمان و دکتر جهانشاهی یکسال بود آمده بودند اینجا و مدیر گروه شما بودند. ولی بعد دکتر جهانشاهی رفتند فرصت مطالعاتی و دکتر جلالی مدیر گروه شدند. دکتر جهانشاهی در امریکا در دانشگاه فلوریدا دانشیار بودند و من دانشجوی دکتری بودم در تگزاس. من آمدم اینجا و ایشان را دیدم. گفتم اینجا چکار میکنید؟ شما باید در فلوریدا بودید (چون یکی از اساتید ما رفته بودند کنفرانس دانشگاه فلوریدا به من گفتند که یکی از هم ولایتی های شما را آنجا دیدیم. کاتالوگ دانشگاه را دیدم که داخل آن نوشته بود اردشیر جهانشاهی. خودشان را ندیده بودم.) گفتند خانمم میخواستند برگردند ایران. دکتر یکسال رفته بودند دانشگاه شیراز.

بوتراپی: آقای دکتر شما این گروهی که میفرمائید در سال تحصیلی مهر ۴۸ وارد دانشگاه شدید، با هم هم امریکا رفته بودید؟

نیکخواه: نخیر. جاهای مختلف بودند. مثلا من با دیپلم رفته بودم. دکتر علی اکبریان با لیسانس رفته بودند. فارغ التحصیل اینجا بودند. دکتر دزفولیان با دیپلم رفته بودند. دکتر جهانشاهی با دیپلم رفته بودند.

جهانشاهی اول رفته بود انگلستان. آنجا لیسانس گرفته بودند. بعد برای دکتری رفته بودند دانشگاه North Eastern که یکی از معروفترین دانشگاهها بود. تحصیلات ایشان واقعا درجه یک بود. ایشان هم سال ۴۸ آمده بودند.

بوتراپی: منظور من این بود که آنطور که شما فرمودید مثلا اگر بگوییم در ابتدای سال تحصیلی مهر ماه ۴۸ این تعداد افرادی که نام بردید ما متوجه میشویم در یک حرکتی پنج شش نفر PhD جوان بعنوان تازه فارغ التحصیل، باهوش یکپو می آیند به کادر علمی دانشکده فنی اضافه می شوند. به هر حال مساله سر این بوده که آیا این جریان در سال ۴۸ اتفاق افتاده یا در سالهای بعد هم آمدند؟

نیکخواه: بله. آن موقع که بیشتر آمدند علتش آن بود که پروفیسور رضا سیستم واحدی امریکایی را اینجا پیاده کرده بودند. ایشان در دانشگاه شریف بودند. بعد شاه از آنجا سیستم را به دانشگاه تهران آورد. یعنی دو سال قبل از ما، فکر کنم حدود سال ۴۵ این سیستم پیاده سازی شد. اساتید قبلی نظیر مهندس بازرگان هم بیشتر شان بازنشسته شده بودند. بنابراین یک خلاء ای هم بود. بنابراین از اروپا هم آمده بودند. فقط از امریکا نیامده بودند.

بوتراپی: منظورم این است که آیا خود دانشکده یا پروفیسور رضا یا کسانی امثال ایشان تماس می گرفتند و تشویق می کردند که بیایید یا شما خودتان با خواسته

شخصی خودتان آمدید.

نیکخواه: خیر ما را خواستند و آمدیم.

بوتراپی: یعنی یکی یکی با شما تماس گرفتند؟
نیکخواه: بله. فقط اینجا هم نبود. مثلا در دانشگاه شیراز که یک دفتری داشتند در دانشگاه پنسیلوانیای امریکا و با آنها به اصطلاح خواهر خوانده بودند. من از شیراز هم تقاضا داشتم. شما تماس می گرفتید با دانشگاه پنسیلوانیا و آنها با هم ارتباط داشتند. مثلا دکتر جهانشاهی اول رفته بودند دانشگاه شیراز. بعد آمدند اینجا. خود دانشگاه شیراز دکتر ظهور و بهادری نژاد و خیلیها در شیراز بودند. در شیراز البته بیش از ما بودند. چون در آنجا به زبان انگلیسی درس می دادند. مثلا دانشگاه شیراز را میتوانستید یک دانشگاه امریکایی بدانید چون انگلیسی درس میدادند و اغلب تحصیلکردگانشان هم تحصیلکردگان امریکا بودند. بعدا مثلا دانشگاه شریف را بوجود آوردند. دانشگاه شریف چون تازه تاسیس بود کادر نداشت. عده زیادی را بورس کردند برای دانشگاه شریف. مثل دکتر دوروی از دانشگاه شریف. دکتر منصور از دانشگاه کرمان. دکتر عارف معروف اینها همه شان فارغ التحصیل فنی بودند. بورسیه شان می کردند می فرستادندشان امریکا تا ادامه تحصیل بدهند و بعد برگردند که برگشتند. منتهی اغلب رفتند اینور آنور. به هر حال در آن مقطع یک تحول عظیمی در ساختار دانشگاههای ایران بوجود آمده بود.

واحدی سیستم خوبی است. حتی نمره های A، B، C و D را با ابجد هوز جایگزین کردند که بامسما هم بود. این سیستم نمره خیلی بهتر است. یا مثلاً وقتی دانشجو یک درس را در این سیستم رد می شود باید فقط همان درس را مجدد پاس کند نه اینکه رفوزه شود. این رفوزه شدن یک شوکی وارد میکرد به جوان که اصلاً از درس زده میشد. ما آمدیم اینجا یک آقایی بودند بنام قلی پور که همسن ما بودند شاید هم از ما مسن تر. یکسری از هم دوره های ایشان مثل علی اکبریان یا ایشان هم دوره بودند که هم دوره های آقای قلی پور قبول شده بودند رفته بودند خارج دکتری گرفته بودند برگشته بودند ولی آقای قلی پور هنوز اینجا بودند. چون یک درسی را رد شده بودند و رفوزه شده بودند و آن درس را دائم تکرار می کردند. ما آمدیم دیدیم از ما هم مسن تر هستند ایشان. فقط یک درس اجباری را استاد مربوطه که نام نمی برم لچ افتاده بودند و هر سال ایشان را رد می کردند. ما جلسه ای برگزار کردیم و گفتیم که اینطوری که نمیشود! الان اساتید شما هم دوره های شما هستند. تصمیم گرفتیم درس اجباری را با درس دیگری جایگزین کردیم و ایشان هم قبول شدند. دو سال طول نکشید که ایشان اصلاً فوت کردند! معلم بازنشسته آموزش پرورش بودند. سیستم رفوزه شدن جالب است. به دانشجو شوک وارد میکند و باعث ترک تحصیل خیلی ها می شود.

ونداد: آقای دکتر یک تحول دیگری که با آمدن شماها در سال چهل و هفت، چهل و هشت اتفاق افتاد این بود که ما کتابهایی که میبایست بخوانیم قدیمی بودند. شما تشریف آوردید و استاتیک و دینامیک را آوردید و ما اینها را زیراکس کردیم و از روی آن شروع کردیم به خواندن. من هنوز آن کتابها را دارم. این تحولی بود که ما نه تنها با درس جدید و مفاهیم جدید آشنا بشویم بلکه یاد گرفتیم که چگونه از منابع خارجی هم استفاده کنیم.

نیکخواه: آن زمان بیشتر کتابها جزوه ای بودند. استاد جزوه میگفت و بچه ها شروع می کردند به نوشتن. همه کتابها الان عوض شده. بعد همین سیستم در دانشگاههای دیگر مثل علم و صنعت، دانشگاه تبریز، کاشان، نفت آبادان و ... پیاده شد. مثلاً

و شرکت های ساختمانی تاسیس کردند. کاش ما هم همینکار را میکردیم. من خودم هم لیسانس و فوق لیسانس ساختمانی بودم. آنها رفتند موفق هم شدند و البته بعد از انقلاب رفتند امریکا. ما ماندیم همینجا. خانه ای که الان من در آن زندگی میکنم با علی اکبریان همسایه بودیم. زمینی را با علی اکبریان با هم ساختیم. ما مثل دو تا برادر بودیم. ایشان بعد از انقلاب هم سالها اینجا بودند الان هم هر سال می آیند ایران. مذهبی هم هستند. از امریکا به مکه رفتند.

پوترابی: آقای دکتر راه اندازی دانشگاه صنعتی آریامهر در آن موقع و اینکه آقای دکتر مجتهدی بنیانگذار آن بودند. در خاطرات ایشان هم میخوانیم که جو غالبی هم بوده که روشهای تدریس، سیلابس های درسی، نوع همین سیستم واحدی نسبت به سیستم سالیانه و در واقع الگوی امریکایی روش تدریس جایگزین شد. همیشه هم این را بصورت صحبتی شنیده ام. که دانشکده فنی در مقابل این جریانات کمی عقب تر بوده است. مقاومت میکرد. من میخواهم بدانیم همچنین روحیه ای بوده یا آمدن شما برای عوض کردن این روحیه بود یا اجباری بوده که همه جا اینطوری متحول شده است.

نیکخواه: من که امریکا بودم اصلاً اسم دانشگاه شریف را نشنیده بودم. من سال چهل و هشت وارد اینجا شدم. ولی دانشگاه شریف سال چهل و چهار تاسیس شده بود. دانشگاه تازه تاسیسی بود. ما نام دانشگاه شیراز را شنیده بودیم. دانشگاه ملی هم هنوز آنطور پا نگرفته بود در ذهن ماها بیشتر دانشگاه تهران بود و دانشگاه شیراز.

پوترابی: خود مدیریت دانشکده فنی برنامه ریزی اش در همین جهت بود که سیستم جایجا بشود؟ **نیکخواه:** بله. اصلاً پروفیسور رضا را به همین جهت آوردند تا سیستم واحدی را پیاده کند. تجربه اش را هم داشت. استاد های قبلی غالباً به سن بازنشستگی رسیده بودند. مثلاً مهندس جلالی را یادتان هست؟ یا دکتر جهانگیری؟ البته آنها را که به سن بازنشستگی نرسیده بودند به اجبار بازنشسته نکردند. جایگزین کردند. از اروپا هم می آوردند. در اروپا هم سیستم در حال تبدیل به واحدی بود. چون سیستم

ونداد: آقای دکتر وقتی که شما آمدید نوع درسی که میدادند، کتابها و متون درسی عوض شد؟ **نیکخواه:** بله. آن زمان درسا هم همان درسهایی بود که از زمان تاسیس دانشگاه تهران ارائه شده بودند. چون اساتید هم تحصیل کرده های فرانسه بودند. مثل نسل مهندس بازرگان و حسینی، سفری و امین و ... خیلی ها بودند که اسامی آنها یادم نیست. همان نسل اول. نسل دوم تقریباً اکثریت تحصیلکردگان امریکا شدند. بخاطر سیستم واحدی، منتهی از فرانسه و اروپا و انگلیس هم داشتیم.

پوترابی: آقای دکتر چه شد که فنی را انتخاب کردید؟

نیکخواه: من از دو جا پذیرش داشتیم. هم از شیراز هم از فنی.

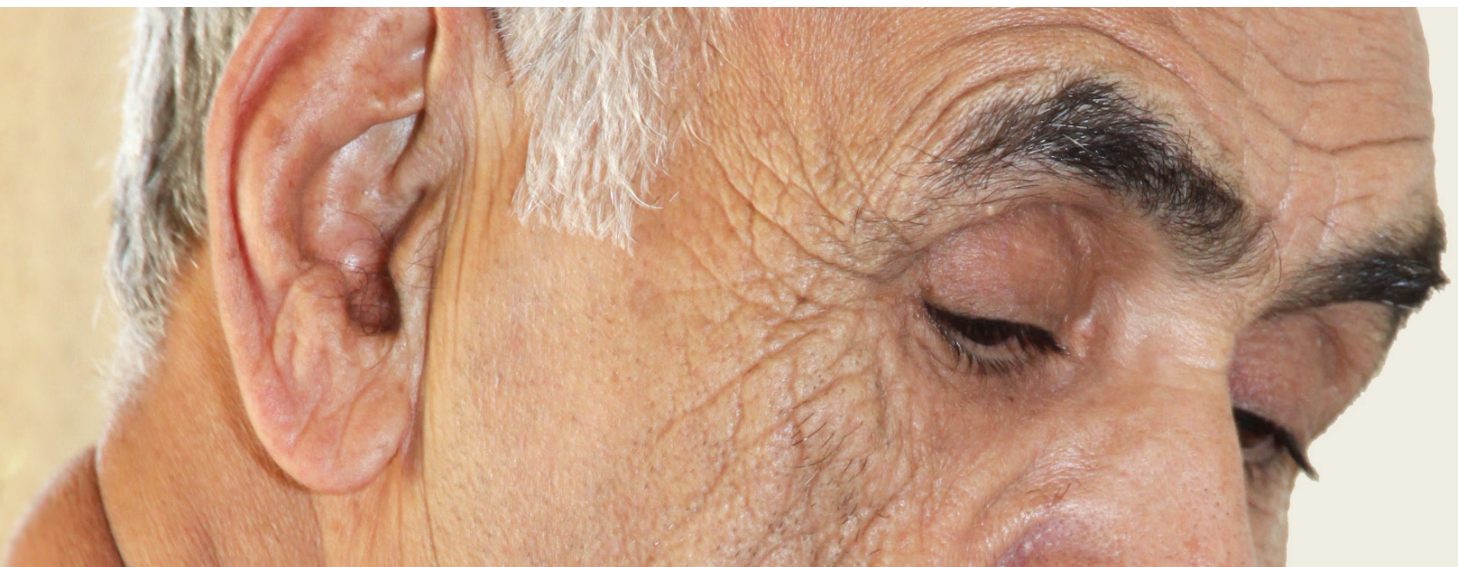
پوترابی: و چون از فنی بودید فنی را انتخاب کردید؟

نیکخواه: خیر. من فارغ التحصیل فنی نبودم. خانم هم خارجی بودند. تضاد فنی بود.

ونداد: آن دوره دوره عبور بود. هم اساتید جدید بودند هم مفاهیم درسی تغییر کرده بودند.

پوترابی: آقای دکتر این تغییر را شما با خودتان آوردید؟

نیکخواه: بله. مثلاً ما درس ار تعاشات را آوردیم. دینامیک را دکتر ریاضی برادر مهندس ریاضی مرحوم درس میدادند. از روی کتابهای فرانسوی خیلی قدیمی بود. الان هم من میخوانم خودم نمیفهمم. خیلی متن ثقیل دارد. ولی ما کتابها را متحول کرده و کتابهای امریکایی معرفی کردیم. مثلاً من درس دینامیک پیشرفته، ار تعاشات پیشرفته گذاشتم. درس برنامه نویسی کامپیوتر اصلاً وجود خارجی نداشت. تنها یک کامپیوتر کوچک وجود داشت برای کارهای اداری که با کارت پانچ کار می کرد. ولی ما درسش را در دانشکده فنی میدادیم. بچه ها هم علاقمند بودند. الان که نگاه میکنیم ببینیم چه کاری بوده است. برای یک برنامه نوشتن باید کلی رنج و درد بکشی. کتاب برنامه نویسی فرتن به اسم چهار استاد نوشتیم. من و علی اکبریان و جبه دار و دزفولیان. دکتر علی اکبریان و دزفولیان و دکتر حریری بعد از دو سال دانشگاه را رها کردند

همین درس کامپیوتر. شهرستانی نبود که ما برویم و کامپیوتر درس ندهیم. چون علاقمند بودند. البته کامپیوتر هم نداشتند. میگفتیم نمیشود که کامپیوتر را اینطوری درس داد. مثل این بود که بخواهید رانندگی را بدون ماشین آموزش بدهید.

بو ترابی: حالا که در همین خط دانشکده هستیم، اگر این فاصله سال چهل و هشت تا امروز، حدود چهل و پنج سال سابقه تدریس در دانشکده فنی را در نظر بگیریم، که شما با راه اندازی اندازی سیستم

فارغ التحصیلان دکتری را هدایت کرده اید و به همه چیز اشراف داشته اید. اگر بخواهید جمع بندی کنید، آیا در این روال از نظر صرف آموزش و تربیت مهندس، دانشکده فنی را رو به جلو میبینید؟ درست است که در مقطعی مثل انقلاب فرهنگی دانشگاه اصلا تعطیل بوده است ولی در مجموع این روند را چطور ارزیابی می کنید؟ دانشجویهای دهه پنجاه شما بهتر بودند یا دهه شصت یا هفتاد؟

نیکخواه: دانشجویهای آن موقع بهتر بودند. من سالها معاون آموزشی دانشگاه بودم. از سال پنجاه و شش و هفت به بعد تا همان وقایع سال پنجاه و هفت من مدیر کل آموزشی دانشگاه تهران بودم. در آن سالها رشته های پزشکی هم همگی زیر نظر ما بودند. بنابراین من در سیستم آموزشی هم بودم و در مدیریت هم سعی می کردم سیستم واحدی را پیاده کنم. دلیل اینکه آن زمان دانشجویان بهتر بودند این بود که آن دانشجویها خودساخته بودند. مثلا خیلی از دانشجویان ما آن زمان بیشتر از شهرستانها بودند. بیشتر هم از خانواده های متوسط بودند. ولی این روزها نام نمیرم خیلی از دانشجویان پدرانشان وضع اقتصادی بالا دارند. کلاسهای کنکور هست. تستی شده اند. امتحانات قدیم تستی نبود. نوشتنی بود. مثلا در درس فیزیک دوتا یا سه تا مساله می دادند شبیه المپادی ها. چون دانشجویها با آن سیستم وارد دانشگاه شده بودند خودساخته بودند و پدرانشان هم اصلا نمیدانستند فرزندشان کلاس چند هست! مثلا همین مهندس ونداد. اصلا پدر ایشان میدانست کجا می رود؟ پدران ما نمیدانستند دانشگاه تهران کجاست. خودشان از شهرستان بلند می شدند. مثلا دکتر شکوهنمد مال همان موقع است. دکتر کهربایی همکار ما هستند. دانشجویی من بودند همینجا. عطایی هست، مهجور هست. من وقتی نگاه میکنم اینها را میبینم زمین تا آسمان فرق می کنند با دانشجویان این موقع. برای اینکه خودساخته بودند. ولی الان این سیستم گزینشی شده تستی. البته راهی هم ندارند. چون تعداد زیاد شده. البته دانشجویهای خوب امروز هم هستند. ولی در کل دانشجویان آن موقع خیلی بهتر بودند. بیشتر هم زحمت می کشیدند. الان دو سه نفر از همین همکارها هستند که آن موقع تمرین داده بودیم بهشان در خصوص ارتعاشات. برای یک مساله هشت صفحه جواب نوشته بودند. نمودار در کاغذ های شطرنجی کشیده بودند. معلوم بود که دو روز وقتشان را صرف کرده بودند برای آن مساله.

بو ترابی: منظورتان این است که قبلا بیشتر زحمت میکشیدند و بهتر درس می خواندند.
نیکخواه: یکی از همین همکاران سابق میگوید من وقتی میخواستم وارد کنکور بشوم قبل از انقلاب،

تمام مسائل تمام کتابهای هندسه را حل می کردم. شما میگفتید مساله فلان، من میگفتم فلان صفحه است. یک نفر که اینطوری درس خوانده بعد از اینکه وارد دانشگاه شد، در سهوا رفته در خوش. دیگر نیکخواه نمیگوید چرا درس نمیخوانی.

بو ترابی: آقای دکتر اگر جمع بندی ما این باشد، میشود گفت که دانشجویانی که در دوره های قبل و با آن روش درس میخواندند و فارغ التحصیل می شدند بعد از فارغ التحصیلی مهندسان لاقبل باسوادتری بودند؟

نیکخواه: البته من گفتم که از نظر درسی خوب بودند. ولی این کافی نیست. بعدا تجربه کاری هم لازم است. آن موقع موقعیت هایی بود که فارغ التحصیلان استفاده می کردند. الان بهترین دانشجو هم باشد، باید موقعیتی هم باشد که بشود از پتانسیل اینها استفاده کنیم. الان فارغ التحصیل ما کجا برود کار کند و پتانسیلش را نشان بدهد؟ شما جایی را می شناسید؟

ونداد: در تأیید صحبت های آقای دکتر، الان بچه را از ابتدایی شروع میکنند به آماده کردن. معلم خصوصی و کلاسها و آزمون های مختلف. ولی من و خیلی از دوستانم کلاس کنکور نرفتیم. البته این آماده سازی آن زمان شروع شده بود. از حدود دویست نفری که در دانشکده فنی قبول شدیم، تعدادی از دبیرستان و کلاس کنکورهای خوارزمی، هدف و نظایر آنها آمدند. ضمنا مدرسه هایی بودند که کاملا نشان میدادند در حال آماده سازی دانش آموزان هستند. هفت هشت نفر از مدرسه ای از مشهد و عده ای از مدرسه ای از اصفهان آمده بودند.

نیکخواه: آن زمان دبیرهای خوبی هم وجود داشتند. من خودم یادم می آید. مرحوم بیرشک بود معلم ریاضیات ما. درس هایی مثل هندسه رقومی. ابوترابیان بود. جبر درس میداد. رهنما، نوروزیان، اینها کتابهای فیزیک را درس میدادند. کتابهایی مثل رنه. این یعنی معلم های دبیرستان هم مهم هستند. در خارج شما نگاه کنید. به معلم های دبیرستان و دبستان خیلی ارزش قائل هستند. همینهایی که مهندس ونداد گفتند از شهرستان آمده بودند، حتما معلم هایشان خوب بوده اند. اگر معلم خوب نداشته باشید، بچه مجبور است برود از طریق کلاس کنکور بالا بیاید. یادم می آید یک معلم عربی داشتیم بنام مرحوم خلیق رضوی. عربی من هم خیلی خوب بود. کتاب عربی دبیرستانمان را ایشان نوشته بود. معلول بود. قدش یک متر نبود. با دوتا عصا راه میرفت. ما هفته ای دو ساعت عربی داشتیم. هفته ای دو روز می آمد به ما از کلیله و دمنه دیکته میگفت. معلول بود. کسی بهش پول نمیداد. ولی می آمد. الان معلم اصلا سر کلاس نمی آید. امروز وقت ندارد. فردا جلسه دارد و غیره.

ونداد: الان بچه ها را آماده می کنند که بیایند. تست زدن یاد می دهند و میگویند در کنکور چه

جدید شروع کردید. بعدا دوره های فوق لیسانس و دکتری اضافه شده اند، شما آوانگارد بوده اید. مثلا کتاب شیمز را آورده اید، اولین

ونداد: قبل از تاسیس وزارت علوم سعی وزارت آموزش و پرورش بر این بود که گزینش را بر اساس تست های هوشی انجام بدهد نه تست های درسی. یا لاقط بخشی از نمره تست هوش باشد. چون بخصوص در جاهایی مثل دانشکده های مهندسی ما یا رشته های ریاضی و فیزیک، ما علاوه بر اینکه پشتکار را نیاز داریم، گونه ای از تحلیل گری و هوش هم در فرد باید وجود داشته باشد. مثلا اگر دانشجو کتاب تاریخ ادبیات را پنجاه بار بخواند حفظ می شود ولی برای حل کردن یک مساله ریاضی به هوش و تحلیل نیاز داریم.

بوترابی: شما دانشجویان زیادی را تحویل جامعه داده اید. آیا بعنوان یکی از با سابقه ترین اساتید دانشکده فنی و اصولا بعنوان یک استاد ارتباط علمیتان را با فارغ التحصیلان به نحوی حفظ کرده اید که برای مشکلاتشان دوباره به شما رجوع کنند؟ این گرایش را چگونه می بینید؟ تحولات اجتماعی ایران که بعد از انقلاب بوجود آمد، همه کمابیش شاهدیم. آیا الان هم جوان بیست و شش هفت ساله ای نظیر دکتر نیکخواه سال چهل و شش پیدا می شود که در بهترین دانشگاه های آمریکا PhD گرفته باشند و از ایران

است. در اروپا و امریکا در محیط کار، تکنسین را معادل دو سال لیسانس در نظر میگیرند. از لحاظ حقوقی مثل هم هستند. اختلاف زیاد نمیتواند باشد. مواردی داشتیم در همینجا که دانشجو میگفته من نمیخواهم مهندس بشوم. من را به زور فرستاده اند اینجا. من میخواهم تئاتر بخوانم. ولی امکان تغییر رشته وجود نداشته و دانشجو نهایتا از فنی فارغ التحصیل شده است.

بوترابی: من دو برداشت از حرفهای شما کردم. اگر قرار باشد دانشکده فنی جای نخیه ها باشد، نه سهمیه ها باعث ورود نخیه ها به فنی می شوند و نه کلاسهای کنکور.

نیکخواه: ولی چون الان تعداد زیاد شده، کنکور ناگزیر است ولی میتوان آن را دو مرحله ای کرد. بهتر است دانشگاه های نخیه پرور در مرحله دوم خودشان با برگزاری آزمون مجزا اقدام به گزینش دانشجویهای مطلوب خودشان بکنند. ولی الان دانشگاههای ما همه یک تیپ هستند. بعضی دانشگاهها در امریکا هستند که رشته های مهندسی کاربردی دارند. استادی هست که نام نمیرم. شش ماه اینجا هستند و شش ماه امریکا. شش ماه درس میخوانند شش ماه هم وارد

چیزهایی می آید و چه چیزهایی نمی آید. آن زمان (بیشتر) بچه هایی که می آمدند متکی به دانش و هوش خودشان بودند. آمادگی قبلی نداشتند.

بوترابی: من باید سال پنجه و نه می آمدم دانشگاه که خورد به اتفاقات انقلاب فرهنگی. بعد جنگ شد. من رفتم سربازی. بعد از چهار سال آمدم دانشگاه. دانشگاه بعد از انقلاب فرهنگی همانطور که خودتان می دانید یک مقدار سهمیه گذاشتند. این سهمیه ها دو سه جور بود. یک جور سهمیه برای شهرستان های کوچک بود. یک عده هم جانباز و سپاه و خانواده شهدا بودند. در واقع وقتی که من در مهرماه سال شصت و سه و از منطقه یک وارد دانشگاه شدم تعدادی دانشجو بودند که سهمیه ای بودند. اصولا شما در این چند ساله با این مساله مواجه بوده اید؟ اتفاقی که روی کیفیت کار شما تاثیر داشته باشد؟

نیکخواه: همانطور که فرمودید کیفیت پایین می آید. من نمیگویم اینها نباید تحصیل کنند. ولی باید جدایشان کنند. دانشگاهی جدا برایشان بگذارند. وقتی آنها را قاطی میکنید خودشان هم بعدا سرخورده می شوند.

اجازه یا درخواست کار بدهند. مثل دکتر جهانشاهی که در دانشگاه فلوریدا دانشیار باشد ولی بیاید به عشق مملکتش کار کند؟ الان البته همه در حال فرار کردن هستند. فارغ از این بحث، برمیگردم به سوال اولم. ارتباط شما با مهندسی فارغ التحصیل چگونه بوده؟ آیا علاقه داشته اند برگردند و با شما مسائلشان را مطرح کنند؟ منظورم دانشجویهای ایران است و در طول سالهای مختلف.

نیکخواه: این ارتباط خیلی کم بوده است. بسته به نیاز صنعت است. اگر صنعت نیاز داشته باشد طبیعتاً می آیند. الان خیلی کم این اتفاق می افتد. در این سالها انگشت شمار بوده اند فارغ التحصیلان وارد صنعت بشوند و بخاطر سوالی خاص به ما مراجعه کنند.

بوترابی: اگر مقایسه کنیم با امریکا چطور؟
نیکخواه: در امریکا صنعت با دانشگاهها خیلی کم ارتباط دارند بخاطر این که صنایع آنها بخش هایی دارند بنام R&D. در این بخش ها دکتر های آنچنانی نشسته اند. هر کدام از شرکت های نفتی، هواپیماسازی، صنایع غذایی و ... بخش پژوهش و توسعه دارند که نابغه هایشان در آن مشغول تحقیقات

صنعت می شوند. شش ماهی که آنها به صنعت میروند ایشان برمیگردند ایران. مثلا من خودم در برنامه ریزی دانشگاههای علمی کاربردی بودم. در اول انقلاب من و مرحوم ابتکار و دکتر نوربخش و عده ای دیگر، در وزارت علوم دانشگاه علمی کاربردی را تشکیل دادیم فقط برای تربیت تکنسین. ولی الان دانشگاه علمی کاربردی هم شبیه دانشگاه تهران شده است. برنامه میریزند ولی پیاده نمیکند. در غرب مخصوصا اروپا بیشتر دنبال این هستند که فرد هم کار بلد باشد هم حداقلی از علم داشته باشد. همچنین در اروپا انواع دانشگاهها برای انواع صنایع هستند. صنایع فولاد که از ابتدا در همان فیلد دانشجو تربیت می کنند.

ونداد: آقای دکتر من فکر میکنم سطح دانش دانشجویها را متوسط یا ضعیفترین شخص کلاس تعیین می کند. وقتی که در یک کلاس باهوش ها را جمع کنید خیلی سریع می توانید درسها را جمع کنید و جلو بروید.

نیکخواه: این مساله باعث می شود که خود استادها هم تشویق بشوند بروند کار و مطالعه کنند. الان در میانه ترم دانشجو ها میگویند کافیت! ولی دانشجوی خوب دائم دنبال یادگیری بیشتر است.

بوترابی: البته بحث بنده مثلا خانواده شهدا و جانبازان نیست. بحث سر این است که آیا درست است شخصی که در شهرستان کوچکی تحصیل کرده و دبیرستان خوبی نمیتوانسته برود و معلم های خوبی نداشته است، امکان این را داشته باشد که با استفاده از یک سهمیه وارد دانشگاه تهران شود؟ دانشکده می تواند این دانشجو را ارتقا بدهد یا شما روش دیگری را پیشنهاد می کنید؟

نیکخواه: من با درس خواندن این دانشجو مخالف نیستم. ولی شما باید یک دانشگاههای خاصی داشته باشید برای نخیه ها. در امریکا هم همین داستان هست. در آنجا هم دانشگاههایی هست که از یکسری از دانشگاههای سطح پایین ما که نام نمیرم سطحشان پایین تر است. لیسانس هم می دهند. ولی یک دانشگاههایی را شما باید بصورت الگو نگه دارید که دانش و علم مملکت با آنها سنجیده شود. مثلا نام دانشکده فنی قبل از انقلاب در جهان پیچیده بود. ولی الان آنها هم فهمیده اند که ممکن است عده ای در دانشکده فنی سطحشان مثل بقیه نباشد. همه که نباید بیایند مهندس بشوند. دانشگاههای خاصی درست کنند تا تکنسین پرورش بدهد. در اروپا نظیر این قضیه زیاد

هستند. تقریباً میتوانم بگویم که نصف بیشتر فارغ التحصیلان دانشگاههای آمریکا جذب این بخش ها می شوند. تنها سی درصد فارغ التحصیلان، هیات علمی دانشگاهها می شوند. خیلی از مسائل صنعت را خود این R&D ها حل می کنند. مگر آنکه مساله خاصی باشد و تخصصی را نداشته باشند، می گردند ببینند کدام دانشگاه آن تخصص را دارد. مراجعه می کنند به آن استاد مربوطه، تز تعریف می کنند. بنابراین بیشتر تزه های آنها تزه های تعریف شده از صنعت است. صنعت پول را به دانشگاه می دهد که مساله اش را حل کند. در ایران ما چون آن R&D ها را نداریم و نیازی هم نداریم این اتفاق نمی افتد. نام نمیبرم. من تا حالا ندیده ام صنایع ما خودشان اولاً R&D داشته باشند و محصولی را تولید کنند تا جهان از آن استفاده کند. ثانیاً ندیده ام مراجعه کنند تا برای حل مساله ای از دانشگاه کمک بگیرند.

بوتراپی: ما در همین دانشکده فنی هم صحبت هایی در این زمینه داشته ایم. بحث بر میگردد به یک موضوع داغ در این زمینه بنام "ارتباط صنعت و دانشگاه در ایران". صنعت و دانشگاه بطور کاملاً مستقیم و خطی نمیتوانند ارتباط داشته باشند. باید چیزی بنام واحدهای R&D در آن دانشگاه باشند و بیایند پروژه هایی تعریف بکنند و بصورت تزه های دکتری به شما بدهند.

ونداد: مساله دیگر آن است که فرض کنید

من میخواهم راجع به زلزله تحقیق کنم. این را ژاپن و امریکا نوشته اند. کافی است کتابها را باز کنم و نگاه کنم. ولی اگر بخواهم از سطح امریکا و اروپا بالاتر بروم باید وارد R&D بشوم. ما هنوز به آن مرحله نرسیده ایم. مسائل ما خیلی پایین تر از این حرفاست.

نیکخواه: در رابطه با ارتباط صنعت و دانشگاه، همه مهندسان صنعت دانشجویهای ما بوده اند. ولی تفاوت ما با خارج آن است که آنها با برنامه ریزی این کار را می کنند.

ونداد: من سال سه و چهار بودم در شرکتی کار می کردم. تجهیزاتی بود که بایست فرانسوی ها طراحی کنند تا ما بسازیم. من گفتم خودم طراحی میکنم. مشاور هارزای امریکا بود. شروع کردیم. در مفاهیم مقاومت مصالح به یکسری مسائل برخوردیم که واقعا نمیدانستم چطور باید حل کنم. به دانشکده فنی و صنعتی مراجعه کردم. پیش اساتید مختلف رفتم. جواب را پیدا نکردم. شروع کردم به جستجو در کتابخانه. بالاخره در کتابخانه مرکزی دانشگاه کتابی آلمانی پیدا کردم که طبق معمول تحلیل نمیکند فقط فرمول می دهد. صفحه مورد نظر را کپی کردم و فرستادم. از آنجا گفتند ما این کتاب را داریم. شما باید تحلیل کنید و بگویید جواب چیست. ولی من در دانشگاه کسی را پیدا نکردم تا جواب را بدهد. مشکل ما شاید این است که استادها ما کتاب را درس می دهند. فراتر از کتاب و مسائل تحلیلی را نمی گویند.

بوتراپی: دکتر نیکخواه هم همین را گفتند اگر اشتباه نکرده باشم. ایشان می فرمایند کار استاد دانشگاه حل کردن مساله صنعت نیست. استاد باید تئوری را بگوید. یک آدم های واسطه که خودشان از زیر دست این اساتید در آمده اند، آشنایی بیشتری با مسائل اجرایی کسب می کنند و زبان مشترک بین صنعت و دانشگاه هستند. این انتظار متأسفانه به نظر بنده در ایران به اشتباه ایجاد شده که چون آقای دکتر نیکخواه ارتعاشات درس می دهند، باید بتوانند همه سوالات صنعت را در این زمینه جواب بدهند.

نیکخواه: بله. مثلاً شرکت نفت یک مرکز تحقیقات دارد. گمان نمیکنم اگر آمار بگیرد پیدا کند که با دانشگاه ارتباط داشته باشند. نه چیزی از دانشگاه سوال می کنند و نه چیزی خودشان تولید می کنند. چون اینجا ایران است. سیستم ها دولتی است. افراد می آیند. حقوقی میگیرند و می روند.

بوتراپی: آقای دکتر شاید این سوال صنعت و دانشگاه ریشه در علتی خاص داشته باشد. من مطرح میکنم و خواهش میکنم شما نظر بدهید. من به هیچ عنوان خارج از کشور زندگی نکرده ام. حتی برای دو ماه. ولی همانطور که شما میدانید خیلی از اساتید دانشگاه شرکت های مشاوره دارند یا در شرکت های مشغول به کار هستند. قاعدتاً انتظار می رود این افراد حلقه رابط صنعت و دانشگاه باشند. شما هم فکر کنم pure

پروفسور هستید. **نیکخواه:** بیشتر کارهایی که شرکت های خصوصی انجام می دهند مثل شرکت های ساختمانی، کار روتینی انجام می دهند. R&D های آنها تمام مسائل تحقیقاتی کاربردی را پیگیری می کنند. در همین زمینه ممکن است مسائلی پیش بیاید که نتوانند حل کنند. آن موقع به سراغ دانشگاه می آیند. در امریکا تا بودجه تحقیقاتی نداشته باشند و مساله ای تعریف نشده باشد دانشجوی دکتری نمیگیرند. ما با آنها قابل مقایسه نیستیم. آنها در یک خط دیگر هستند و ما در یک خط دیگر. من لیسانس و فوق لیسانس ساختمان است. در امریکا در پروژه ای کار می کردم. موضوع برای ارتش امریکا بود داده بودند به دانشگاه ما. یک drop tower داشتند. جیب ها را میکشیدیم بالا و می انداختیم پایین تا ببینیم از کدام قسمت صدمه می بینند. به نحوی شبیه سازی شرایط جبهه را می کردیم. آنالیز می کردیم ببینیم چه آسیب هایی وارد می شود. اگر میتوان از مسیر طراحی آن را اصلاح کرد، این کار را می کردیم. بعد روی موادی کار می کردند که در زمان سقوط خرد شوند و انرژی را جذب کنند. من در آنجا بیشتر به مسائل

یادم می آید یک معلم عربی داشتیم بنام مرحوم خلیق رضوی. عربی من هم خیلی خوب بود. کتاب عربی دبیرستانمان را ایشان نوشته بود. معلول بود. قدش یک متر نبود. با دو تا عصا راه میرفت. ما هفته ای دو ساعت عربی داشتیم. هفته ای دو روز می آمد به ما از کلیله و دمنه دیکته میگفت. معلول بود. کسی بهش پول نمیداد. ولی می آمد.

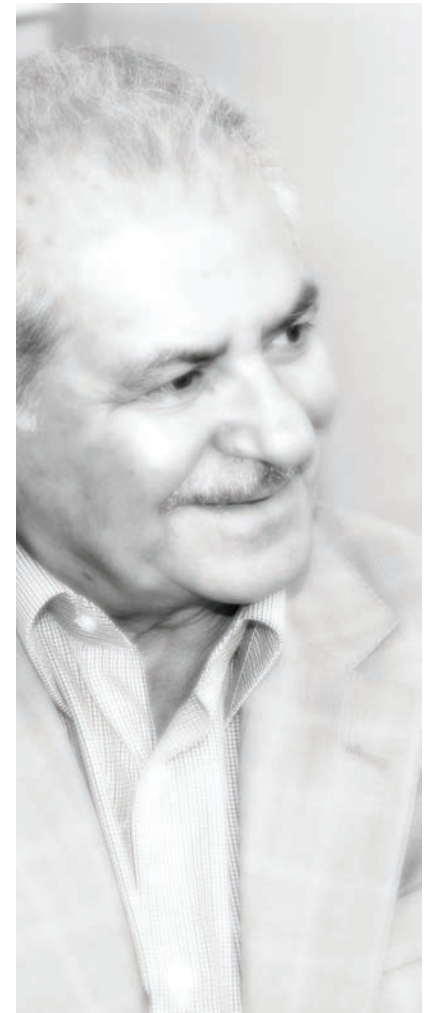
ریاضیات علاقه داشتیم. آن هم ریشه در معلم های دبیرستانم داشت. عاشق حل کردن مسائل ریاضی بودم. بعد رفته Engineering Mechanics. رشته ای است که بیشتر به فیزیک و مهندسی نزدیک است. میتوانستیم در اینجا بروم در شرکت ساختمانی کار کنم. ولی بعد از ورود به فنی، دو سالی نکشید که ما را به بخش اداری کشاندند. شدید معاون دانشکده فنی برای سه چهار سال. بعد از آن مدیر کل دفتر برنامه ریزی آموزشی دانشگاه تهران برای دو سال. بعد از آن زمان انقلاب مدیر کل آموزش دانشگاه تهران بودم. یعنی همیشه در خط مدیریت بودیم و رهایمان هم نمیکردند. آن موقع هم این شغل ها خیلی ایهت داشت. مدیر کل بودم. راننده داشتم. اداره دستم بود. بعد انقلاب شد. الان از اینکه عاشق علم هستم خوشحالم. ولی از خودم میپرسم چرا نرفتم شرکت بزنیم. شرکت بزنیم وضع مالیمان خوب می شود.

پوترابی: همه کسانی که شرکت تاسیس کرده اند، شرکت های ساختمانی بوده است. بنده دکتر نیکخواه را بعنوان استاد درس دینامیک می شناسم و در کل بعنوان استاد اصلی دانشکده مکانیک. الان هم

ما در ساختمان گروه مکانیک هستیم نه در ساختمان دانشکده عمران. مهندس ونداد هم مهندس مکانیک هستند و سالیان سال هم در صنعت کار کرده اند. سوالی که در کانون هم مطرح است این است که ثقلی که شرکت های مشاوره در امر ساختمان دارند در سایر شرکت های مشاوره صنعتی نمی بینیم. در سال پنجاه و چهار و پنج و شش هم اینگونه بوده است. علت چه بوده است؟ آیا صنعت همیشه مونتاژ بوده و کسی دنبال طراحی نبوده است؟

نیکخواه: آن موقع هم بیشتر صنایع مونتاژی بوده اند. البته در مهندسی مکانیک هم آنهایی که دنبال ساختمان رفته اند نظیر شرکت های تاسیساتی، وضعیتشان مثل ساختمان است. نام نمی برم. ولی کارهایشان همه اجرایی است. صنعتی وجود ندارد. مهندسی مشاور هستند.

ونداد: شاید دلیلش این است که رشته ساختمان قدمتی دارد به اندازه تاریخ اجتماعی شدن بشر. ما اول آدمیم چهار تا سنگ کنار هم گذاشتیم و یک سقف رویش و اسمش شد خانه. یواش یواش این بزرگتر شد. تعداد طبقات بیشتر شده. هرم حرفه در رشته ساختمان

تکمیل شده. از بالا مهندس آرشیویتکت را داریم، طراح و مهندس کارگاه را داریم. تکنسین را داریم. نقشه کش و نقشه بردار را داریم. خاک شناس را داریم. در رده های پایین تر گچ کار و موزائیک کار را داریم تا کارگر ساده. در صنعت چند تا مساله اساسی داریم. یکی اینکه سابقه ای نداریم. دوم ناباوری و حشمتاکی است که وجود دارد. یعنی ما فکر نمیکنیم که میتوانیم کاری انجام بدهیم. مورد بعدی آنکه هرم حرفه صنعت ما کامل نیست. یعنی خود آدم بالایی طراح باید خود از بالای هرم تا آن آدم پایین هرم که پشت دستگاه تراشکاری ایستاده است خودش انجام بدهد.

نیکخواه: تازه همین کارهایی هم که در ساختمان می کنند خیلی از بساز و بفروش ها هستند که تخصص خاصی ندارند و همه کارها را خودشان انجام می دهند. در قسمت پل ها و تونل ها کارها تقریباً روتین شده و آنجا هم نوآوری خاصی انجام نمی شود. شما بفرمائید که در کدامیک از مصالح ساختمانی نوآوری کرده اند؟ تقریباً همه کارها کپی و مونتاژ است. ولی چون ساختمان نیاز همه است همه در آن کار میکنند و پولدار می شوند.

ونداد: الان صحبت این است که با این تراکم کم جمعیتی ما وقتی پنج ریشتر در جایی زلزله می آید یکدفعه پنجاه شصت هزار نفر کشته می دهد. این هیچ دلیلی ندارد جز اینکه آنهایی که در صنعت ساختمان هستند و با اغماض می گوئیم که هرم حرفه شان هم کامل است، کم لطفی می کنند

صنایع آنها بخش هایی دارند بنام R&D. در این بخش ها دکتر های انچنانی نشسته اند. هر کدام از شرکت های نفتی، هواپیماسازی، صنایع غذایی و ... بخش پژوهش و توسعه دارند که نابغه هایشان در آن مشغول تحقیقات هستند. تقریباً میتوانیم بگوئیم که نصف بیشتر فارغ التحصیلان دانشگاه های امریکا جذب این بخشها می شوند. تنها ۳۰ درصد فارغ التحصیلان، هیات علمی دانشگاهها می شوند. خیلی از مسائل صنعت را خود این R&D ها حل میکنند. مگر آنکه مساله خاصی باشد و تخصصی را نداشته باشند، می گردند ببینند کدام دانشگاه آن تخصص را دارد. مراجعه می کنند به آن استاد مربوطه، تز تعریف میکنند.

شاید بشود گفت که بیش از نود درصد ساختمان‌ها مطابق آیین نامه نیست، مشکل باید جای دیگری باشد چون نظام آموزشی ما، همه سرغریالی‌های هوشی را به دانشکده‌های مهندسی هل داده است. در مدارس تیزهوشان ما بالای نود درصد به رشته‌های ریاضی وارد می‌شوند. و ده درصد بقیه هم دارند علوم تجربی می‌خوانند که پزشکی بشوند. در بین این افراد کسانی که جذب علوم انسانی یا هنر بشوند وجود ندارد. با این مهندسه‌ها، این وضع صنعت ماست. بنابراین جز اینکه یک ناسازگاری هست بین تصمیم‌گیران و اجرا کنندگان، ریشه دیگری نمیتواند داشته باشد.

در خاطرات دکتر مجتهدی آمده است که ایشان به دانشجویایی که قصد خارج رفتن داشتند میگفتند بروید ولی برگردید. من هم توصیه ام این است که بروید ولی برگردید. چون برگشت اینها دست من نیست و دست اجتماع است. یعنی باید برنامه مملکتی طوری باشد که اینها را برگرداند. چرا همه می روند؟

نیکخواه: خیلی از شرکت‌های بزرگی که در خارج تاسیس می‌شود موسس‌هایشان مهندس نبوده‌اند ولی مهندسان را به کار گرفته‌اند. ولی این بر می‌گردد به ساختار اجتماعی کشورها. ما در تحصیلاتمان هیچ مشکلی نداریم. دانشجویهای ما رفته‌اند و در همه جا آزمایش شده‌اند. ما کمبودی نداریم. کمبود در سیستم مدیریت و اقتصاد ماست. اینها هستند که حرف اول را می‌زنند. اقتصاد از آن رشته‌هایی بود که میگفتند کسی نمیرود. الان البته مد شده است که MBA می‌خوانند. همه هجوم آورده‌اند آنجا. حالا کسی نمیداند چه خروجی می‌تواند داشته باشد.

بوترابی: شما به معنی عام کلمه یک معلم بوده‌اید. شما با

جوانان این مملکت در ارتباط بوده‌اید. ما یک جوی در مسائل اجتماعی سیاسی فرهنگی از دانشگاه تهران می‌شناسیم. نکته‌ای که برای من مهم است، این است که به لحاظ اجتماعی شخصیتی کاری وضعیت دانشجویان دانشکده فنی در این چهل، چهل و پنج سال چگونه بوده است؟ نمیخواهم به ذهن شما خط بدهم. ولی مثلاً زمانی یک نفر میگفت من میخواهم مهندس بشوم و بروم دنبال کار. الان خیلی‌ها در فکر این هستند که در شان را بخوانند و بروند مثلاً کانادا. شما خودتان این مساله را در این حدود چهل و پنج سال چطور دیدید؟

نیکخواه: خارج رفتن که اشکالی ندارد. در خاطرات دکتر مجتهدی آمده است که ایشان به دانشجویایی که قصد خارج رفتن داشتند میگفتند بروید ولی برگردید. من هم توصیه ام این است که بروید ولی برگردید. چون برگشت اینها دست من نیست و دست اجتماع است. یعنی باید برنامه مملکتی طوری باشد که اینها را برگرداند. چرا همه می‌روند؟ در آنجا آقای اواما نمیگوید که بیایید اینجا. موقعیت را طوری فراهم می‌کند که این افراد جذب آنجا بشوند. رفتن این افراد هیچ اشکالی ندارد. در حدیث هم داریم که اطلب العلم ولو بالظن. ضمناً تحصیلات فقط کتاب و درس و نمره نیست. باید از محیط هم یاد بگیرید. من میبینم کسی که رفته خارج بیشتر یاد گرفته است. شما تصور کنید لیسانس یا نیکخواه. فوق لیسانس یا نیکخواه. دکتری یا نیکخواه. این فرد که نمیتواند ماورای نیکخواه فکر کند. لذا، رفتن خارج هیچ ایرادی ندارد. منتهی موقعیت‌ها را باید طوری بسازیم که افراد برگردند. چرا ما برگشتیم؟

بوترابی: این که میگویید چرا ما برگشتیم یعنی موقعیت کاری و زندگی خوب بوده است. یعنی در آن موقع بهتر از آمریکا بوده است. ضمن اینکه عرق ملی هم باعث میشود فرد برگردد و میهنش را بسازد.

نیکخواه: بله. علت اینکه الان دانشجویان بعد از تحصیل در آنجا می‌مانند این است که آنجا حداقل‌ها را فراهم می‌کنند. شما حداقل‌ها را فراهم نکرده‌اید. انسان هم نوعی حیوان است. اگر در چراگاهی به اندازه کافی غذا نباشد، مجبور است برود جای دیگری. الان هم همین شده است. آنها هم که می‌روند دنبال تحصیل، دنبال مال نیستند. دنبال حداقل‌ها هستند.

بوترابی: هنوز هم همین است. اگر کسی دنبال مال باشد ایران بهترین جاست!

باطل در خانه بماند میگویند ادامه تحصیل بده. **نیکخواه:** الان معضل دیگری هم هست. در نشست دانشگاه و جامعه گفته شد که امروز ده درصد جمعیت ما دانشجوی است. آنطور که رئیس دانشکده میگفتند تعداد دانشجویهای برق و کامپیوتر ما از تعداد کل دانشجویهای امریکا بیشتر است. اینها فارغ التحصیل می‌شوند. چه باید بکنند؟

بوترابی: ما هم جلسه‌ای با آقای دکتر جبه دار و دکتر نیکخواه در کانون داشتیم. صحبت سر این بود که دانشگاه تهران تصمیم داشت یک فوق لیسانس پولی راه بیاندازد در کرج. خدمت شما در کانون بودیم که نامه‌ای بنویسیم و جلوی این اتفاق را بگیریم. اگر اشتباه نکنم مهندس مهنا بودند که آماری دادند مبنی بر اینکه ما هشتصد هزار دانشجوی دکتری داریم. آقای دکتر جمله خیلی خوبی گفتند که من حتماً آن را در خبرنامه پررنگ میکنم. ایشان فرمودند در خارج اول سوال آن هم در رابطه با صنعت و یک کار حرفه‌ای مطرح میشود یک پولی میگذارند کنار بعد میگویند یک نفر بیاید بعنوان تز دکتری آن مساله را حل کند. ما برعکسیم. اول یک پولی را تخصیص می‌دهیم. بعد میگوییم ده نفر باید بیایند دانشجوی دکتری بشوند. تازه میبینیم و طرح سوال میکنیم. از این فرآیند چیزی در می‌آید که بدرد نمیخورد.

نیکخواه: شما اگر ناسا را در نظر بگیرید، تعداد دانشمندی که در ناسا نشسته‌اند همگی بهترینند. ولی همه مسائل را نمیتوانند حل کنند. مساله‌ها را بصورت پروژه‌ای تعریف کرده‌اند. یک بخش کوچکش را به هر کارشناس میدهند. آن کارشناس شاید اصلاً نداند آن مساله در چه رابطه‌ای است. مدیر کل میداند پروژه برای چیست. اوست که کار را جمع میکند.

بوترابی: آقای دکتر اجازه بدهید سوالی دیگر مطرح کنم. شما که ان شاء الله قصد ندارید این میز و این اتاق را ترک کنید؟ برنامه شما چیست؟

نیکخواه: ما در خدمت دانشگاه هستیم. الان سه سال است بازنشسته شده‌ام. ولی هنوز تدریس را ادامه میدهم. مسائل مالی اصلاً برایم مطرح نیست. اینکه با جوانها میبینیم، فکر میکنم خودمان هم جوانیم.

ونداد: آقای دکتر ما خیلی وقتتان را گرفتیم. اگر در پایان نکته‌ای هست بفرمائید.

نیکخواه: ما باید با توجه به نیازهایمان دانشگاه‌های مجزا داشته باشیم. همه دانشجویها را نمیتوانیم یکجا بفرستیم. متأسفانه همه دانشگاه‌های ما در یک شکل هستند.

بوترابی: ممنونم از این که وقتتان را در اختیار ما گذاشتید.

منصور نیکخواه بهرامی *

دکتر منصور نیکخواه بهرامی، استاد ممتاز و بازنشسته دانشکده مهندسی مکانیک دانشکده فنی دانشگاه تهران است. وی در سال ۱۳۱۸ در قریه شیزر از بخش طارم سفلی در استان قزوین به دنیا آمده است و در سال ۸۵، در آستانه ۶۸ سالگی، بعنوان چهره ماندگار رشته مهندسی مکانیک کشور انتخاب شده است.

تحصیلات

وی دیپلم متوسطه را از دبیرستان هدف تهران در سال ۱۳۳۷ اخذ کرد و جزو نخستین دوره دانش آموزان این دبیرستان بود. وی پس از اخذ دیپلم، در سال ۱۳۳۸ به آمریکا رفت و در دانشگاه کلمبیا در شهر نیویورک مشغول تحصیل شد. بعد از مدتی به دانشگاه تگزاس رفت و در آنجا (شهر آستین ایالت تگزاس) دانشنامه مهندسی ساختمان گرفت. آن موقع دانشگاه تگزاس، جزو ده دانشگاه برتر دنیا بود. به دلیل علاقه زیاد به ریاضی و کارهای تئوری و تحقیقی، دکترای خود را در رشته مکانیک مهندسی (با مهندسی مکانیک اشتباه نشود) گرفت. این رشته، در واقع یک رشته بدون لیسانس و در سطح فوق لیسانس و دکتری است که از رشته های ساختمان، مکانیک و هوافضا دانشجو جذب می کند. وی با فوق لیسانس ساختمان، دکتری این رشته (مکانیک مهندسی) را اخذ نمود و پس از اخذ دکتری در سال ۱۳۴۸ به ایران برگشت و به دعوت پروفیسور فضل ا. رضا، رئیس وقت دانشگاه تهران، در رشته مهندسی مکانیک مشغول به تدریس در دانشکده فنی دانشگاه تهران شد.

فعالیت های آموزشی و پژوهشی

حاصل کار وی علاوه بر آموزش دروس مختلف مهندسی مکانیک در دانشگاه تهران و اغلب دانشگاه های مهم ایران، تحقیقات عمده ای است که در قالب کتب و مقالات معتبر بین المللی به چاپ رسیده است. تالیف ۸ کتاب در مباحث برنامه نویسی، محاسبات عددی، دینامیک و ارتعاشات و حدود ۵۰ مقاله در کنفرانسهای علمی و مجلات معتبر بین المللی از جمله خدمات دکتر نیکخواه می باشد. وی همچنین یکی از پایه گذاران آموزش درس برنامه نویسی کامپیوتر در ایران بود.

گروه مطالعات کمی و هوشمند سازی دانشگاه تهران

دکتر منصور نیکخواه بهرامی در حال حاضر گروهی را با عنوان گروه مطالعات کمی و هوشمندسازی دانشگاه تهران سرپرستی می نمایند. این گروه به صورت تخصصی بر روی محاسبات عددی پیشرفته و هوش مصنوعی فعالیت می نماید و آدرس اینترنتی این گروه <http://www.quants.ir> می باشد. این گروه اولین گروه ایرانی است که در حوزه ی الگوریتم های عددی فعالیت می نماید.

* به نقل از ویکی پدیا

اخبار دانشکده فنی

دکتر محمد علی شریفی مدیرکل خدمات آموزشی دانشگاه تهران شد

عضو هیات علمی دانشکده مهندسی نقشه برداری دانشکده فنی، به عنوان مدیرکل خدمات آموزشی دانشگاه تهران انتخاب شد.

دکتر محمد علی شریفی، رییس دانشکده مهندسی نقشه برداری، با حکم رییس دانشگاه تهران، به عنوان مدیرکل خدمات آموزشی دانشگاه منصوب شد.

دکتر شریفی، علاوه بر مسئولیت دانشکده مهندسی نقشه برداری، سالها به عنوان مدیرکل آموزشی دانشکده فنی فعالیت نموده است.

کانون مهندسین فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران انتخاب شایسته ایشان را تبریک میگوید.

نایب قهرمانی دانشکده فنی در یازدهمین جشنواره ورزشی دانشگاه تهران

مراسم اختتامیه یازدهمین جشنواره ورزشی کارکنان و اعضای هیات علمی دانشگاه روز یکشنبه، ۱۰ خرداد ماه ۱۳۹۴، با حضور معاونان فرهنگی و اداری و مالی دانشگاه و همچنین روسا و معاونان برخی از پردیسها و دانشکدهها به میزبانی اداره کل تربیت بدنی در سالن شماره یک برگزار شد.

پس از آغاز این مراسم، که با برنامه موسیقی سنتی همراه بود، حبیب الهی، مدیرکل تربیت بدنی دانشگاه، گزارشی از جشنواره و برنامههای اداره کل تربیت بدنی در زمینه ورزشی کارکنان و اعضای هیات علمی ارائه کرد.

سپس دکتر مجید سرسنگی، معاون فرهنگی دانشگاه طی سخنانی بر اهمیت ورزش کارکنان و اعضای هیئت علمی تاکید و اعلام کرد که معاونت فرهنگی دانشگاه در نظر دارد در دو سال آینده به ورزش کارکنان و اعضای هیئت علمی، به ویژه در بخش ارتقا سرنانه فضای ورزشی دانشگاه بیشتر توجه کند. وی سپس به پردیسها و دانشکدههایی که طی عملیات عمرانی در حال افزایش فضای ورزشی خود هستند اشاره و از مسئولان آنها به خاطر توجه به این موضوع قدردانی کرد.

در بخش بعدی مراسم به تیمهای مقام آور در رشتههای اجتماعی کاپ و حکم قهرمانی اهدا شد و به معاونان دانشجویی و فرهنگی که در مجموع مسابقات کل جشنواره بیشترین مدال و امتیاز را به دست آورده بودند، نیز تندیس ویژه جشنواره و حکم قهرمانی اعطا شد. بر این اساس پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، پردیس فنی و دانشکده تربیت بدنی به ترتیب با کسب ۶۹، ۵۰ و ۳۷ امتیاز به مقامهای اول تا سوم کل جشنواره دست یافتند.

در ادامه مراسم، به منظور قدردانی از زحمات مسئولان ورزشی که در این جشنواره و در واحد متبوع خود عملکرد مطلوبی داشته اند و بر اساس شاخصهای تعیین شده مقامهای اول تا سوم را کسب کردند، با اهدای لوح سپاس و هدیه از آنان قدردانی شد؛ بر همین اساس، حسن محمود آبادی از دانشکده فنی، میثم پور کریمان از دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی و ستاتیرا روحانیان از دانشکده مدیریت به مقامهای اول تا سوم عنوان «مسئول ورزش برتر» دست یافتند.

در این دوره از جشنواره تعداد ۹۸۳ ورزشکار (۳۵۰ نفر زن و ۶۳۳ نفر مرد) از ۳۳ پردیس، دانشکده و واحد در ۱۵ رشته ورزشی به رقابت با یکدیگر پرداختند که طی این مراسم به ۲۰۳ نفر از آنان که صاحب مقام شده بودند، حکم و جایزه تعلق گرفت.

مهندس میثم نصراللهی؛ دانشجوی نمونه دانشگاه تهران

در مراسم تجلیل از دانشجویان نمونه دانشگاه تهران که در روز چهارشنبه ۶ خردادماه ۱۳۹۴ در تالار علامه امینی کتابخانه مرکزی برگزار شد، مهندس میثم نصراللهی، دانشجوی دانشکده مهندسی مکانیک دانشکده فنی، به عنوان دانشجوی نمونه دانشگاه تهران در مقطع دکتری معرفی گردید.

مراسم افتتاح مجموعه ورزشی چند منظوره روباز شهدای دانشکده فنی

مجموعه ورزشی چند منظوره روباز شهدای دانشکده فنی مستقر در پردیس ۲ (زمینهای چمن مصنوعی، والیبال و بسکتبال) در بعداز ظهر روز دوشنبه مورخ ۱۱/۳/۹۴ همزمان با میلاد امام عصر (عج) با حضور جمعی از مسئولین محترم دانشگاه، پردیس دانشکده‌های فنی و وزارت ورزش در زمین چمن مصنوعی مجموعه مذکور افتتاح گردید.

ویژه‌ای داشته باشند. در ادامه مهندس حجتی مدیر کل دفتر مشارکت‌های اجتماعی وزارت ورزش و جوانان نیز در خصوص تمایل و رغبت وزارت ورزش و جوانان در همکاری با دانشگاه به دلیل پرداختن به امر پرورش نیروهای جوان به ایراد سخنرانی پرداختند.

مراسم افتتاح نمادین مجموعه ورزشی با شوت پنالتی توسط مسئولین انجام گرفت. در پایان نیز بین تیم‌های ملی فوتسال جانبازان و معلولین و فوتسال دانشکده فنی مسابقه دوستانه‌ای برگزار گردید.

در این مراسم که همراه با اجرای ورزش باستانی و زورخانه‌ای بود، پس از تلاوت قرآن کریم و پخش سرود جمهوری اسلامی دکتر اکبری موسوی، معاون دانشجویی و فرهنگی دانشکده فنی ضمن تبریک اعیاد شعبانیه و خیر مقدم به مسئولین و میهمانان گرامی گزارش مختصری از روند تکمیل پروژه و هزینه‌های احداث زمین‌های ورزشی را ارائه نمودند و سپس معاون فرهنگی دانشگاه دکتر سرسنگی ضمن تشکر از مسئولین و دست‌اندرکاران احداث این مجموعه ورزشی از مسئولین وزارت ورزش خواستند به توسعه و تجهیز اماکن ورزشی دانشگاه تهران به عنوان نماد آموزش عالی کشور عنایت و اهتمام

«Aharchay River Basin Hydrologic Engineering-ASCE» که در مجله ۲۰۱۳ چاپ شده است، از سوی موسسه ASCE که یکی از معتبرترین موسسات جهانی مرتبط با مهندسی عمران است، موفق به دریافت جایزه مطالعه موردی برتر در سال ۲۰۱۵ گردید. این جایزه هر ساله از سوی ASCE به محققان ارایه می‌گردد. لازم به توضیح است که موضوع مقاله فوق توسعه نرم‌افزاری برای مدیریت جامع خشکسالی در حوضه آبریز اهرچای است. این مقاله حاصل طرح پژوهشی کاربردی انجام شده در دانشکده فنی دانشگاه تهران با آب منطقه‌ای آذربایجان شرقی بوده و با توجه به افزایش تواتر و شدت خشکسالی‌ها در جهان، در سایر نقاط نیز الگوبرداری شده است.

انتخاب مقاله دو عضو هیات علمی دانشکده مهندسی عمران به عنوان مقاله برتر در امریکا

روابط عمومی دانشکده فنی گزارش داد: مقاله مشترک دکتر محمد کارآموز و دکتر سارا نظیف، اعضای هیات علمی دانشکده مهندسی عمران، به عنوان مطالعه موردی برتر از سوی ASCE (انجمن مهندسين عمران ایالات متحده) انتخاب شد. مقاله مشترک دکتر محمد کارآموز، دکتر سارا نظیف و دکتر آزاده احمدی با عنوان «Development of Integrated Drought Evaluation and Monitoring System: Case Study of

سرپرست جدید انستیتو مهندسی نفت پردیس معرفی شد

روابط عمومی دانشکده فنی گزارش داد: طی حکمی از سوی دکتر محمود نیلی احمدآبادی، رییس دانشگاه تهران، دکتر محمدحسن پنجه شاهی بعنوان سرپرست جدید انستیتو مهندسی نفت پردیس دانشکده‌های فنی معرفی و از زحمات دکتر علی وطنی قدردانی گردید.

دانشکده فنی دانشگاه تهران در جایگاه اول ملی در رتبه‌بندی کیو.اس. قرار گرفت

بر اساس گزارش اخیر مؤسسه کیو.اس. راجع به رتبه‌بندی دانشکده‌های مختلف دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی در سراسر دنیا، دانشکده فنی - مهندسی دانشگاه تهران در جایگاه ۲۹۸ جهان قرار گرفت. یکی از نظام‌های رتبه‌بندی مؤسسه کیو.

دانشگاه تهران در جایگاه اول ملی قرار گرفته است. شاخص‌های میزان تأثیر پژوهشی (استناد) و اشتها بین‌المللی مهمترین معیارهای رتبه‌بندی در این بخش هستند. طبق گزارش کیو.اس. تنها دو دانشگاه ایرانی در فهرست ۴۰۰ دانشکده برتر دنیا در سال ۲۰۱۴ قرار گرفته‌اند. پس از دانشگاه تهران، دانشگاه صنعتی شریف با رتبه جهانی ۳۳۲ قرار گرفته است.

«رتبه‌بندی بر اساس دانشکده» است، که در آن دانشکده‌های مختلف در پنج حوزه موضوعی گسترده (هنر و علوم انسانی، مهندسی و فناوری، علوم زیستی و پزشکی، علوم طبیعی، و علوم اجتماعی و مدیریت) در رقابتی بین‌المللی شرکت داده می‌شوند. اگرچه، مؤسسه کیو.اس. ناشر دو نظام رتبه‌بندی دیگر، یعنی رتبه‌بندی کلی دانشگاه‌ها و رتبه‌بندی موضوعی نیز هست. بر اساس نتایج بدست آمده از رتبه‌بندی دانشکده‌های مختلف در سال ۲۰۱۴، دانشکده فنی - مهندسی

نخستین جلسه هیات امنای بنیاد حامیان دانشکده فنی برگزار شد

نخستین جلسه از دور دوم هیات امنای بنیاد حامیان دانشکده فنی، عصر روز شنبه ۹ خرداد ماه با حضور اعضای سابق و جدید هیات امناء برگزار شد و دومین دوره فعالیت هیات امنای بنیاد آغاز گردید.

یادمان هشتادمین سال تاسیس دانشگاه تهران، از زحمات و خدمات اعضای منتخب هیات امنای دوره اول تقدیر و تشکر بعمل آمد. ارایه گزارش عملکرد سال ۹۳، ارایه گزارش بازرسی قانونی از عملکرد بنیاد، تصویب تراز نامه مالی، تصویب برنامه و بودجه بنیاد در سال ۹۴ و ارایه گزارش تهیه و تدوین برنامه استراتژیک بنیاد از دیگر بخشهای این جلسه بود. این جلسه با گرفتن عکس یادگاری خاتمه یافت.

به گزارش دبیر خانه بنیاد، در ابتدای این جلسه، دکتر رضا فرجی دانا (برق ۶۵) دبیر هیات اجرایی انتخابات دومین دوره هیات امنای گزارشی از روند انتخابات بنیاد در اسفند ماه ارایه داد و سپس دکتر محمد رضا عارف (برق ۵۴) به عنوان رئیس، مهندس بیژن نامدار زنگنه (راه و ساختمان ۵۶) به عنوان نائب رئیس و دکتر فرجی دانا به عنوان دبیر هیات امنای دوره دوم به اتفاق آراء، اعضای دور دوم انتخاب گردیدند. در این جلسه همچنین، با اهدای لوح تقدیر و سکه

توسعه خدمات روستایی، پژوهش و نوآوری، اطلاع رسانی و رسانه و توسعه خدمات پستی تقدیر به عمل آمد که در بخش پژوهش و نوآوری، دکتر بهزاد ابراهیمی، حائز رتبه برگزیده در بخش رساله برتر شد. دکتر ابراهیمی در شهریورماه ۱۳۹۳ از رساله دکتری خود با راهنمایی دکتر علی افضلی کوشا، استاد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی دفاع کرده بود.

التحصیل دکتری و پژوهشگر کنونی پسادکتری دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی دانشگاه تهران، در پنجمین جشنواره ملی فناوری اطلاعات و ارتباطات، به عنوان برگزیده بخش رساله برتر در محور پژوهش و نوآوری انتخاب شد. در این جشنواره از برترین فعالان عرصه فناوری اطلاعات و ارتباطات در ۷ محور شبکه های ارتباطی، دولت الکترونیک، محتوای شبکه ملی اطلاعات،

فارغ التحصیل دکتری دانشکده فنی، برگزیده جشنواره ملی فاوا

فارغ التحصیل دکتری دانشکده فنی، برگزیده جشنواره ملی فاوا شد. دکتر بهزاد ابراهیمی، فارغ-

از آقای دولتشاهی و خانم ها اسماعیلی و آل خمیس به عنوان کارمندان نمونه از نگاه دانشجویان این مراسم برگزار شد. گرفتن عکس با خانواده ها، به پرواز درآوردن بالن آرزوها و مراسم صرف شام حسن ختامی برای پایان این محفل دوستانه بود. شایان ذکر است کانون مهندسی فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران، انستیتو مهندسی نفت و آقای دکتر رسایی از اساتید دانشکده از حامیان این برنامه بودند.

و کارکنان دانشکده برگزار گردید. در این مراسم پس از قرائت قرآن و سرود ملی و سخنرانی یکی از اولیا و یکی از اساتید دانشجویان به مرور خاطرات چهارساله خود در قالب پخش کلیپ و شعرخوانی پرداختند. بخش نخست برنامه با اجرای زنده یک آهنگ توسط دانشجویان و بریدن کیک دانش آموختگی و پذیرایی به پایان رسید. بخش دوم مراسم با قرائت سوگندنامه و اهدای تندیس سردر دانشگاه تهران به دانش آموختگان و تقدیر

جشن دانش آموختگی دانشجویان مهندسی نفت ورودی ۹۰

جشن دانش آموختگی دانشجویان ورودی ۹۰ مهندسی نفت، روز ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ در آمفی تئاتر ساختمان مرکزی پردیس ۲ دانشکده فنی با حضور دانشجویان، خانواده ها و تنی چند از اساتید

آیین نکوداشت دکتر مسعود سلطانی برگزار شد

دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر عصر روز دوشنبه ۲۸ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ شاهد حضور جمع کثیری از اساتید، دانشجویان و دانش‌آموختگان مهندسی برق و کامپیوتر و کارشناسان و مدیران صنعت برق کشور بود که به پاس سال‌ها تلاش ارزنده و مستمر دکتر مسعود سلطانی گرد هم آمدند.

دکتر شاهرخ فرهنگی (برق ۵۲)، رئیس دانشکده فنی دانشگاه تهران طی سخنانی در این مراسم با اشاره به تأثیرات ویژه دکتر سلطانی در صنعت برق کشور و تالیفات ماندگار ایشان، گفت: دانشی که امروز ما در صنعت برق کشور داریم مدیون دکتر سلطانی است هر چند در پیشرفت این صنعت تنها یک یا دو نفر نقش نداشته‌اند ولی در هر جا اسمی از صنعت برق کشور برده می‌شود، هیچ کس نمی‌تواند نقش ایشان را انکار کند.

دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸)، رییس دانشکده فنی دانشگاه تهران و از شاگردان دکتر سلطانی در سخنانش پیشرفت دانشگاه تهران و دانشکده فنی را مدیون مهندس سلطانی و استادانی همچون ایشان دانست و در ادامه گفت: این سومین نکوداشتی است که در دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر برگزار می‌شود و همگی ما به نقش مهم و ماندگار اساتید و

بزرگوارانی همچون مهندس سلطانی واقف هستیم. ایشان سخنان خود را با بیان خاطراتی از دوران تحصیل خود به پایان رساند.

مراسم با سخنرانی دکتر حسین محسنی ادامه یافت. دکتر محسنی خاطر نشان کرد که در اسفند سال گذشته مراسم هشتادمین سال تاسیس دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار شد و مهندس سلطانی ۵۵ سال از این ۸۰ سال را در ساخت این دانشکده نقش داشتند.

وی همچنین دکتر سلطانی را استادی دانست که قابلیت تربیت مهندس در دانشکده فنی را داشت. دکتر محسنی در انتها به این نکته اشاره داشت که مهندس سلطانی، استاد ممتاز دانشکده فنی در تمامی ایام تدریستان به شاگردانشان اهمیت ویژه‌ای می‌دادند به گونه‌ای که بعد از این همه سال لوح تشکر شاگردانشان از وی، تنها لوحی است که بر دیوار خانه استاد نصب می‌باشد.

مراسم با پخش کلیپی از مصاحبه‌های انجام شده با شاگردان مهندس سلطانی ادامه یافت.

دکتر مهدی احسان (برق ۴۶) استاد دانشگاه صنعتی شریف، دکتر مهرداد عابدی (برق ۴۹) استاد دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دکتر رضا فرجی‌دانا (برق ۶۵) استاد دانشکده فنی، مهندس میرفتاح فتاح (برق ۷۱) و مهندس افضل‌ی از مدیران پیشکسوت صنعت برق از دیگر سخنرانان این مراسم بودند.

دکتر رضا فرجی دانا در سخنانش ضمن اشاره به طبع شوخ مهندس سلطانی به اهمیت ویژه‌ای که ایشان به شاگرد در جذب مطلب داشت، اشاره کرد. همچنین دکتر احسان نیز به اهتمام ویژه ای که مهندس سلطانی به بازدهی‌های علمی و آزمایشگاه‌ها داشتند، اشاره نمود. به گفته وی در بازدهی‌ها مهندس سلطانی حضور داشتند و تمامی بخش‌های نیروگاه را با دقت برای شاگردان توضیح می‌دادند. دکتر عابدی نیز افزود: مهندس سلطانی علاقه زیادی به وطنشان داشتند با وجودی که تمامی فرزندان مهندس در خارج از کشور زندگی می‌کنند و دارای تحصیلات عالی می‌باشند، وی ترک وطن نمود و در ایران ماند و به تالیفات خود ادامه داد.

در انتهای مراسم دکتر صنایع‌پسند دقایقی را در خصوص جزئیات جایزه پژوهش‌های کاربردی دکتر سلطانی صحبت کرد. در ادامه مراسم، یادبودها و هدایایی از طرف دانشکده فنی، دانشکده مهندسی برق، کانون مهندسين فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران، انجمن‌ها، سازمان‌ها و اساتید به دکتر سلطانی اهدا شد. سپس از مهندس سلطانی درخواست شد تا دقایقی را برای حضار سخنرانی کنند وی گفت: «من معلم هستم و تنها حرفم با دانشجو و تخته می‌باشد و حرف زیادی برای گفتن ندارم.» در پایان از حامیان برگزاری این آیین نکوداشت نیز قدردانی به عمل آمد.

دکتر جواد فیض برنده جایزه پژوهشی انجمن مهندسی برق و الکترونیک ایران شد

دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی، در نشست سالانه شاخه ایران انجمن مهندسين برق و الکترونیک (IEEE) به دلیل فعالیتهای پژوهشی شایان توجه موفق به کسب جایزه یک عمر فعالیت پژوهشی (Lifetime Research Award) شد. این جایزه هر ساله در دو بخش آموزشی و پژوهشی به دو تن از استادان برجسته رشته مهندسی برق و الکترونیک اعطا می‌شود که جایزه سال ۲۰۱۵ آن در بخش پژوهشی به دکتر فیض تعلق گرفته است.

استاد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشکده فنی، موفق به دریافت جایزه یک عمر فعالیت پژوهشی از شاخه ایران انجمن مهندسين برق و الکترونیک IEEE شد. روابط عمومی دانشکده فنی گزارش داد: دکتر جواد فیض استاد ممتاز

انتصاب دکتر جلیل راشد محصل به عنوان معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی دانشکده فنی

با پیشنهاد دکتر محمود کمره‌ای (برق ۵۸) رئیس دانشکده فنی و حکم دکتر محمود نیلی احمدآبادی رئیس دانشگاه تهران، دکتر جلیل راشد محصل (برق ۵۴)، استاد دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، به عنوان معاون آموزشی و تحصیلات تکمیلی پردیس دانشکده های فنی منصوب شد.

کسب رتبه نخست آزمون سراسری دکتری توسط دانشجویان دانشکده مهندسی

معدن

دانشجویان مهندسی معدن دانشکده فنی طی سه سال متوالی موفق به کسب رتبه نخست در آزمون سراسری دکتری شدند. اسامی این دانشجویان به شرح ذیل می‌باشد:
مهندس فرناز کامرانزاد در سال ۱۳۹۳، مهندس امیر ملاجان در سال ۱۳۹۲ و مهندس فرزانه رضایی در سال ۱۳۹۱.

آغاز پروژه ساخت مسجد دانشکده فنی با حضور نایب رییس مجلس و رییس دانشگاه تهران

مراسم کلنگ زنی و آغاز پروژه ساخت مسجد دانشکده فنی دانشگاه تهران در پردیس ۲ این دانشکده همزمان با ایام مبارک بعثت حضرت ختمی مرتبت، ظهر روز یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ برگزار شد.

در این مراسم معنوی که با حضور نایب رییس مجلس شورای اسلامی، رییس دانشگاه تهران، رییس و اعضای هیأت رییس پردیس دانشکده‌های فنی، رییس و مسئولین دفتر نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری، مسئولین، استادان و مدیران دانشگاه تهران و جمعی از دانشجویان برگزار شد، ابتدا دکتر محمود کمره ای رییس پردیس دانشکده های فنی در سخنانی به مشکل عدم وجود مسجد مناسب در پردیس دانشکده های فنی اشاره کرد و اعلام نمود که این مشکل با وجود تلاشهایی که برای جذب بودجه وجود داشت تا سال جاری به نتیجه ای نرسید.

دکتر کمره ای افزود: باتوجه به اشراف آقای دکتر قلی پور، بانی محترم مسجد نسبت به این مشکل، ایشان با نیت خیری که داشتند، ساخت مسجد را با کلیه هزینه های آن تقبل نمودند و امروز مراسم آغاز این پروژه برگزار شده است. رییس پردیس دانشکده‌های فنی در پایان افزود: طبق توافق صورت گرفته و قرارداد منعقد، ان شاء... این مسجد ظرف دو سال ساخته شده و مورد بهره‌برداری قرار خواهد گرفت.

در ادامه مراسم، دکتر یعقوب قلی پور، استاد دانشکده مهندسی عمران و بانی ساخت مسجد، در سخنانی ضمن اشاره به انگیزه های خود در قبول ساخت مسجد گفت: من بیش از شصت سال از خداوند عمر گرفته ام و اکنون به این نتیجه رسیده ام که آنچه برای این دنیا باید انجام دهم انجام داده ام و در تلاشم تا با ساخت این مسجد که مکان تربیت معنوی دانشجویان است، توشه ای برای آخرت خود بردارم. دکتر قلی پور، مسجد را دارای فلسفه ای عمیق در سنت اسلامی برشمرد و با توجه به زیاد شدن نمازگزاران و درخواست فضاها برای این امر، اظهار امیدواری کرد که مسجد دانشکده فنی، نه تنها یک مکان برای ادای فریضه نماز، بلکه مکانی برای تلاقی علم و ایمان در بین نخبگان دانشکده فنی باشد.

بانی ساخت مسجد دانشکده فنی، در پایان با اشاره به مشخصات طرح مسجد، آن را الگویی مأخوذ از مسجدالنبی (ص) برشمرد که با شیبستانی حدود ۱۱۰۰ متر مربع و بودجه ای بیش از ۱۰ میلیارد ریال ساخته خواهد شد. در بخش پایانی این مراسم، حجت الاسلام و المسلمین ابوترابی فرد، نایب رییس مجلس شورای اسلامی، ضمن تشکر از نیت خیر بانی مسجد، این سنت را که یک استاد دانشگاه در بخش فنی، ساخت یک مسجد را تقبل می کند، نشانه تقوا و غلبه معنویت دانشگاه برشمرد و اظهار کرد که سنت ساخت مساجد در اسلام، سنت نیکویی است که با همه توان در طول تاریخ اسلام ادامه یافته است. ایشان دانشکده فنی را با توجه به تعداد دانشجو، استاد و ... نیازمند داشتن مسجدی شایسته برشمرد و اظهار امیدواری کرد که ساخت این مسجد با الگوی اعلام شده و نیت خیر بانی، باعث رشد بیش از پیش معنویت در بین دانشجویان، استادان و همکاران دانشکده بشود و مسجد نمونه ای در دانشگاه تهران باشد.

پس از سخنان نایب رییس مجلس، کلنگ مسجد دانشکده فنی با همراهی نوای مداحی یکی از مداحان اهل بیت (ع) و توسط نایب رییس مجلس، رییس دانشگاه تهران و سایر مسئولین حاضر به زمین زده شد.

هستند که در قالب تفاهم‌نامه موجود بین دانشگاه تهران و دانشگاه‌های فرانسه دانشجویان پردیس دانشکده‌های فنی می‌توانند در قالب دوره مشترک در دو دانشگاه تهران و دانشگاه‌های وابسته به پاریس تک دوره تحصیلی خود را تکمیل کنند. اجرای برنامه دوره مشترک از ۵ سال پیش بین دانشگاه تهران و دانشگاه‌های فرانسه آغاز شده است.

بخش‌های مختلف این پردیس در جلسه‌ای با حضور استادان و دانشجویان به معرفی رشته‌های تحصیلی دانشگاه‌های وابسته به پاریس تک پرداختند. این هیأت در راستای اجرای تفاهم‌نامه همکاری علمی و تحقیقاتی و برگزاری دوره مشترک با مدرک دو دانشگاه از پردیس دانشکده‌های فنی دیدار کردند. یاد آور می‌شود ۱۱ دانشگاه از جمله مدرسه دولتی پل‌ها و راه‌ها وابسته به پاریس تک

دیدار هیأت دانشگاهی پاریس تک (Paris Tech.) با مسئولان و دانشجویان دانشکده فنی

هیأت دانشگاهی پاریس تک (Paris Tech.) پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ با حضور در پردیس دانشکده‌های فنی دانشگاه تهران ضمن بازدید از

انتصاب دکتر محمدعلی آرون به عنوان سرپرست دانشکده‌های فنی کاسپین و فومن

با حکم رییس دانشگاه تهران، دکتر محمدعلی آرون، استادیار دانشکده مهندسی شیمی دانشکده فنی، به عنوان سرپرست دانشکده فنی کاسپین و فومن منصوب شد.

شده است. یورپ یک نظام رتبه‌بندی دانشگاهی است که بر کیفیت آکادمیک تأکید دارد. این نظام برای اولین بار در سال ۲۰۱۰ توسط مؤسسه انفورماتیک دانشگاه صنعتی خاورمیانه در ترکیه راه‌اندازی شد و ۲۰۰۰ دانشگاه را بر اساس شاخص‌های متناسب آکادمیک رتبه‌بندی کرد. این نظام رتبه‌بندی در حال حاضر از شش شاخص اصلی برای رتبه‌بندی دانشگاه‌ها استفاده می‌کند.

دانشگاه تهران رتبه نخست ملی در رتبه‌بندی URAP کسب کرد

روابط عمومی دانشگاه تهران گزارش داد: بر اساس گزارش اخیر نظام رتبه‌بندی بین‌المللی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی یورپ (URAP)، دانشگاه تهران در جایگاه نخست ملی قرار گرفته است. طبق نتایج ۲۰۱۴-۲۰۱۵ این نظام، دانشگاه تهران در جایگاه ۳۳۴ بین‌المللی و جایگاه ۵۶ آسیا رتبه‌بندی

شرکت فرعی راه
مدیر عامل: مهندس علی آزاد
زمینه فعالیت:
راه، پل، تونل، راه آهن، باند فرودگاه
آدرس: تهران، میدان ونک، خیابان
ملاصدرا، خیابان پردیس، کوی زاینده
رود شرقی، پلاک ۱۶
تلفن: ۸۸۸۱۱۶۶-۸۸۸۰۰۵۵
فکس: ۸۸۸۴۵۷۳
ایمیل:
fareira@yahoo.com

حامیان خبرنامه کانون

کمیته انتشارات در هر شماره خبرنامه صفحاتی را به معرفی مختصر شرکت های اعضا و زمینه فعالیت آنها اختصاص می دهد. این صفحات فرصتی است تا اعضا علاوه بر معرفی زمینه فعالیت خود به هم دانشکده های ها، از انتشار خبرنامه کانون نیز حمایت کنند.
بدینوسیله از اعضای کانون برای ارسال نام، آرم و زمینه فعالیت خود به دبیر خانه کانون برای انتشار در خبرنامه دعوت می شود.

شرکت نشرفن
مدیر عامل: مهندس آیدین ختلان
زمینه فعالیت: آموزش، تحقیقات، خدمات، فن آوری اطلاعات، برگزاری همایش کنفرانس و نمایشگاه
آدرس: تهران، میدان فاطمی، میدان گلها، خیابان ۱/۴، پلاک ۱۰۹، طبقه اول
تلفن: ۸۸۹۷۹۲۵۱-۵
فکس: ۸۸۹۷۱۸۸۷
ایمیل:
info@nashrefan.com

شرکت کیسون
مشاور عالی: مهندس محمدرضا انصاری
زمینه فعالیت: مهندسی، تدارک، ساخت، مدیریت پروژه و تامین مالی پروژه ها؛ در حوزه های نفت و گاز و صنعت، مسکن، سیویل و ساختمان، آب و فاضلاب و سیستم های حمل و نقل ریلی
آدرس: تهران، شهرک قدس، خیابان ایران زمین، ساختمان ایران زمین، شماره ۲۲۸
تلفن: ۸۸۰۷۲۵۲۱
فکس: ۸۸۰۷۲۵۲۰
ایمیل: md@kayson-ir.com
وب سایت: www.kayson-ir.com

سانو
مهندسان مشاور
مهندسان مشاور سانو
مدیر عامل: مهندس بهمن حشمتی
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت سازه ژئوتکنیک، بهسازی
آدرس: خیابان ولیعصر، خیابان شهید عباسپور (توانیر)
شماره ۱۱
تلفن: ۸۸۷۷۰۱۷۳ (خط ۷)
فکس: ۸۸۷۷۵۵۲۰
www.sano.ir
ایمیل: info@sano.ir

شرکت عطاردیان
مدیر عامل: مهندس محمدصادق الماسی
زمینه فعالیت: راه سازی ساختمان سازی انتقال آب و فاضلاب
آدرس: تهران، استاد مطهری، سلیمان خاطر درفش، پلاک ۸- طبقه ۳
تلفن: ۸۸۳۴۱۶۲
فکس: ۸۸۲۹۳۱۸
ایمیل:
info@otarediano.ir

شرکت تهران بوستن
مدیر عامل: مهندس اسماعیل مسگریور طوسی
زمینه فعالیت: خدمات مشاوره ای شامل مطالعات امکان سنجی، مطالعات بنیادی توسعه ای، طراحی اجرای طرح ها و پروژه (BOO, EP, EPC, ...)
آدرس: تهران، خیابان دکتر بهشتی، میدان تختی، اول خیابان علی اکبری، جنب کوچه مهرداد، پلاک ۱۱۹
تلفن:
۸۸۷۵۶۲۹۲ و ۹۳-۸۸۷۴۷۴۹۹
فکس: ۸۸۷۳۹۴۵۲
ایمیل: info@tbe.ir

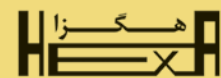
مهندسی مشاور کاوشگران
مدیر عامل: مهندس فرزانه رفیعا
زمینه فعالیت: زمین شناسی، مهندسی معدن، صنایع فلزی و غیر فلزی، ژئوتکنیک
آدرس: تهران، سردار جنگل شمالی، بلوار قدس، ۲۴ متری زیتون، ارغوان ۱، پلاک ۴
تلفن: ۰۲۱-۴۴۸۰۶۰۷۰
(خط ویژه)
فکس: ۰۲۱-۴۴۸۰۸۱۶۶
ایمیل:
kce@kavoshgaran-mine.com

مهندسی مشاور سیویار
مدیر عامل: دکتر اورنگ فرزانه
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت در پروژه های تونل های راه، راه آهن و ایستگاه های زیرزمینی مترو
آدرس: تهران، خیابان کارگر شمالی، روبروی بیمارستان قلب، خیابان شکرالله (یکم)، کوچه آذر، پلاک ۱۴، طبقه ۲
تلفن: ۸۸۳۵۵۸۰۴
فکس: ۸۸۳۵۵۸۴۱
وب سایت: www.cvr-co.com
ایمیل: info@cvr-co.com

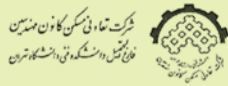
شرکت مهندسی اردال
ARDAL ENGINEERING CO.
مدیر عامل: مهندس محمدحسین فتاپور
زمینه فعالیت: تهیه، نصب و راه اندازی و آموزش سیستم های اعلام و اطفاء حریق، پمپ های آتش نشانی، سیستم های حفاظتی و پوشش های ضد حریق
آدرس: تهران، خ خالداسلامبولی، خ پنجم پلاک ۲۳، طبقه همکف
تلفن: ۸۸۷۱۰۸۰۹-۱۰
فکس: ۸۸۷۲۷۱۶۷
ایمیل: ardal@dpimail.net
www.ardalengineering.com
www.ardal.co

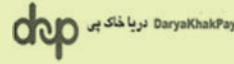
شرکت هگزا
مدیر عامل: مهندس حسین چهارآزاد سال تاسیس: ۱۳۴۴
زمینه فعالیت: مشاوره، مطالعات، طراحی، نظارت و مدیریت طرح پروژه های راه و راه آهن، پل های بزرگ و خاص، سازه های زیرزمینی، تونل سازی و قطار شهری
آدرس: خیابان سهروردی شمالی، بالاتر از خیابان مطهری، خیابان زینالی غربی، خیابان شهید عشوری، کوچه هشتم، پلاک ۱۳
تلفن: ۸۸۴۲۱۷۴-۸۸۵۰۶۲۳۰
فکس: ۸۸۷۴۹۰۰
info@hexa.ir
www.hexa.ir

مهندسين مشاور ابران
مدیر عامل: مهندس علی ربویی
خیوشانی
زمینه فعالیت: تاسیسات شهری، آب و فاضلاب
آدرس: خیابان شیخ بهایی شمالی،
خیابان کشفیان، پلاک ۴۰
تلفن: ۳-۴۴۱-۸۸۰۶۰۴۴۱
فکس: ۸۸۰۴۷۵۰۴
ایمیل: tehran@abran.info
وب سایت: www.abranco.net

**شرکت تعاونی مسکن کانون
مهندسين فارغ التحصيل
دانشکده فنی دانشگاه تهران**
مدیر عامل: مهندس فرشید جلیلود
زمینه فعالیت: احداث مجتمع های مسکونی
برای اعضای کانون و بستگان ایشان
آدرس: تهران، خیابان کارگر شمالی، کیومرث
شکرالله، پلاک ۱۳۳، خانه کانون
تلفن: ۲۱ و ۲۰-۳۳۳۲۵۰ (۰۲۶)
فکس: ۲۱ و ۲۰-۳۳۳۲۵۰ (۰۲۶)
ایمیل: tmkanoon@yahoo.com
سایت اینترنتی:
www.tmk-fanni.com

شرکت دریاخاک پی
رئیس هیات مدیره:
دکتر بهروز گتمیری
زمینه فعالیت: ژئوتکنیک، طراحی و نظارت، سازه، سازه های زیرزمینی، گودهای عمیق، ژئوتکنیک و سازه های دریایی
آدرس: تهران، خ ولیعصر، روبروی فاطمی کوچه عبده، شماره ۴۶
تلفن: ۵۰۱-۸۹۳۰۵۰۱
فکس:
۵۰۱-۸۹۳۰۵۰۱ (داخلی ۱۰۵)
ایمیل: info@daryakhak.com

شرکت بسپار پی ایرانیان
مدیر عامل: مهندس روزبه صالح آبادی
زمینه فعالیت: خدمات طرح و اجرای بهسازی خاک، پایدار سازی گود با روش های نیلینگ، انکراژ، شمع، دیوار برنی، بهسازی خاک با تکنولوژی میکروپایل، بهسازی خاک با استفاده از محصولات ژئوسنتتیک
آدرس: تهران، خیابان شیخ بهایی شمالی، بالاتر از تقاطع ملاصدرا، خیابان عرفی شیرازی، پلاک ۳۶
تلفن: ۳-۲۴۲-۸۶۱۰
فکس: ۸۸۰۳۷۶۵۲
ایمیل: info@basparpey.com

**شرکت مهندسين مشاور ماهر
و همکاران**
مدیر عامل: مهندس حسین کوشافر
زمینه فعالیت: طراحی و نظارت بر پروژه های ساختمانی بیمارستانی، ورزشی و آموزشی، طرح های ساماندهی
آدرس: خیابان آفریقا، بلوار شهید ستاری، پلاک ۱۱، طبقه ۴
تلفن: ۸۸۷۸۵۸۲۵-۸۸۷۸۸۷۶
فکس: ۸۸۷۸۸۷۶
وب سایت:
www.mahervahamkaran.com
ایمیل: maher@mahereng.net

شرکت آب نیرو
مدیر عامل: دکتر حسین جلالی
زمینه فعالیت: سد سازی، شبکه های آبیاری زهکشی و نیروگاه های برق آبی
آدرس: خیابان سهروردی شمالی، پائین تر از خیابان شهید بهشتی، کوچه سینک، پلاک ۱۸
تلفن: ۴-۸۷۵۴۷۵۳-۸۷۴۵۷۱۵-۱۶
فکس: ۸۷۵۹۳۴۵
ایمیل: abniuru.co@gmail.com
info@abniuru.com

شرکت صنایع کابل کاویان
مدیر عامل: مهندس حسین حاجی حسینلو
زمینه فعالیت: تولید کننده انواع کابل های مخابراتی و برق
آدرس: تهران، ولی عصر، بالاتر از پارک وی کوچه هستی، پلاک ۱۸
تلفن: ۵۱۱-۵۱۰-۲۲۶۶۹۵۰۰
فکس: ۲۲۰۲۸۴۲۷
ایمیل:
info@kermancableind.com

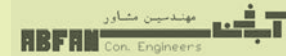
شرکت صنایع کابل کرمان
مدیر عامل: مهندس علیقلی فرداد
زمینه فعالیت: تولید کننده انواع کابل های کواکسیال، مخابرات، برق
آدرس: تهران، ولی عصر، بالاتر از پارک وی کوچه هستی، پلاک ۱۸
تلفن: ۵۱۱-۵۱۰-۲۲۶۶۹۵۰۰
فکس: ۲۲۰۲۸۴۲۷
ایمیل:
info@kermancableind.com

شرکت مشاور فربر
FARBAR Consulting Engineers
مدیر عامل: مهندس مهدی محیط کرمانی
زمینه فعالیت: انجام مطالعات و تهیه طرح و نظارت بر اجرای پروژه های راه های فرعی اصلی، بزرگراهها و آزادراهها، راه آهن شهری و بیرون شهری، پل های بزرگ و تونل ها و مقاوم سازی پلها
آدرس: تهران، خ سید جمال الدین اسد آبادی
خیبستون، نبش خ دهم، پ ۲۳
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۰۷۲۳۰
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۰۷۲۱۴
ایمیل: info@farbar-eng.com

شرکت پرلیت
مدیر عامل:
مهندس علیرضا ناصر معدلی
زمینه فعالیت: آب، حمل و نقل، ساختمان، تاسیسات و تجهیزات، کاوش های زمینی
آدرس: تهران، ایران، میدان ونک، خیابان برزیل، بن بست نارنج، شماره ۲
تلفن: ۸۷۸۴۷۸۱
فاکس: ۸۷۹۶۴۶۴
ایمیل: info@perlite-co.com

شرکت آبنفن
مدیر عامل: مهندس احمد قزل ایاغ
زمینه فعالیت: مهندسين مشاور رسته آب، سد سازی، شبکه آبیاری، آب و فاضلاب و کشاورزی
آدرس: سیدخندان، ابتدای سهروردی شمالی، کوچه مهاجر، پلاک ۲۵
تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۲۶۹۰۳
فکس: ۰۲۱-۸۸۵۱۱۸۳۹
ایمیل: infoabfan@gmail.com

مهندسين مشاور رمپ
مدیر عامل: دکتر علی اردکانیان
زمینه فعالیت: راه، فرودگاه، راه آهن، حمل و نقل
آدرس: خیابان بهشتی شرقی، اندیشه اصلی، اندیشه ۵ غربی، پلاک ۹، طبقه ۳
تلفن: ۸۸۴۴۱۸۸۰-۸۸۴۱۴۰۳۱-۸۸۴۱۴۰۳۰
فکس: ۸۸۴۴۱۸۷۹
ایمیل:
ardakanian@yahoo.com

شرکت نیمرخ

مدیر عامل: مهندس محمدباقر حدادزاده هندو
زمینه فعالیت:
راهسازی، راه آهن (زیرسازی)،
سدسازی، پل، تونل، فرودگاه
آدرس: بلوار میرداماد، خیابان بهزاد
حصاری پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱-۲۲۲۲۰۳۳۳ (خط ۱۰)
فکس: ۰۲۱-۲۲۲۲۶۰۴۸
nimrokh_company@yahoo.com

شرکت مهندسی مشاور زاویر

مدیر عامل: مهندس محمدرضا مسعودیه
زمینه فعالیت: خدمات مهندسی مشاور در
تخصص صنایع، تولید فلزات اساسی
آدرس: تهران، خیابان ملاصدرا، شماره ۹۶
تلفن:
۰۲۱-۸۸۰۳۲۰۵۴ و ۸۸۰۴۲۴۱۴
فکس: ۰۲۱-۸۸۰۳۴۸۹۴
info@zavir-consult.com
www.zavir-consult.com

شرکت فنی و ساختمانی کانپو سال تاسیس: ۱۳۵۰

مدیر عامل: مهندس منصور حیدری
زمینه فعالیت: احداث راه، راه آهن،
فرودگاه، سد، نیروگاه، موج شکن و ...
آدرس: تهران، خیابان پاسداران، خیابان
نارنجستان هفتم، کوی نرگس، پلاک
۷ و ۵
کدپستی: ۱۹۵۷۹۴۶۶۱۱
تلفن: ۲۲۲۸۰۴۷۷-۲۲۲۹۵۲۷۸
فکس: ۲۲۲۹۰۵۲۶
info@canivo.com
www.canivo.com

شرکت ساختمانی بتن شانتیه

شرکت ساختمانی بتن شانتیه

مدیر عامل: مهندس سید محسن مقدس
زاده
زمینه فعالیت: پیمانکار
آدرس: چهار راه مطهری،
سهروردی شمالی، کوچه بیسه، پلاک ۱
تلفن: ۸۸۷۹۸۴۱۶-۸۸۴۰۰۰۹۹
فکس: ۸۸۴۳۰۰۴
ایمیل:
info@betonchantier.com

شرکت انتشارات فنی ایران

مدیر عامل: مهندس سیدرضا کربویی
زمینه فعالیت: انتشارات
آدرس: تهران، خیابان مطهری،
خیابان میرعماد، نبش سفارت هند، پلاک ۳۴
تلفن: ۸۸۵۰۵۰۵۵
فکس: ۸۸۵۳۲۱۳۶
ایمیل: info@entesharat.com
سایت: www.entesharat.com

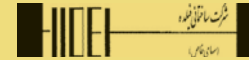
مهندسی مشاور طرح بامداد

مدیر عامل: مهندس مجتبی کتیرائی
زمینه فعالیت:
خدمات مشاوره سازه و معماری
آدرس: یوسف آباد، خیابان جهان آراه،
انتهای خیابان ۵۱، خیابان ۵۳، شماره ۲۰، واحد
اول غربی
تلفن: ۸۸۰۵۸۳۰ و ۸۸۰۵۸۱۴
فکس: ۸۸۶۱۸۲۶۵
کدپستی: ۱۴۳۶۷۴۴۹۶۱
ایمیل:
tarhebamdad@gmail.com

شرکت ساختمانی دنارها ساز

مدیر عامل: مهندس محمد ابوطالبی
زمینه فعالیت: ساخت بزرگراه، آزادراه، فرودگاه
، پل، تقاطع غیر همسطح، سد سازی، آبیاری،
زه کشی، فاضلاب، اجرای خطوط لوله نفت و
گاز و آب، احداث تونل و ساختمان سازی.
آدرس: تهران، میدان آرژانتین، بلوار بیهقی،
کوچه هشتم شرقی، پلاک ۳
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۵۷۳۶۰
فکس: ۰۲۱-۸۸۷۳۵۰۷۹
ایمیل: info@denarahsaz.com
www.denarahsaz.com

شرکت ساختمانی فیله

مدیر عامل:
مهندس پیروز کاموری مقدم
زمینه فعالیت: ساختمان سازی،
راه سازی
آدرس: سهروردی شمالی،
خیابان ابن یمن، پلاک ۱۹
تلفن: ۸۸۷۴۱۹۸۷ و ۸۸۷۳۵۲۰۵
فکس: ۸۸۷۶۴۳۸۸
ایمیل: p.kamvari@chmail.ir

شرکت ساختمانی ویسا

مدیر عامل: مهندس محمد تقی مرادی
زمینه فعالیت: پیمانکار راه و ساختمان
زیرسازی راه آهن، پل، تونل، گالری
آدرس: تهران، یوسف آباد،
خیابان ۲۴، پلاک ۱۱
تلفن: ۸۸۷۰۵۱۹۸-۸۸۷۲۰۳۶۰
۸۸۷۰۵۱۹۳
فکس: ۸۸۷۲۵۰۰۷
ایمیل: info@waysa.net

شرکت پیروز آراد

مدیر عامل: مهندس پرویز ونداد
زمینه فعالیت: طراحی، تهیه، ساخت،
حمل و نصب تجهیزات هیدرومکانیکی
سدها و شبکه های آبیاری، انواع شیرها و
تجهیزات صنعتی
آدرس: تهران، شیخ بهایی شمالی،
بن بست ولیعصر، پلاک ۲، طبقه ۲، واحد ۴
تلفن: ۸۸۰۶۳۴۷۷-۸۸۰۴۶۴۸۴
۸۸۶۰۲۱۲۷
piroozarad@yahoo.com

مهندس خاک مصلح

مدیر عامل: دکتر کامبیز بهنیا
سال تاسیس ۱۳۵۴
زمینه فعالیت: مشاوره، مطالعات و طراحی
بناهای خاک مسلح، ابنیه نگهبان، پایدارسازی
گودبرداریهها، بهسازی زمین،
پروژه های راه و راه آهن
آدرس: تهران، خیابان جمالزاده شمالی، خیابان
غلامرضا طوسی، شماره ۳
تلفن: ۰۲۱-۶۶۹۴۳۳۴۹ و ۵۰
فکس: ۶۶۴۳۱۱۷۶
www.khakemosalah.ir
info@khakemosalah.ir

شرکت مهندسان مشاور دریابندر

مدیر عامل: مهندس مرتضی بنی جمالی
زمینه فعالیت: مطالعات توجیه فنی و اقتصادی،
طراحی، مدیریت بر اجرای بنادر، سازه های
دریایی و مجتمع های صنایع دریایی
آدرس: تهران، پاسداران، میدان هروی، خیابان
موسوی، خیابان شهید ضابطی، پلاک ۹
تلفن: ۲۲۵۱۶۸۵۴ و ۲۲۵۱۶۸۳۴
فکس: ۲۲۵۱۶۰۶۳
ایمیل: info@daryabandar.com

شرکت باران خاک و پی

مدیر عامل: دکتر علی حسیم
زمینه فعالیت:

ژئوتکنیک خشکی و دریایی، خدمات
آزمایشگاهی مکانیک خاک، طراحی و ساخت و
تعمیر دستگاه‌های حفاری
آدرس: تهران، خیابان ستارخان،
خیابان باقرخان، پلاک ۱۲۱، واحد ۹
تلفن: ۶۶۹۲۶۷۵۱ / ۶۶۹۲۶۷۴۳
فکس: ۶۶۹۲۶۴۰۶
ایمیل: info@bkp.co.ir
سایت: www.bkp.co.ir

شرکت آسفالت طوس

مدیر عامل: مهندس علی ناظران
زمینه فعالیت: اجرای امور پیمانی و طرح
های EPC در پروژه‌های صنعتی، گاز و
پتروشیمی، پروژه‌های صنعتی، معدنی،
عمرانی و فرودگاهی
آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از
پارک ساعی، شماره ۲۲۲۵ (ساختمان
ایرانیان)
تلفن: ۸۸۶۷۲۶۳۶
فکس: ۸۸۸۶۴۱۵
ایمیل: info@asfalt-tous.com
سایت: www.asfalt-tous.com

شرکت آب و انرژی

عضو انجمن صنفی شرکت‌های پیمانکار
تاسیسات و تجهیزات صنعتی ایران، سال
تاسیس ۱۳۶۴
مدیر عامل: مهندس محمدرضا محمدآبادی
کمره ای
زمینه فعالیت: طراحی، اجرا و نگهداری و
تعمیرات تاسیسات و تجهیزات صنعتی و
خطوط لوله و ایستگاه‌های آبرسانی و گاز
آدرس: تهران، خیابان سپهدقونی،
جنب بیمارستان آبدانه، پلاک ۱۲۵ واحد ۱
تلفن: ۸۸۲۷۶۳۴
فکس: ۸۸۴۹۱۱۶۵

شرکت پارس آداک

مدیر عامل: مهندس کامبوزیا پزشکی
نجفی
زمینه فعالیت: مهندسی و اجرای پروژه
های تولید، انتقال و توزیع نیروی برق
آدرس: تهران، خیابان توانیر،
خیابان نظامی گنجوی، شماره ۳۹
تلفن: ۰۲۱۸۱۷۷۳۳۷۹
فکس: ۰۲۱۸۱۷۷۱۹۴۱
ایمیل: pars.adak@hotmail.com

**شرکت خمیر مایه و الکل
رازی (سهامی عام)**

مدیر عامل: مهندس علی احتشامی
زمینه فعالیت:

بزرگترین تولیدکننده خمیر مایه خشک
فوری (تاب مایه) در بسته بندی های
کیسه ای و کیوم و ساشه. بزرگترین
تولیدکننده اتانول طبی ۹۶ درصد الکل صنعتی
(بصورت فله و بشکه)
آدرس دفتر مرکزی: تهران، میدان ونک، خیابان
برزیل شرقی، بن بست لاله، پلاک ۴، طبقه اول
تلفن: ۸۷۷۲۷۶۳ / ۸۶۷۶۷۳۳ / فکس: ۸۷۷۲۷۶۳
ایمیل: afehteshami@yahoo.com
سایت: www.ya-razi.org

شرکت میشوداگی

مدیر عامل: مهندس احمدعلی پیروزفرد
زمینه فعالیت: پیمانکاری
مجری خطوط انتقال نفت و گاز و آب و اجرای
کلیه کارهای ساختمانی، تاسیساتی، مجتمع
های مسکونی، آبرسانی و فاضلاب و راهسازی
آدرس: تهران، خیابان ولی عصر، ابتدای خیابان
مطهری، خیابان منصور،
پلاک ۲۲، طبقه دوم
تلفن: ۸۷۰۰۹۹۷-۸
فکس: ۸۷۲۳۳۷۸
ایمیل: mishodaghi@yahoo.com

شرکت زال ایران

مدیر عامل: مهندس امیرمنصور عطائی
سال تاسیس ۱۳۶۳
زمینه فعالیت:

تصفیه آب و فاضلاب شهری و صنعتی؛
یوتیلیتی صنایع نفت، گاز و پتروشیمی
آدرس: تهران، خیابان شریعتی، خیابان منتظری
نژاد، پلاک ۴۲ کد پستی ۱۹۴۸۱۴۴۵۱
تلفن: ۲۷۱۹۰۰۰۰
فکس: ۲۲۸۴۴۱۱
سایت: www.zolaliran.com

شرکت اینترلاک

مدیر عامل:
مهندس محمدشریف زاده بوشهری
زمینه فعالیت:

طراحی، تهیه، ساخت و نصب خطوط رنگ
قطعات پلاستیکی و فلزی طراحی، ساخت
ماشین آلات پوشش خطوط لوله آب و نفت و گاز
و تجهیزات صنعتی
آدرس: خیابان سهروردی شمالی، خیابان خلیل
حسینی، کوچه مریم، پلاک ۳، واحد ۳
تلفن: ۸۵۳۰۶۹۹-۷۰۴
ایمیل: info@interlock.ir
سایت: www.interlock.ir

Dr.Mohammad Reza Goudarzi
General Manager
PHD Construction Hydraulics

Batm- Ave, Juan Pablo II, Apartamento Mima

E-mail: goudarzi.m.r@gmail.com
mrg_1930@yahoo.com
rige.inc.co@gmail.com
Tel: +240-222-762645

شرکت مهندسی پارس تکنو
Pars Techno Engineering Co.

مدیر عامل: مهندس علاءالدین سادات
باریکانی
زمینه فعالیت: طرح و اجرای پروژه های
سازه های آبی، احداث اسکله، موج شکن،
تاسیسات ساحلی، تاسیسات الکترومکانیکال،
ابزار دقیق، ابنیه و حمل و نقل
آدرس: تهران، خیابان آفریقا، سمت شمال،
بعد از پل همت، نبش بن بست زاگرس، پلاک
۷ واحد ۱۱
تلفن: ۸۷۷۸۴۰۳۵ / ۸۸۸۶۶۴۸ / فکس: ۸۷۷۸۴۰۳۵
ایمیل: Info@parstechno.ir
سایت: www.parstechno.ir

شرکت سامان پی

مدیر عامل: دکتر حمیدرضا الهی
زمینه فعالیت: پایدار سازی گودها به روش
نیلینگ و انکراژ، بهسازی خاک و تحکیم پی
ساختمان ها با روش های میکروپایل، ستون
شنی، تراکم ارتعاشی و تزریق
آدرس: تهران، خیابان شریعتی، خیابان
شهید کلاهدوز (دولت)، نبش خیابان معتقد،
بن بست بامداد، پلاک ۲، طبقه ۵.
تلفن: ۲۲۰۰۲۴۲۰
فکس: ۲۲۶۰۲۷۳۰
ایمیل: info@samanpey.com
سایت: www.samanpey.com

شرکت آرمان مانگ

مدیر عامل: مهندس قاسم رحمانی
زمینه فعالیت: آسانسور و پله برقی
آدرس: تهران، کارگر شمالی، پایین تراز
چهارراه فاطمی، کوچه هما، پلاک ۴،
طبقه ۶، واحد ۱۸
تلفن: ۸۸۹۷۳۲۲۵-۹
فکس: ۶۶۵۷۲۶۲۰-۳
ایمیل: Info@armanmang.com
سایت: www.armanmang.com

شرکت ساختمانی گراه

مدیر عامل: مهندس حسین فقیهی مقدم
 زمینه فعالیت: پیمانکاری
 آدرس: تهران خیابان شریعی خیابان داود
 گل نبی میدان کتابی پلاک ۲۴ طبقه ۳
 تلفن: ۲۲۸۵۴۷۹۶ - ۲۲۸۶۸۴۷۰
 فکس: ۲۲۸۶۷۴۴۲
 ایمیل: info@grah.ir

شرکت ساختمانی پاریز

مدیر عامل: مهندس عباس مازوچی
 زمینه فعالیت: راهسازی
 آدرس: تهران خیابان ولی عصر بالاتر
 از چهارراه طالقانی کوچه فرهنگ حسینی
 پلاک ۱
 تلفن: ۸۸۹۴۵۴۹۱ - ۸۸۹۴۷۰۵۲
 فکس: ۸۸۹۴۴۱۵۴
 ایمیل: yahoo.com@parizz2004

شرکت معدنی املاح ایران (سهامی عام)

مدیر عامل: مهندس علی اکبر ساداتی
 زمینه فعالیت: تولید نمک تصفیه (تبلور مجدد)
 ید دار و بدون ید برای مصارف خوراکی،
 صنایع غذایی و دارویی
 سولفات سدیم: برای مصارف پودرهای
 شوینده، شیشه سازی و صنعتی
 آدرس: تهران - خیابان سیدجمال الدین
 اسدآبادی - خیابان ۶۴ پلاک ۲۹
 تلفن: ۸۸۰۶۷۸۲۸ (ده خط)
 فکس: ۸۸۰۳۷۰۲۰
 ایمیل: info@amlah.com
 وب سایت: www.amlah.com

شرکت بین المللی آرسا ساختمان

مدیر عامل: مهندس علی خطیبی
 زمینه های فعالیت:
 پروژه های سیویل صنعتی، سد
 و سازه های وابسته، شبکه انتقال آب،
 احداث راه، پل و تونل، شمع، حفاری و تزریق،
 آماده سازی و گودبرداری تخصصی
 PC، EPC و C در قالب قراردادهای
 آدرس: تهران خیابان میرزای شیرازی، کوچه
 شهپناه پلاک ۱۷ تلفن: ۸۷۱۷۲۲۰
 فکس: ۸۸۷۲۱۸۴۷
 سایت: www.arsa.ir
 ایمیل: info@arsa.ir

شرکت مهندسی مشاور تر دراه

مدیر عامل: مهندس عباس قدس
 زمینه کاری: انجام خدمات فنی و مشاوره ای،
 طراحی و نظارت بر حسن اجرا و انجام خدمات
 مشاوره ای
 پروژه های راه و راه آهن
 آدرس: تهران، خیابان شهید مفتاح، کوی بخشی
 موقر - پلاک ۸ - کدپستی: ۱۵۸۸۱۳۴۵۳۹
 تلفن: ۸۸۱۳۴۴۳۷ - ۸۸۳۰۵۶۵۶
 ۸۸۳۴۵۱۰
 دورنگار: ۸۸۳۹۵۷۸
 پست الکترونیکی:
 info@Taraddodrah.IR

شرکت توسار

مدیر عامل: مهندس عباس غفاری
 زمینه فعالیت: طراحی و ساخت راه، ابنیه،
 تاسیسات زیربنایی، انبوه سازی، زیرسازی راه
 آهن و باند فرودگاه
 نشانی: تهران، شهرک غرب، تقاطع
 یادگار امام و شهید دادمان، پلاک ۱
 کدپستی: ۱۴۶۸۶۱۷۴۴۴
 تلفن: ۸۸۳۷۴۶۶۰
 فکس: ۸۳۷۰۵۱۶
 ایمیل: tossar@tossar.com
 سایت: www.tossar.com

مهندسان مشاور پاسیلو

مدیر عامل: مهندس حسن زندی نژاد
 سال تاسیس: ۱۳۵۴
 زمینه فعالیت مشاوره، مطالعات، طراحی،
 نظارت و مدیریت طرح پروژه های راه و راه
 آهن، قطار شهری و ابنیه فنی خاص
 آدرس: خیابان مفتاح شمالی، کوچه آرام
 پلاک ۳۷
 تلفن: ۸۸۲۱۸۸۴ - ۸۸۳۳۲۸۰
 فکس: ۸۸۳۲۷۶۲۸
 ایمیل: info@passillo.com
 وب سایت: www.passillo.ir

مهندسان مشاور صنعتی نوها

مدیر عامل: مهندس حمید افشار
 زمینه فعالیت: ساختمانهای صنعتی، سازه،
 تاسیسات برقی و مکانیکی، صنایع فلزات
 اساسی
 آدرس: تهران، قیصریه،
 روشنایی، خیابان شهاب،
 نبش مهرداد غربی، پلاک ۲
 تلفن: ۲۲۶۹۱۰۶۰ - ۶۲
 فکس: ۲۲۶۹۱۰۵۹
 سایت: www.knowhow.ir
 ایمیل: knowhow@neda.net

شرکت مهندسی برسامکو (سهامی خاص)

مدیر عامل: مهندس محمداسماعیل
 منبع چی
 زمینه فعالیت: پایه یک رشته (ساختمان و
 ابنیه - تاسیسات و تجهیزات)
 آدرس: تهران - خیابان ملاصدرا - شیراز
 جنوبی - خیابان
 گرمسار شرقی پلاک ۳۶ طبقه ۴
 تلفن: ۸۸۶۱۸۱۱۲ - ۱۵
 فکس: ۸۸۶۱۱۷۷۸
 ایمیل: info@barsamco.com
 barsamco@yahoo.com
 سایت: www.barsamco.com

شرکت ام - ک - بتن

مدیر عامل: مهندس ایرج منصوری
 زمینه فعالیت: طرح و اجرای پروژه های بتن
 پیش ساخته و پیش فشرده در صنعت راه و
 ساختمان
 آدرس: تهران - فرمانیه غربی - خیابان
 صالحی (ندا) - پلاک ۵ - زنگ اول
 تلفن: ۲۲۲۴۱۳۱۴ - ۲۲۲۴۱۳۱۳
 ۲۲۲۱۰۶۴۹
 mail@MKBeton.com
 www.MKBeton.com

شرکت زمین کاوان زمان

مدیر عامل: مهندس محمدجعفر صادقی
 پناه
 زمینه فعالیت: بخش معدن و صنایع معدنی
 از بی جویی و اکتشاف تا استخراج و فرآوری
 مواد معدنی
 آدرس: بزرگراه یادگار امام - بلوار ایثارگران
 (شمال) - ایثار دوم - پلاک ۱۰
 تلفن: ۲۲۱۳۶۲۵۶ - ۹
 فکس: ۲۲۰۶۵۳۹۱
 ایمیل: Info@zaman-co.com
 وب سایت:
 www.zaman-co.com

شرکت تولیدی صنعتی پارس رادیاتور

مدیر عامل: محمد خداپرست
 تولید رادیاتور پانلی منازل
 آدرس دفتر مرکزی: تهران خیابان
 مطهری بعد از افتتاح شماره ۱۷۸ ط ۱
 تلفن: ۸۸۳۲۰۱۴
 فکس: ۸۸۳۰۷۵۰۶
 ایمیل: pars-radiator.ir

خانواده فنی

این بخش به انتشار مقالات یا محتوایی اختصاص یافته که توسط اساتید، دانشجویان یا فارغ التحصیلان دانشکده فنی دانشگاه تهران به دست ما رسیده و مستقیماً به دانشکده یا کانون نمیدرزد. مطالبی در خصوص مهندسی، جامعه، هنر و مسائلی از این دست. در این شماره مصاحبه ای با سیدرضا کروی، نوشته ای از پرویز ونداد و نیز نوشته ای از علیرضا نوری به نظرتان می رسد.

پای صحبت های سید رضا کروی دانش آموخته سال ۱۳۶۱ مهندسی معدن دانشکده فنی

محیط زیست مساله امروز ماست نه نسل های آینده

مصاحبه: فرهاد بوتراپی
عکس: هادی آجورلو

همانگونه که در شماره های قبلی مشاهده کرده اید، چند شماره اخیر خبرنامه به همت مهندس سیدرضا کروی چاپ شده است. انتشارات فنی ایران نام موسسه ای است که مهندس سید رضا کروی تاسیس کرده و اداره اش میکند. این انتشارات کار خود را با انتشار کتابهای فنی آغاز کرد. اما به تدریج حوزه فعالیت انتشارات به انتشار کتابهای سبز در موضوع محیط زیست و کتابهای مهارت های زندگی تحت عنوان کتابهای سفید در دستور کار شرکت قرار گرفت. در سال های اخیر دو حوزه دیگر به فعالیت های شرکت افزوده شده. یکی، انتشار کتاب های پیش دبستانی و دیگر، ورود به فعالیت های پژوهشی در موضوع ویرایش و ویراستاری. «نردبان» بخش کودک و نوجوان شرکت انتشارات فنی ایران است. کتاب های نردبان موضوعات مختلفی را در برمی گیرد، شامل: مهارت های زندگی، محیط زیست، علم آموزی برای کودکان و نوجوانان، و پیش از دبستان. این مصاحبه در دفتر کار آقای مهندس کروی انجام شده است.

کروی: ممنون هستیم. عرض کنم که حدود سالهای ۶۰ یا ۶۱ بود که دایی بنده آقای خسروشاهی بعد از آنکه بازنشسته شدند و کارخانه هایشان را از دست دادند، فکر کردند که فرصت خوبی بدست آمده که تهدیدها به فرصت

مهندسی در ارتباط نبوده است. این دیدگاه چگونه فکر شما را تشکیل داد؟ همچنین با این سوال شروع میکنم که ارتباط کاری شما با آقای خسروشاهی چگونه شروع شده و ادامه پیدا کرده است.

بوتراپی: ممنونیم از وقتی که دادید. شما خودتان زحمت چاپ خبرنامه را میکشید و در جریان هستید که همیشه بخشی از مطالب ما به اساتید و مهندسان برجسته اختصاص داده می شود. چیزی که متوجه شدیم آن بود که جای یک مطلبی در خبرنامه کم است. یکسری بچه های فنی هستند که بواسطه فنی بودن در کانون هستند ولی به دلایلی از کار تخصصی فاصله گرفته اند و وارد حیطه های دیگری شده اند و هم موفق بوده اند و هم خیلی قابل و جالب توجه. فعالیت افرادی مثل شما از حوزه شخصی فراتر رفته و جنبه اجتماعی و کلی پیدا کرده است. در فهرست سوالاتم در خصوص شما و فعالیت هایتان من سراغ بحث انتشارات اختر شمال وارد نمیشوم. چون یک پیشه پدری بوده و اگر شما خودتان صلاح دانستید توضیح بدهید. چیزی که مورد توجه ماست، دید شما بعنوان یک مهندس فنی و اصلاً بعنوان یک شخص از این منظر است که شما وقتتان را صرف چیزهایی کرده اید که شاید خیلی مستقیم با مسائل

تبدیل شوند. آلمان که رفتیم آنجا مد بود که همه مهندسی می خوانند. ما چون درگیر کار بازرگانی بودیم من توانستم ادامه تحصیل بدهم. درگیر کار شدیم. همیشه این در ذهنم بود که علت پیشرفت آلمانها چیست و برای ما چیست. هزار علت جامعه شناختی و غیره دارد. ولیکن آنچه که من احتمالا میتوانستم برای آن کاری بکنم آن بود که آلمانها آموزش تجربیاتشان را سوای کار عملی، نه بصورت سینه به سینه بلکه بصورت کتاب نسل به نسل انتقال می دهند. ما فاقد این هستیم. ما کتابهای فنی و تحقیقی کم نداریم. بنابراین من یک انتشارات تاسیس کردم به نام "شرکت انتشارات فنی ایران" که فعلا هیچ چیزی ندارد. این نام تصادفاً به دانشکده فنی هم نزدیک بود. تیر ماه سال شصت بود. در بحبوحه جنگ. ایشان هم ظاهراً مالباخته بودند ولی آمده بودند برای پیگیری امور. در آن زمان من هم پس از فوت پدرم درگیر چاپخانه بودم و ما با هم همکاری خاصی نداشتیم. ایشان هم یکی از دوستان دوره دبیرستانشان بنام مهندس منبعی را معرفی کردند که یکی از پیشروان و مبتکران کارهای باغبانی در ایران هستند و خیلی از میوه ها را ایشان اولین بار معرفی کردند به ایران. ایشان به من گفتند بنشین و یک کتاب بنویس درباره دایره المعارف باغبانی ایران. ایشان بعنوان یک کارآفرین و صنعت گر و بازرگان اطلاعاتی از آقای خسرو شاهی نداشتند مبنی بر اینکه چگونه میتوانند بروند و دوستان را جذب کنند. از طرفی با آقای دکتر قالیبافان هم نسبتی داشتند. ایشان هم شهری و دایی داماد آقای دکتر قالیبافان بودند. رفته بودند که در زمینه های دیگری مشورت بگیرند که بنا به دلایلی نشد. آن زمان شرایط اصلاً شرایطی نبود که کسی دنبال این مسائل باشد. و گرنه شکی نیست که آقای دکتر قالیبافان تا چه اندازه به پیشبرد مسائل فنی علاقه داشتند. کار نگرفت و ایشان هم بنا به دلایلی در سال ۶۴ از ایران مهاجرت کردند و رفتند. لذا، شرکتی که در طی این چهار سال هیچ کتابی چاپ نکرده بود، عملاً معلق ماند. تا اینکه یک بار یک نامه خیلی ادیبانه به من نوشتند مبنی بر اینکه من میدانم این کار با روحیات تو میخورد و همیشه مرحله بعد از تکاثر این است که آدم کار دل بکند. اگر آدم دنبال درآمد است، هدف آن است که به کار دلش برسد. خلاصه بنده را وسوسه کردند که بروم و ملاقاتی با ایشان داشته باشم. من رفتم آلمان و ایشان

گفتند که من فقط یک اسم دارم به نام انتشارات فنی ایران. یک جای کوچکی هم داریم. شما بیاید ببینید که چه کاری میتوانید بکنید. بدین ترتیب انتشارات فنی عملاً شروع به کار کرد. کار ما هم این بود که برای کار تکنسینی و فنی و حرفه ای کار کنیم. گفتند مهندس ها خودشان قاعدتاً باید زبان بلد باشند. دسترسی به متون خارجی دارند. مشکل آن کارگر فنی است که عادت به فرهنگ مکتوب ندارد و فقط از دست اوستایش باید یاد بگیرد. در صورتی که یادگیری باید از طریق کتاب باشد. ما شروع کردیم و در دهه ۷۰ با کمک مهندس هراتی از بچه های ۵۳ معدن بعنوان مدیر داخلی، خیلی خوب توانستیم بیش از یکصد عنوان کتاب فنی و حرفه ای مخصوص کارگران حرفه ای و تکنسین ها در بیآوریم. قضیه مرغ و تخم مرغ شده بود. عده ای می گفتند شما با چاپ این کتابهایی که شکل هستند و ترجمه خوب دارند خواننده ندارید! من گفتم برعکس این ماجرا هم صادق است. تا وقتی که کتاب ما بعنوان ملاتی برای تغذیه وجود نداشته باشد، اگر هم کسی علاقمند باشد نخواهد توانست به علاقمندی اش برسد. ما وقتی که قبل از انقلاب یا حوالی انقلاب وارد کار شدیم سطح سواد خیلی پایین بود. ما در سطح کارگران معمولی، دیپلمه نداشتیم. هر کسی در حد اکابر یا چند کلاس تحصیلات داشت. اما حالا که سطح معلومات بالا رفته است، می توانیم انتظار داشته باشیم که تکنسین ها علاقه به خرج بدهند و کارشان را توسعه بدهند. اطلاعاتشان را بیشتر کنند. ولیکن ملات ندارند. قضیه مرغ و تخم مرغ برای ما چرخه معیوبی بود. در آن شرایط باور بر این بود که ما چون عادت به مطالعه نداریم بنابراین نباید دنبال کار حرفه ای در این زمینه هم باشیم. قبلاً با ای بی ام تایپ میکردند و کیفیت کار خوب نبود و روی کیفیت کتاب کسی تامل نمیکرد. کتاب باستی خوشخوان باشد، اسکپتوگرافیک باشد، تصویر داشته باشد و غیره. انتشارات قدیمی کارها را با اسکن های خیلی خیلی نامرغوب و حروفچینی بسیار بد ارائه می کردند. کسی که عادت به خواندن داشت هم علاقه ای به تورق آن کتابها نداشت. ما اولین بار طراحی جلد کتابهایمان را به آقای جناب دادیم که اصلاً معمول نبود. میگفتند طرف پسر حاجی است و تشخیص نمیدهد که خورند این کار چقدر است. اتفاقاً کار ما برای خورند خودش طراحی شده بود. یعنی

کسانی که عادت به مطالعه نداشتند با کارهای ما علاقمند می شدند. همچنین میشود گفت که کار ما بی ارج نماند. چون سه دوره برنده جایزه ناشر برگزیده جشنواره رشد آموزش و پرورش شدیم. الان خیلی قوی در کار و دانش و فنی و حرفه ای کار می کنیم. تقریباً می شود گفت که نصف بیشتر کتابهایی که ما چاپ کردیم تقدیری شدند و جایزه گرفتند. به مرور از دهه ۸۰، یکسری مهندس و افراد جوان وارد کار شدند و کار ما که بصورت جنبی داشت پیش میرفت، دیدیم عده ای دارند کار بهتر از ما انجام می دهند. دیدم دیگر تکتاز نیستیم. دیدیم آنها خیلی صحیح دارند کار می کنند و با هزینه کمتر. تحولی که بوجود آمد باعث شد که ما کم کم کنار بکشیم. رفتیم به سمت محیط زیست. من از محیط زیست هیچ اطلاعی نداشتیم.

بوترابی: کتابهای سبز و آبی و سفید.
کروبی: البته ما توانستیم در این زمینه جایزه ملی محیط زیست را در زمان خانم ابتکار و آقای خاتمی بگیریم. خیلی از کتابهایمان هم ویژه و تقدیر شده بشود.

بوترابی: عذر میخوام که حرف شما را قطع میکنم. چون وقت ما زیاد نیست. بنده رزومه انتشارات فنی ایران را از روی سایت دارم. جوایز شما در جشنواره های رشد، آموزش و پرورش، سازمان حفاظت از محیط زیست و موارد اینچنینی را داریم. اگر فکر میکنید که مطالب بیشتر است میتوانید از این بخش ها صرف نظر کنید. چون این مطالب حتماً درج خواهد شد.

کروبی: بله. اولین کتاب ما در حوزه محیط زیست را آقای خسرو شاهی به من دادند.

قضیه مرغ و تخم مرغ برای ما چرخه معیوبی بود. در آن شرایط باور بر این بود که ما چون عادت به مطالعه نداریم بنابراین نباید دنبال کار حرفه ای در این زمینه هم باشیم. انتشارات قدیمی کارها را با اسکن های خیلی خیلی نامرغوب و حروفچینی بسیار بد ارائه می کردند. کسی که عادت به خواندن داشت هم علاقه ای به تورق آن کتابها نداشت. ما اولین بار طراحی جلد کتابهایمان را به آقای جناب دادیم که اصلاً معمول نبود.

شدن به گردآوری مجموعه‌ای به نام شیوه‌نامه ملی ایران. البته چون در شیوه‌نامه ملی ایران مناقشه‌ای بود ما اسمش را گذاشتیم شیوه‌نامه میرعماد. هر کدام از دوستان آمده‌اند و در زمینه‌ای سخنرانی کرده‌اند. مثل ویرایش در ترجمه، ویرایش در متون علمی، متون ادبی، علائم سجاوندی و... این مجموعه بصورت ریز توسط افراد مختلف نوشته شده است و در شورای ویراستاران در حال کار روی آن هستند. کار ۳ سال است که شروع شده و من فکر میکنم تا ۲ سال دیگر کتابی چاپ میکنیم که بتواند هماهنگی مناسبی ایجاد کند. البته یاد آوری کنم که ما نمیتوانیم سندی شبیه شیوه‌نامه شیکاگو تولید کنیم که الان ۱۹ ویرایش خورده و ۱۰۰ سال است که دانشگاه شیکاگو آن را منتشر کرده است. این سند بایبل نویسندگان، مترجمین و ادیتورها در امریکا است. DVD آن هم موجود است و اگر نکته‌ای ویرایشی، صوری-زبانی، علامت‌گذاری و در کل هرگونه مشکلی وجود داشته باشد افراد میتوانند مراجعه کنند و شیوه‌نامه شیکاگو مسائل را تعیین تکلیف میکند. اصولاً قاعده مند کردن زبان دشوار است. چون ابتدایان درست شده بعد سعی کرده‌اند قالب‌هایی را به آن بخوراند. بنابراین نمیتوان

کسانی که شرکت کرده‌اند برندگان برگردند به شهرشان میتوانند مژمر ثمر باشند. در واقع کار ما دامن زدن به این علاقه‌ای است که در میان کودکان و نوجوانان وجود دارد. ما از میان شرکت‌کنندگان ۷۰ نفر را انتخاب کردیم که این افراد داور مرحله بعد شدند. از این افراد دعوت کردیم که بیایند و در مراسم شرکت کنند و داور نوشته‌های ارسالی سایر شرکت‌کنندگان بشوند. ما در قسمت مطبوعات، ادبیات نوجوانان، شعر، ترجمه و تالیف جایزه داریم. سعی کرده‌ایم در حد بضاعت خودمان حدود ۲۰ جایزه بدهیم. من خودم در ستاد نیستم ولی بچه‌ها ماههاست که در تدارک هستند، کلیپ درست می‌کنند، فعالیت می‌کنند. این مراسم برای ما خیلی حیاتی و البته پرهزینه است. بعد از اینکه ما ژانر ادبیات سبزر را تعریف کردیم خیلی استقبال شد. قرار شده شاهدان عینی ما در محیط زیست بیایند و ما برایشان کارگاه داستان نویسی برگزار کنیم. یادم رفت بگویم دبیر کل جشنواره آقای آموزاده خیلی هستند. ما الان ۴ سال است که همایش ویرایش برگزار میکنیم. در طول این سالها ما از حدود پنجاه نفر از نخبگان و افراد بسیار سرشناس نظیر آقای سپانلو، دیهیمی، دکتر باطنی و استاد نجفی دعوت کرده‌ایم تا سخنرانی کنند. این سخنرانی‌ها

معمولاً چهارشنبه‌های اول ماه برگزار می‌شود. ما فکر میکنیم اصل کارمان فرهنگی و اجتماعی است و بیشتر خودمان را به NGO شبیه میدانیم تا انتشارات. در زمینه‌های رسانه‌های دیگر الان دنبال اپلیکیشن هستیم. اولین بازی زیست محیطی را ما درست کرده‌ایم بنام سبزستان. این بازی در همان سه هفته اول بارگزاری‌اش بیش از ۳۰ هزار کلیک خورد و الان این نرم‌افزار را در گوگل پلی گذاشته‌ایم. داریم ادامه می‌دهیم روی augmented reality کار میکنیم برای سه بعدی کردن کتابهای داستان زیست محیطی. خلاصه خیلی سرمان شلوغ است. ما بیشتر دچار کمبود منابع و همکار هستیم. چون ایده‌های زیادی داریم که باید به عمل تبدیل کنیم. من خودم به نمایشگاه‌های خارج از کشور مرتب سر میزنم. فرانکفورت، بولونیا و... می‌خواهیم ببینیم آنها دارند چه کار می‌کنند. البته ما زمینه‌های دیگر کاری داریم که الان زیاد مورد بحثمان نیست مثل همان همایش که تجربه بسیار موفقی بوده و در حال تبدیل

ایشان علیرغم دو تصادف شدیدی که داشتند و به قول خودشان بدنشان پر از پلاتین بود همچنان فعال بودند. ایشان به من گفتند که در امریکا کتابی دیدند با عنوان پنجاه کار ساده برای حفظ کره زمین. من اصلاً با مقوله محیط زیست آشنایی نداشتم و اطلاعاتم به اندازه اطلاعات عمومی بود. ما این کتاب را در سال ۷۴ چاپ کردیم. این کتاب در آن زمان اصلاً فروش نرفت. شرایط را در نظر بگیرد. جنگ تمام شده بود. در دوران سازندگی بودیم. کسی به فکر محیط زیست نبود و این مباحث به نظر لوکس می‌آمد. بنابراین ما باید این کار را می‌گذاشتیم کنار. گفتیم برویم سراغ چچه‌ها. به نظر می‌آمد آموزش در این سنین کمی سخت باشد. ما همان کتابی را که فروش نرفته بود با نسخه مناسب کودکان چاپ کردیم. با موفقیت خیلی قابل توجهی روبرو شدیم. به این ترتیب که منادی تربیت که مربوط به آموزش و پرورش است چند سری از همه تیراژهای کتابهای ما را خریداری کرد. بعد محیط زیست جایزه داد و جایزه ملی گرفتیم و یک کتابمان به شورای کتاب کودک و وزارت نیرو رفت و یک تشویق خیلی خوب شدیم. گو اینکه ما قیمت کتابهایمان را خیلی پایین زده بودیم. یکی از فعالان NGO ما می‌گفت من شما را میشناسم به عنوان کتابهای صد تومانی. کتابهای ما در قطع رقیعی چاپ میشد و بیشتر جنبه ترویجی داشت. ما در دهه ۸۰ موفق شدیم که یک بنیانی را بگذاریم و تنها ناشر تخصصی کتب زیست-محیطی کودک و نوجوان بودیم. الان ما تقریباً ۳۰۰ عنوان کتاب در این زمینه داریم. همچنین یکسری کارهای جنبی داریم. مثلاً ما اسپانسر انجمن یوزپلنگ ایرانی یا صحیح‌تر آسیایی و حامی چند NGO که مراسمشان را هم همینجا در سالن ما برگزار میکنند هستیم. الان مجله‌ای بنام دنیای سبزتر در آورده‌ایم و میخواهیم مجله‌ای بنام داروگ در بیاوریم برای کودکان و نوجوانان. همچنین جایزه‌ای تعریف کردیم بنام جایزه سپیدار سبز. ما سالها بود فکر میکردیم نهادی با نام باشگاه سبزه‌های جوان داشته باشیم و از اقصی نقاط ایران بچه‌هایی که در زمینه محیط زیست علاقمندند را بعنوان افراد ستادیمان انتخاب کنیم و اینها مسائل روزشان را گزارش بدهند. چون خبرگزاری‌های زیست محیطی بصورت دائم و موفق در مملکت جا نیفتاده‌اند. ما با همراهی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و حتی آموزش و پرورش، روزنامه همشهری، سازمان حفاظت از محیط زیست و انجمن نویسندگان کودک و نوجوان جایزه سپیدار سبز را تعریف کردیم و در واقع اسپانسر این جایزه ما هستیم. قرار است مراسم در تالار کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان واقع در خیابان حجاب و با حضور مدیر کل آموزش و پرورش، ریاست سازمان حفاظت از محیط زیست سرکار خانم دکتر معصومه ابتکار، از میان هنرمندان، خانم بنی-اعتماد از میان هنرپیشگان خانم آهنگرانی، البته تاجایی که حضور ذهن دارم، برگزار شود. چیزی در حدود یک سال است که فراخوان داده‌ایم و روی این قضیه در حال کار هستیم و یک دستاورد بزرگ اول ما این بود که الان ما حدود پانصد اثر کودک و نوجوان دریافت کرده‌ایم. حال اگر از میان

گفت مسائل ۱۰۰ درصد درست یا غلط هستند. گفته می شود که برخی موارد بین این دو حد قرار دارند. لذا این کار خیلی خیلی بزرگ و ملی است که ما در حال انجامش هستیم. در خصوص مساله محیط زیست که بیشتر موضوع بحث ماست، من فکر میکنم که آینده بسیار روشنی داریم. در سال های اوایل دهه هفتاد دیدیم که مساله محیط زیست چقدر مساله لوکس مرفهین بی درد بود. الان با این بحرانهایی که داریم و این سیکل خشکسالی مساله متفاوت شده است. آقای اوباما در سخنرانی اش در آلاسکا در خصوص گرمایش زمین و مسائل زیست محیطی گفت ما خیال میکردیم مسائل زیست محیطی برای آیندگان ماست و باید مواظب باشیم آینده آسیب نبیند. الان میبینیم مساله روز ماست، مانند نشت نفت به اقیانوس در خلیج مکزیک که تا میلیونها بشکه نفت را وارد دریاها کرد و میدانیم که تا سالهای متمادی اثر این اتفاق قرار است بماند. گرمایش زمین باعث شده زمینهای با پوشش سبز از بین بروند. برای کسی که اطراف دریاچه ارومیه زندگی میکند حفظ محیط زیست و توسعه پایدار مساله عجیب و غریب شهری کلاس بالا نیست. بلکه مساله روز است. ما برای ارتقای سطح

زندگی مردم سد احداث میکنیم و چاه حفر می کنیم تا کشاورزی کنیم. بعد دریا خشک می شود. تمام نمک های باقیمانده وارد رودخانه شده و کشاورزی را از بین می برد و تا شهر تبریز هم تهدید می شود. جنبه دیگر کارمان این است که بچه ها با انجمن نویسندگان کودک و نویسندگان به سردبیری عموزاده خیلی است همکاری می کنند. ابتکاری که ما بخرج دادیم این بود که کتابهایی را که جنبه دستوری داشتند کنار گذاشتیم. به نظرمان رسید که کتاب داستان درست کنیم و مسائل زیست محیطی را بصورت داستان آموزش بدهیم. گروهی از نویسندگان با ذوق کودک، نوجوان و جوان آمدند و ما با کارشناسان محیط زیست متصلشان کردیم. تلقی افراد از محیط زیست آشغال نریختن و مسائل سطحی است. مسائل پیشرفته تر و مباحث مربوط به توسعه پایدار باید آموزش داده شود. ما سعی کردیم تا جای ممکن یکسری داستانهایی از این مسائل استخراج کنیم. البته کار خیلی سخت است چون خیلی از دوستان نویسنده ما دوست داشتند ذوق آزمایی کنند و آنچه را به ذهنشان می آید خلاقانه بیان کنند. ولی کار سفارشی کار را محدود می کند. بنابراین عده ای اصلاً همکاری نکردند و گفتند کارهای سفارشی و فرمایشی انجام نمیدهیم و این کار هم نتیجه نخواهد داد. ولی ما این کار را کردیم و چیزی در حدود ۱۳۰ داستان کوتاه برای بچه ها تهیه کردیم. آقای کلهر نیا دبیر هنری ما در این زمینه بودند و ایشان هم یکسری از بچه ها را آوردند و کار در حال اتمام است و در طول سال ۹۵ به تدریج چاپ خواهد شد و ما کتابهایی خواهیم داشت که با تصویرگری های بسیار و داستانهای غیر مستقیم مسائل زیست محیطی را با موضوعاتی نظیر صرفه جویی در مصرف انرژی و مواد، مسائل مربوط به گرمایش زمین، آلودگی آب، هوا، خاک و... ارائه خواهند کرد. کار دیگری که کردیم این بود که کتابهای زیست محیطی دانشگاهی برای دوره عمومی و واحد اختیاری چاپ میکنیم که فکر میکنم سال ۹۵ در بیاید. کتاب John Wiley را هم که رفرنس کتب زیست محیطی امریکا است هم در دست داریم و کلی کار دیگر که الان در ذهنم نیست. ببخشید که خیلی سریع و فهرست وار به مسائل اشاره کردم.

پو تری: برای ما از نظر

کانون، اینکه مهندس کروی در حال چه کاری هستند جالب است. ایشان فارغ التحصیل فنی است، یکسری علائق و دلمشغولی هایی دارد و تجربیات واقعاً جالب توجهی هم کسب کرده است. ولی من میخواهم یک پلی برقرار کنم. مفهوم محیط زیست در تقابل یا تعارض قرار میگیرد با توسعه. بایستی توازی بین این دو مساله برقرار شود. در واقع این توسعه است که محیط زیست را بهم می ریزد. حال یک عده ممکن است شکارچی باشند و برون بوز آسیایی را بکشند. ولی آنچه بیشتر امروز از محیط زیست همانطور که شما فرمودید در ذهنمان می آید فقط مساله ریخت آشغال و کشتن جانوران نیست. در خود ایران ما با مسائل مهم و مشهوری دست به گریبان هستیم. مثلاً مهمترین مساله ای که در ایران داریم و دولت هم به آن اذعان دارد آب است و بیابان زایی. وقتی مسائل توسعه مطرح می شود، بلافاصله مسائل مهندسی مطرح می شود. حال من میخواهم از این فرصت استفاده ای کنم. کانون آدم هایی دارد که به هر حال اگر حرفشان برو نباشد، خودشان آدم های مطرح و شناخته شده ای هستند. یک خبرنامه ای هم دارد. چه انتظاری میتوان از جامعه مهندسی ایران که کانون هم یکی از زیرشاخه های آن است، داشت؟ منظورم انتظار عملی و واقعی است نه شعار گونه. مثلاً آیا به نظر شما صلاح است و میتوانیم یک بخشی را در خبرنامه مان داشته باشیم تحت عنوان محیط زیست و با دید مهندسی کار به این قضیه بپردازیم؟

ما خیال میکردیم مسائل زیست محیطی برای آیندگان ماست و باید مواظب باشیم آینده آسیب نبیند. الان میبینیم مساله روز ماست. برای کسی که اطراف دریاچه ارومیه زندگی میکند حفظ محیط زیست و توسعه پایدار مساله عجیب و غریب شهری کلاس بالا نیست. بلکه مساله روز است. ما برای ارتقای سطح زندگی مردم سد احداث میکنیم و چاه حفر می کنیم تا کشاورزی کنیم. بعد دریا خشک می شود. تمام نمک های باقیمانده وارد رودخانه شده و کشاورزی را از بین می برد و تا شهر تبریز هم تهدید می شود.

کروبی: قضیه ساده است و خیلی پیچیده نیست. تا وقتی که بدلیل غیر عقلایی و بیشتر با جنبه مسائل سیاسی مجبورید به سوخت‌های فسیلی سوئید بدهید بقیه مسائل خود به خود تحت الشعاع قرار خواهند گرفت. بنابراین مساله در حد ما نیست که تصمیم بگیریم. ما خودمان وقتی که میخواستیم برای طرح توسعه همینجا ساختمان بسازیم، تصمیم گرفتیم خودمان ساختمان سبز احداث کنیم. بررسی که کردیم دیدیم موتورخانه و تاسیسات لازم خیلی گرانتر تمام می‌شود و اصلاً قابل مقایسه نیست. دیدیم برای صرفه جویی ماهانه پانزده میلیون تومان باید پانصد میلیون تومان هزینه کنیم! این منطقی نیست. در خارج یکسری عوارضی از کارخانجاتی که carbon footprint بالا دارند میگیرند و به کسانی میدهند که میخواهند از تاسیسات سبز استفاده کنند. یک بخش کار هم فرهنگ سازی و وضعیت اجتماعی مملکت است. ما تا وقتی که بنزین در اروپا ۱ یورو و ۲۰ تا ۳۰ سنت است ولی در ایران در حد ۲۰ تا ۳۰ سنت است، نتیجه قابل پیش بینی است. مثلاً در کالیفرنیا خودروی برقی دارند که صدای کمی تولید میکند و خیلی شیک است و حدود ۶۰ هزار دلار قیمت دارد. بخشی از این پول را ایالت کالیفرنیا می‌دهد و بخشی را خریدار می‌دهد. دولت مالیات هنگفتی بابت سوخت میگیرد و دستش باز است. در ایران برعکس است و دولت چیزی هم به مشتری میدهد. در واقع از کسی که دوچرخه سوار می‌شود و پیاده است میگیرد و میدهد به کسی که خودرو هشت سیلندر دارد. ما بصورت طبیعی احساس نمیکنیم این مسائل را. اگر من بخوام ساختمان سبز درست کنم دولت اعلام کرده بیاید پنل خورشیدی بگذارید و آب گرم مورد نیاز خودتان را تامین کنید. من در یونان میدیدم که پشت بام همه منازل پنل های خورشیدی است. دولت یونان پول ندارد. وقتی مجبور است برای ۱ لیتر نفت ۵۰ دلار بدهد و کلی هم هزینه انتقال و مسائل جنبی آن را بدهد یا برای تامین گاز مورد نیاز با مشکلات عدیده‌ای مواجه باشد منطقی است که ساختمان سبز و صرفه جویی در مصرف انرژی معنا پیدا کند. برای ما هنوز این قضیه لوکس است. اگر ما فرهنگ سازی کنیم خیلی خوب است. این فرهنگ سازی خوب است طوری باشد که به افکار عمومی فشار بیاید که به نفع مملکت ماست که سوخت گران بشود و همه چیز طبیعی شود. یعنی اگر ما سوخت ارزان مصرف کنیم و بعدش سیمان صادر کنیم، عملاً طبعات این اتفاق سوخت بد، ماشین های بد، آلودگی و ائتلاف انرژی است به اضافه این حقیقت که شما منابعتان را میسوزانید و می‌دهید به صنعتی که دارد سوئید میگیرد بخاطر سوخت ارزان و خیال میکنیم داریم سود میکنیم. در صورتی که این واقعا سود نیست. از زمان دولت آقای خاتمی این قضیه شروع شد اما افکار عمومی دنبالش نرفت. وقتی گفتند بنزین قرار است بشود ۱۰۰ تومان همه گفتند چه خبر است؟ این مساله باید حل بشود. دولت مردان ما جرات کنند و به این اقدامات دست بزنند. دیر یا زود خودمان می‌شویم وارد کننده انرژی. مساله اجتماعی قضیه خیلی دامنه دار است و هر گوشه‌اش را بگیریم میتوانیم ساعتها صحبت

کنیم. اما آن بخشی که مورد نظر ماست نقش مهندسین است. مهندسین ما می‌توانند تا جای ممکن تکنولوژی‌ها را بیآورند. اما وقتی شما تکنولوژی ای می‌آورید که صد درصد وابسته‌اید، دیگر مساله مثلاً آچار کشی موتورخانه نیست که به سادگی حل شود. باید سطح شما خیلی بالا باشد. مثلاً در خصوص پنل های خورشیدی، باید در پشت بام‌ها سطح آزاد داشته باشید. شهرها شبیه بیابان نیستند که بینهایت سطح آزاد داشته باشند. باید روی این مسائل کار کنید. یا مثلاً در خصوص قیمت‌ها. دولت گفته بود که چهار میلیون می‌دهد که آن هم شرایط و مسائل خودش را دارد. پس چیزی نیست که بصورت عمومی قابل استفاده باشد. بخت تولید، ذخیره و مصرف همگی مهم هستند. ما میتوانیم برق را تولید کنیم. اما چگونه ذخیره کردن و مصرف کردن آن هم مهم است. حتی انتقال این انرژی هم مساله مهمی است. مهندسین در اینجا بیشتر نقش معرفی این تکنولوژی‌ها را دارند. واقعا مهندسین ما نمیتوانند از لحاظ تکنولوژی کاری کنند. من چون عملاً وارد مساله شده‌ام، میتوانم گفت که بخشی از کار شدنی است. این که شما بیاید عایق استفاده کنید در دیوارهای ساختمان یا پنجره‌ها را عایق کنید شدنی است. اما وقتی میخواهید پنجره ترمال شکا عالی استفاده کنید دیگر باید خیلی پول خرج کنید. مساله هزینه و فایده است. مساله این نیست که فقط حرف بزیم که محیط زیست را باید محافظت کنیم. من به یک دوست آلمانی مان گفتم که به حزب سبز هارای می‌دهی؟ گفت مگر دیوانه‌ام؟ گفتم چطور؟ گفت اگر به اینها رای بدهیم، فقط هوای سالم میخوریم. کار و زندگی خبری نخواهد بود. بنابراین مفهوم الان آمده است بنام comfort without compromise. یعنی تا جای ممکن هم شلتاق کنیم و راحت زندگی کنیم و هم هوای محیط زیست را داشته باشیم. این بالاتس خیلی مهم است. بعضی‌ها در محیط زیست افراطی هستند. مثلاً روی کسانی که پالتو پوست پوشیده‌اند رنگ می‌پاشند. محیط زیست هم مثل هر پدیده اجتماعی میتواند طرفداران افراطی و غیر افراطی داشته باشد. باید در هر زمینه‌ای راه حل پیدا کرد. مثلاً همین جناح سبز آلمان یک زمانی ۱۰ یا ۱۲ درصد رای را داشت و حتی وارد کابینه هم شد.

بوترابی: بله. و آقای فیشر را هم کرد وزیر خارجه. **کروبی:** آقای فیشر که در خیابانهای فرانکفورت مدتی راننده تاکسی بود و با پلیس زد و خورد میکرد و در خیابانها دست به یقه می‌شد، بعد که کت و شلوار شد و رفت در کابینه شعارشان این بود که بلافاصله نیروگاههای اتمی را تعطیل کنید. این نیروگاهها برق زیادی تولید

میکند. با سوسپال دموکراتها کلی کلنجار رفتند و یک برنامه زمان بندی گذاشتند تا شاید تا سال ۲۰۲۲ نیروگاهها را ببندند. این نیروگاههای اتمی چند میلیارد دلار هزینه دارد و دل‌کندن از اینها نیاز به اتکای زیادی به نیروی افکار عمومی دارد. الان ۸۰ درصد بحث‌ها در فرانسه این است. می‌گویند تکنولوژی بومی داریم، مال خودمان است، به کسی وابسته نیستیم و باید این تکنولوژی را حفظ کنیم. در دانمارک ۱۳۰ درصد مصرف از انرژی‌های تجدید پذیر گرفته می‌شود. اینها کشورهایی هستند که هم از

لحاظ فرهنگی بالا هستند و هم ثروتمندند و هم صاحب تکنولوژی. در دانمارک انرژی باد هم دارند. در این کشور صنعت انرژی‌های پاک خیلی خیلی رشد کرده و بومی شده است. برای ما هنوز این مسائل خیلی سخت است. شما وقتی میخواهید وارد بحث انرژی‌های نو شوید، مسائل اقتصادی مهم می‌شوند. وقتی بخواهید برای یک نیروگاه ۲۰ سال وقت صرف کنید و آخر سر هزینه‌اش چند برابر بشود و هر موقع هم که خارجی‌ها دوست نداشته باشند به مشکل

بر بخورید، نشان می دهد که استفاده از نیروگاههای سیکل ترکیبی و ترکیب تمام اینها با انرژی های تجدید پذیر مثل پنل های خورشیدی میتواند ما را برد به سمت خود کفایی. الان کشورهای نفت خیز حاشیه خلیج فارس دنبال این قضیه هستند. آنها پول زیاد، جمعیت کم و رفاه بالایی دارند. به این فکر افتاده اند که اگر نفت نباشد چه کار کنند. شاید این قضیه برای آنها تبلیغاتی باشد ولی برای ما حیاتی است. ما با این رشد جمعیت و این وضعیتی که صنعت نفتمان داشته است، به هر حال در یک آینده ای نفتمان تمام خواهد

بلافاصله تعداد دکتر ها ۱۰ برابر بشود، تعداد مهندسين ۲۰ برابر بشود و اتفاقاتی اینچنینی بیفتند، مساله حل می شود. محیط زیست مساله ای است که باید تبلیغ و ترویج بشود. بنابراین باید خیلی گسترده معرفی و شناسانده شود. خبرنامه در این مقیاس حوزه تاثیر بالایی ندارد. ما باید به این سوال جواب بدهیم که آیا واقعاً لزومی دارد که بخشی بنام محیط زیست در خبرنامه وجود داشته باشد یا خیر. بطور کلی نسبت به بعضی مطالبی که در خبرنامه منتشر میشود، مطالب محیط زیست بهتر هستند. در این چند ساله انتشار و معرفی

کار مهندسی در شبکه های اجتماعی مثل فیس بوک و اینستاگرام خیلی خیلی گسترده شده است. شما هر کاری را بخواهید انجام بدهید اول بررسی زیست محیطی لازم است. اگر خیلی از کارها را کرده بودند ما الان این مسائل را نداشتیم. نباید محیط زیست را دور بزیم. سوال اینجاست: مملکت نفتخیز آیا نیاز دارد حق شکار بفرشد؟ چرا؟ بخاطر اینکه عده ای این وسط پورسانت مختصری گیرشان بیاید. افکار عمومی واقعا نباید اجازه

این بحث ها بعضی نکات در می آیند که آدم تعجب می کند. اینکه چطور مسائل مهم از زیر نظر شرکت های مشاور قوی و بین المللی نادیده گرفته شده است یا اینکه مسائل سیاسی در تصمیم گیری ها به مسائل فنی ارجحیت داده شده است. البته این مسائل چیزی نیست که ما بتوانیم کاری بکنیم. ما فقط میتوانیم اینها را اطلاع رسانی کنیم و در موردشان بحث فنی کنیم. با این روش سطح جامعه به جایی میرسد که مثل آلمان میگویند ما دهها میلیارد یا صدها میلیارد را نمیخواهیم. نمیخواهیم بلایی سر یک نفر بیاید یا جایی خالی از سکنه بشود. در این راستا فکر میکنم مقاله سد گنوند خیلی عالی شده است. ما از مخالفین و موافقین نظرات خوبی دریافت کردیم.

بوترابی: ممنون از شما. **کروبی:** ما در اینجا به مطالب مختلفی اشاره کردیم. نمیدانم کدام مطالب مد نظر شماست.

بوترابی: واقعیت این است که در وهله اول اصلا خود شما مد نظر ما بوده اید. مسائل محیط زیست همه جا مطرح می شوند. مسائل مهندسی همه جا ارائه می شوند. شما از نظر ما مهندسی هستید که ضمن فارغ التحصیلی از دانشکده فنی، کار انتشاراتی آن هم از جنس محیط زیست انجام می دهید. ما سراغ همه افراد نمیرویم. تعداد مهندسين ساختمان و مکانیک و برق و ... کم نیستند. همه این بزرگواران در حال انجام یکسری فعالیت های مشخص هستند. ولی تعداد مهندسينی که کار خاص و متفاوتی انجام می دهند انگشت شمار است

کروبی: خیلی لطف دارید

بدهند این اتفاقات بیفتند. درباره مسائل فنی و صنعتی الان خیلیها دارند در شبکه های اجتماعی کار می کنند. الان سطح بحث هایی که در شبکه های اجتماعی مثلا در خصوص مسائل پهنه سازی انجام میشود خیلی بالاتر است از این مطالبی که در رسانه هایی مثل تلویزیون پخش می شود. بد نیست که از یک جایی شروع کنیم. ما هم در مجله خودمان اولین مقاله مان سد گنوند بود. این سد خیلی جنجال آفرین بوده است. عده ای میگویند کار درست بوده است، برخی می گویند سد آب را شور کرده است. در خلال

شد. آیا پول خواهیم داشت نفت را صد دلار بخرند. آن وقت مردم باید بیزین را به دلار بخریم. نخواهیم توانست به مردم سوسپید بدهیم. بنابراین این مساله اگر اقتصادی بشود و یک تعادلی بوجود بیاید بین مساله محیط زیست و carbon footprint صنایع و مشاغل و رفاه جامعه، من فکر می کنم که میتوان قدم های تدریجی برداشت. این کار اصلاً هیچ راه میانبری ندارد. ما خودمان وقتی انقلاب شد، بعنوان کسانی که فکر می کردیم رژیم سابق راه حل های بسیار واضح را بدلیل وابستگی نادیده گرفته، خیال می کردیم اگر

استفاده از نیروگاههای سیکل ترکیبی و ترکیب تمام اینها با انرژی های تجدید پذیر مثل پنل های خورشیدی میتواند ما را برد به سمت خود کفایی. الان کشورهای نفت خیز حاشیه خلیج فارس دنبال این قضیه هستند. آنها پول زیاد، جمعیت کم و رفاه بالایی دارند. به این فکر افتاده اند که اگر نفت نباشد چه کار کنند. شاید این قضیه برای آنها تبلیغاتی باشد ولی برای ما حیاتی است.

طرح یک مشکل

پرویز ونداد (مکانیک ۵۴)

ماده ۱۷ قانون ایمنی راهها و راه آهن:

ایجاد هرگونه ساختمان و دیوارکشی و تاسیسات به شعاع صد (۱۰۰) متر از انتهای حریم راهها و حریم راه های کشور و در طول کنارگذرهایی که وزارت راه و ترابری احداث نموده یا مینماید و یا مسئولیت نگهداری آنها به عهده دارد بدون کسب مجوز از وزارت مذکور ممنوع میباشد. وزارت راه و ترابری موظف است در مورد متخلفان برابر تبصره (۱) ماده (۶) اقدام کند.

تبصره ۲: نظارت بر ساخت و ساز حاشیه راه ها و راه آهن تا شعاع صد متر از منتهی الیه حریم قانونی آنها توسط وزارت مذکور اعمال می شود.

تبصره ۱ از ماده ۶: وزارت راه و ترابری مکلف است با حضور نماینده دادسرا و در نقاطی که دادسرا نباشد با حضور نماینده دادگاه بخش این قبیل مستحذات یا درختکاری و یا زراعت و حفریات را ضمن تنظیم صورت مجلس راسا قلع و آثار تجاوز را محو نماید.

تبصره ۴ از ماده ۶: ماموران مربوط در وزارت راه و ترابری و راه آهن و ماموران انتظامی موظفند ضمن مراقبت به محض مشاهده وقوع تجاوز به راه ها و راه آهن و حریم آنها، مراتب را به مراجع صالح جهت اقدام لازم اطلاع دهند. مامور یا مسئول یاد شده در صورت تسامح به مجازات محکوم خواهد شد.

راه چاره؛ جاده کمربندی طولانی و پر خرج و دور زدن شهر، که تازه اول کار است. به محض تامین بودجه و تعیین مسیر جاده کمربندی سر و کله تعمیرگاه، رستوران و... پیدا می شود و همزمان با جاده کمربندی افتتاح می شود. باز روز از نو روزی از نو، دو باره راه بندان و تصادف و سرعت گیر. فرقی این است که این دفعه مسیر طولانی ترمی شود. ملاحظه فرمایید، سی و چند سال قبل، بومهن فعلی فقط یک رستوران بود آن هم زیر پل، نه در کنار جاده. امروز، بومهن، شهر بزرگی است که با وصل شدن به رودهن و آعلی، چندین کیلومتر از جاده را به خیابان تبدیل کرد و پیش از گشایش جاده کمربندی، راه بندان های طولانی و گاه چند ساعته را تجربه می کرد، بخصوص در آخر تعطیلات. کسی نپرسید که هزینه ساخت این جاده کمربندی چقدر

املاک باشد.

حالا این جمعیت به بقالی، نانوا، سلمانی، مصالح فروشی، مدرسه، درمانگاه، پست، اداره برق و مخابرات و..... احتیاج دارد. جمعیت زیاد و طول بیشتری از جاده اشغال می شود و شهری با مشاغل از این دست، به بهای از دست رفتن بخش قابل توجهی از ثروت ملی، جاده، شکل می گیرد. ماشینها با سرعت از جاده می آیند و خطر تصادف زیاد می شود. برای جلوگیری از تصادف، اول تابلوی محدودیت سرعت و بعد از آن، چند سرعت گیر گذاشته می شود و نتیجه اش هم معلوم است، علاوه بر خراب شدن جلوبندی، کمک فنر و استهلاک لنت ترمز ماشین ها و مصرف سوخت بیشتر، راه بندان های طولانی مدت را هم در پی دارد، که گاهی در آخر تعطیلات، به ساعت ها نیز کشیده می شود.

در پارکینگ های کنار جاده و بزرگراه ها، ابتدا، سایبانی از پوشال، محل فروش شیرینی، میوه، آش و دوغ محلی می شود و به تدریج سایبان پوشالی به فلزی و احتمالاً، به ساختمان و مغازه تبدیل می شود. در کنار جاده های برون شهری ما هم، اول یک رستوران باز می شود و بعد یک دکه سیگار، شکلات و نوشابه فروشی و بعد، تعویض روغن و مکانیکی. باغ دارهای محل و آبادی های اطراف هم بساط میوه های خود را پهن می کنند. پس از فصل میوه، از شهر میوه می آورند و می فروشند. سروکله ی مغازه بستنی فروشی و قنادی هم پیدا میشود. اهالی آبادی های اطراف نیز به آنجا کوچ می کنند. یکی یخ می فروشد، یکی آب جوش، آن یکی هم چای دارچین. معاملات ملکی که جای خود را دارد؛ از هر دو سه مغازه، سه چهارتایش باید آژانس

است؟ و چه کسی مسئولِ تحمیلِ آن به بودجه ی نحیفِ کشور است؟ در همین جاده، صدویست- سی کیلومتری، تهران- فیروزکوه، مجتمع های جدیدی در حال شکل گرفتن است و از حالا باید در فکر چاره یا جاده کمربندی بود:

امین آباد- که چند سال قبل فقط یک رستوران در کنار جاده بود و امروز دارای چندین مغازه، منازل مسکونی، ویلا و اماکن دیگر و شهری در حال شکل گیری است و ظاهراً پروژه ی بزرگی هم در دست اجرا.

سید آباد- سید آباد، در موقع ساخت جاده جدید محل کارخانه آسفالت بود و از آن جایی که هیچ تاسیسات یا ساختمان قدیمی ندارد، احتمالاً اولین ساکنان آن، کارکنان همین کارخانه بودند. امروز دارای چندین مغازه، بنگاه معاملات ملکی، اغذیه فروشی، تعویض روغن و ویلا است و به سرعت در حال گسترش.

آیینه ورزان- که فعلاً فقط دارای چند بنگاه معاملات ملکی، مصالح فروشی در کنار جاده است و قطعاً طولی نمی کشد که مثل موارد دیگر، صاحب سرعت گیر، رستوران، تعویض روغن بشود.

گل آهک - با چند تا مغازه، رستوران، سرامیک فروشی و تعویض روغن در حال جنگ با غول بیکاری است و صاحب تابلوی محدودیت سرعت هم شد و بزودی سرعت گیر هم اضافه خواهد شد. جابان و سربندان- این دو آبادی قدیمی در شمال و با فاصله نسبتاً کمی از جاده قرار دارد. مغازه های زیادی در دو طرف جاده ساخته شد و در حال زیاد شدن است. احتمالاً تا چند سال دیگر به هم وصل خواهد شد.

فیروز کوه- جاده قدیمی از وسط شهر اصلی فیروز کوه می گذشت. جاده جدید خارج و به فاصله کمی از شهر ساخته شد. فعلاً دو طرف جاده جدید و در طول چند کیلو متر مغازه، رستوران، و تاسیسات مختلف احداث شده است با سرعت گیرهای فراوان و خطرهای جانی و مالی. سازمان های دولتی هم از این قافله عقب نماندند و در این مسابقه شرکت کردند و دست به کار شدند: شهرک صنعتی، مسکن

مهر، ایستگاه هوا شناسی، بیمارستان و تاسیسات مختلف دیگر را در دو طرف جاده ایجاد کردند.

گیلاوند- دو طرف جاده به طول چند کیلومتر در اشغال مغازه ها، ادارات و سازمان های دولتی است. تعداد زیادی سرعت گیر نیز در خدمت سازندگان کمک فتر و قطعات جلوبندی کره، ژاپن، فرانسه است و راه بندان آن طولانی که گاهی به بیش از یک ساعت هم می کشد.

جاجروود- کیلومترها مغازه، بازار میل، رستوران، کارگاه و ساختمان، برای خودش شهری شد که با ازدحام جمعیت و حجم زیاد ترافیکش، جاده را غیرقابل استفاده کرده است.

در این نمونه صد و بیست- سی کیلومتری، علاوه بر موارد گفته شده و چندین شهرک تجاری- مسکونی که تابلویی برای اسمشان نیست، در مناطق متعدد دیگری، نطفه شهرک های جدید در حال انعقاد است: پمپ بنزینی که کنارش بستنی فروشی و تعویض روغن باز می شود یا رستورانی که با مغازه سیگار و نوشابه فروشی و غیره در حال گسترش است. یا سایبان یک نهال فروشی و اطاقک یک سرامیک یا سنگ فروشی که بزودی، دکه های یخ، آب جوش و جای فروشی..... به آن اضافه خواهد شد.

این مشکل فقط در این جاده نیست. در تمام جاده های ما چنین مشکلی هست. به آبگرم آوج نگاه کنیم که سی سال قبل فقط یک قهوه خانه کوچک بود و امروز صاحب چند کیلومتر مغازه و تعداد زیادی سرعت گیر است. به همدان، رزن و اسد آباد نگاه کنیم که کیلومترها، جاده به خیابان تبدیل شد. به کنگاور و صحنه، که با چه هزینه هنگفتی جاده کمربندی ساختیم. در پایتخت کشور و جلوی چشم وزیر، وکیل و روزنامه نگار از مردآباد تا شهریار، مغازه ها در دو طرف جاده، اغلب فقط در یک ردیف، جاده را از حیث انتفاع ساقط کرده است. به جاده هراز و چالوس نگاه کنیم، که بیشتر به یک خیابان مرکز خرید شباهت دارد تا جاده. در یخ از سطری در یک روزنامه. با ادامه این روند، در آینده ای نه چندان

دور شهرهای ما با مغازه های بقالی، مکانیکی و آژانس معاملات ملکی به هم وصل خواهد شد. همان طور که در شهرهای شمالی ما، بخصوص مازندران، اتفاق افتاد.

قانون ایمنی راه ها، هر نوع ساخت و ساز، تا فاصله صد متری حریم جاده ها را فقط با اجازه وزارت راه امکان پذیر کرده است و وزارت راه را مسئول از بین بردن تاسیسات غیر مجاز نموده است. پس این مشکلات یا با اجازه وزارت راه به وجود آمده است یا با سهل انگاری در انجام وظیفه، یا، شاید فکر می کنیم که انجام وظیفه با نصب تابلوی این قانون، در جاده ها، به پایان میرسد. عدم اجرای قانون، اثر مخرب دیگری هم دارد: از بین رفتن حرمت قانون! وقتی حرمت قانون از بین رفت، می توانیم زیر تابلوی توقف ممنوع پارک یا از چراغ قرمز عبور کنیم. شاید قانون و رسانه را فقط برای داشتن آن می خواهیم نه برای اجرا و بیان مشکل. مسلماً، اگر روزنامه ای بنویسد، حقوق دانی اعلام جرم بکند، مشکلاتی از این دست، که در سطحی بسیار وسیع امکانات محدود ما را می بلعد، کاسته خواهد شد.

سی و چند سال قبل،

بومهن فعلی فقط یک

رستوران بود آن هم زیر

پل، نه در کنار جاده.

امروز، بومهن، شهر

بزرگی است که با وصل

شدن به رودهن و ابعلی،

چندین کیلو متر از جاده

را به خیابان تبدیل کرد

و پیش از گشایش جاده

کمربندی، راه بندانهای

طولانی و گاه چند ساعته

را تجربه می کرد،

بخصوص در آخر تعطیلات.

کسی نپرسید که هزینه

ساخت این جاده کمربندی

چقدر است؟ و چه کسی

مسئول تحمیل آن به

بودجه ی نحیف کشور

است؟

دوستان روزنامه نگار هم به افق های دور دست نگاه می کنند و به فکر مسایل پیش پا افتاده ای مثل عمر آسفالت، زلزله، جدول خیابان، ناپهنجاری رفتار اجتماعی و رانندگی نیستند. چهل کیلومتر جدول بتنی اتوبان بابایی، شن و ماسه اش از هم جدا شد. کدام وزیر و وکیل حرفی زد؟ کدام روزنامه نگار سطری نوشت و کدام شهروند اعتراضی کرد؟

برای مشکلات خود، قانون می نویسیم ولی دغدغه اجرا نداریم. قانون حفاظت از راه ها و آئین نامه ساختمان داریم ولی اجرا نمی کنیم. در حالی که ضوابط در ساخت و سازها رعایت نمی شود، مقصر خرابی های زلزله شناخته می شود و نه قاتل تلفات آن ولی به محض وقوع یک زلزله، اشک ماتم می ریزیم و بجای درس گرفتن از ناپایداری ساختمانها و اصلاح ساخت و سازها، قضای آسمان را مسئول می دانیم. در حالی که برای مقاوم سازی ساختمان های فرسوده، آیین نامه و دستورالعمل می نویسیم، در ساختمانهای در حال ساخت نیز آیین نامه و ضوابط را رعایت نمی کنیم. دم از خود کفایی و ساخت داخل و اقتصاد مقاومتی می زنیم ولی در عمل، از بهره گیری، حتی درصد کوچکی، از امکانات داخلی غفلت می کنیم. جاده و بزرگراه میسازیم ولی هنوز

سالی و ماهی از گشایش آن نگذشته، شن و ماسه آسفالتش از هم جدا می شود و چاله ها از هر گوشه دهان باز می کند.

ما را چه می شود و چرا به این روز افتادیم؟ میکرب این رخوت، این سستی در اجرا از کجا به ما سرایت کرد؟ این چه پلئه ای است که دُچارش شدیم: نه مسئولی وظیفه اش را جدی می گیرد، نه رئیسش از او بازخواست می کند، نه روزنامه ای سطری راجع به آن می نویسد، نه شهروندی اعتراض می کند و نه دادستانی اعلام جرم و مقایسه بین آن چه هست و می بینیم و آن چه باید باشد و نمی بینیم، حسرت و ماتم و دردی می شود که روح را افسرده می سازد و جان را می فرساید.

اگر امروز، هزینه احداث یک جاده کمربندی را صرف خرید و تخریب تاسیسات غیرمجاز بکنیم، نه تنها از جاده های خود صیانت می کنیم و به مقدار قابل ملاحظه ای، تلفات جانی و خسارت های مالی را کاهش می دهیم، بلکه، هزینه احداث چندین و چند جاده کمربندی را صرفه جویی خواهیم کرد. براین باورم که علت عمده این نابسامانی ها، کوتاهی در انجام وظیفه و بی اعتنایی به قانون است که متأسفانه نهادینه شد و کسی دغدغه

رعایت آن را ندارد. در صورت اجرای قانون، تخریب قانونی تعدادی تاسیسات بدون مجوز و مجازات مسئولین سهل انگار، چنین مشکلاتی به سرعت کاهش خواهد یافت. به عنوان فتح باب، راه کاری پیشنهاد می شود. باشد که صاحب نظر، روزنامه نگار یا شهروندی، قدمی پیش گذارد و به تکمیل آن همت کند و بدون این که منتظر قهرمانی بشویم، مثل اعضای مسئولیت پذیر یک جامعه مدنی، به ارایه راه حل بپردازیم.

اول سازمان های دولتی از خودشان شروع کنند. و از ایجاد تاسیسات در کنار جاده خود داری کنند. تاسیساتی مانند اداره های مختلف، شهرک صنعتی، ساختمان های سازمانی، هواشناسی، مسکن مهر - وزارت راه، هرچه زودتر، کمیته ای را مامور بررسی وضعیت قانونی تاسیسات داخل محدوده قانونی، تا

صد متری انتهای حریم جاده ها، تعیین کند. علیه تاسیسات بدون مجوز، بدون هیچ ملاحظه ای، اعمال قانون نماید و مسئول عدم جلوگیری از این ساخت و سازها را مشخص و بخاطر کوتاهی در انجام وظیفه، مطابق قانون، مجازات نماید. در صورت داشتن مجوز، ضرورت چنین مجوزی بررسی شود و در صورت مشاهده هر نوع شایبه، اقدام قانونی انجام شود.

- وزارت راه، هم زمان با جلوگیری از تجمع فروشندگان و خدمات دهندگان، در کنار جاده ها، محل هایی را، بافاصله مناسب از جاده ها، برای ارایه خدمات مورد نیاز تخصیص دهد.

- وزارت راه بعنوان متولی جاده، از حریم جاده حفاظت کند و مانع گسترش این نوع ساخت و سازها و ایجاد مشکل بشود. در صورت کم بودن تاسیسات و داشتن مجوز مانع توسعه آن بشود یا برای جلوگیری از تلفات جانی و هزینه کلان ساخت

جاده کمربندی، این تاسیسات را خریداری و تخریب نماید.

- رسانه ها نیز گوشه چشمی به این نوع مسائل پیش پا افتاده داشته باشند و بخشی از امکانات خود را برای به رفع ناپهنجاری ها و مشکلاتی از این دست تخصیص دهند.

- عدم اجرای قانون ساخت و ساز کنار جاده ها، تخطی از قانون و سبب از بین رفتن کارایی جاده، تحمیل بار مالی سنگین به بودجه ی مملکت و خسارت هنگفت مالی و جانی به شهروندان می شود و، قاعدتاً، جرمی محرز است، توسط دادستان یا شهروندی آشنا به مسایل حقوقی، پی گیری شود.

مقایسه بین آن چه هست و می بینیم و آن چه باید باشد و نمی بینیم، حسرت و ماتم و دردی می شود که روح را افسرده می سازد و جان را می فرساید.

حمل با جرثقیل

علیرضا نوری (عمران ۸۶)

... با خودم گفتم چرا از این کار به عکس نگیرم؟ ... چرا؟ اصلا شاید قسمت این بوده که من این تابلو رو ببینم و نظرم رو جلب کنه و عکس بگیرم تا دوربین من بتونه ویتترین هنر یه پسر کوچولوی با ذوق بشه؟ شاید هم نه ... یه ادم وندال اینکار رو کرده و خب عکس بگیرم که چی؟ ... شاید و هزار شاید دیگه ... غرق توی شایدها بودم که بوق ماشین پستی من رو به خودم آورد که راه بیفت، چراغ سبزه ... منم آرام راه افتادم اما هنوز فکرم درگیر اون تابلو و خالقش بود ... ولی از فکر تابلو بیرون نیومدم ... تابلو اینقدر نظرم رو جلب کرد که فرداش دوربینم رو با خودم برداشتم و تو مسیر برگشت از چیزی که دیده بودم روی تابلو عکس گرفتم ...

و البته از پسرک فال فروش زیر تابلو هم عکس گرفتم ... کسی که ممکنه خالق تنها تابلوی حمل با جرثقیل باشه که اینقدر ذهن من رو به خودش جلب کرد ...

الان ندیده بودم ... شاید هم یکمی خنده دار بود ... ماشینی که عکسش روی تابلو بود و داشت حمل میشد داشت دود از خودش بیرون میداد و رنگش هم نارنجی شده بود ... با خودم گفتم نمیدونم این کاری که رو این تابلوی حمل با جرثقیل شده کار کی میتونه باشه ... یا اصلا نمیدونستم کار غلطیه و آسیب رسوندن به نمای شهر محسوب میشه و یا اینکه جلوه خیال یه آدم آسیب دیده از نمای عجیب این شهره ... نمایی که زیر پوست اون از شیر مرغ تا جون آدمیزاد پیدا میشه ... شاید رنگ سیاه ماشین در حال حمل رو به نارنجی برگردونده و با این کار نمای شهر رو زیبا کرده ... نمیدونم این کار کار کیه اما راستش حدس میزدم این کار یکی از اون کوچولوهای باشه که زیر تابلوی حمل با جرثقیل فال میفروشن ... هر کی بوده به نظرم نمیدونسته که ماشین در حال حمل با جرثقیل دود از خودش بیرون نمیده ... ولی خب تخیل جالبی داشته

هر روز تو مسیر اداره تا خونه پشت این چراغ قرمز توقف میکردم. کنار پیچی از خیابون پشت این چراغ قرمز یه تابلوی حمل با جرثقیل بود که تقریبا همیشه یه تعدادی بچه های دست فروش زیر اون به فروختن فال مشغول بودن ... گاهی دلم براشون میسوخت و ازشون فال میخریدم ... گاهی هم ... خیلی وقتا که می دیدمشون فکرم بهشون مشغول میشد ... خیلی کوچیک بودن و کارشون سنگین بود ... اینکه التماس کنن برای خرید فال سنگین بود ... خیلی هم کار سنگینی بود برای یه بچه ... خیلی وقتا پشت چراغ که می ایستادم نگاهشون میکردم ... تابلوی حمل با جرثقیلی که زیرش دستفروشی میکردند رو هم نگاه میکردم ... هر روز کارشون مثل دیروز بود و هر روز تابلو مثل دیروز ... یه روز که پشت چراغ چهار راه توقف کرده بودم و منتظر سبز شدن چراغ بودم یه چیزی روی تابلوی حمل با جرثقیل دیدم ... یه چیز جالب که تا

اخبار خانواده فنی

انتصاب دکتر محمود نیلی احمدآبادی به سمت ریاست دانشگاه

روابط عمومی دانشگاه تهران گزارش داد: طی حکمی از سوی دکتر محمد فرهادی وزیر علوم، تحقیقات و فناوری دکتر محمود نیلی احمدآبادی به سمت ریاست دانشگاه تهران منصوب شد. دکتر نیلی پیش از این به عنوان سرپرست دانشگاه مشغول به فعالیت بود که پس از تأیید شورای عالی انقلاب فرهنگی، حکم ریاست وی از سوی وزیر علوم صادر شد.

کانون مهندسین فارغ‌التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران، انتصاب شایسته ایشان را به عنوان رئیس دانشگاه تهران تبریک عرض نموده، موفقیت روزافزون وی را از خداوند متعال مسئلت می‌نماید.

دکتر نادر انقطاع جایزه دستاورد برجسته انجمن آتن و انتشار IEEE ۲۰۱۵ را دریافت کرد

دکتر نادر انقطاع دانش‌آموخته برجسته دانشکده فنی (برق ۵۷)، استاد کرسی ندویل اچ رامزی مهندسی برق و سیستمها در دانشگاه پنسیلوانیا، جایزه دستاورد برجسته انجمن آتن و انتشار AP - IEEE ۲۰۱۵ را برای «ایفای سهم عمده در تئوری، کاربرد و اثبات وجود فرامواد، نور پلاسمونی و محیط های امگا و کایرال» دریافت نمود. این جایزه در روز سه شنبه ۲۱ جولای ۲۰۱۵ در ضیافت اهدای جوایز سیمپوزیوم IEEE APS/URS در ونکوور به ایشان اعطا گردید. IEEE بزرگترین سازمان حرفه ای مهندسی برق در جهان است که به داشتن بیش از ۳۷۵۰۰۰ عضو در ۱۶۰ کشور مباحثات می‌کند. IEEE نقش عمده‌ای را در پیشبرد و رهبری ماهیت تولیدات گسترده علمی امروز ایفا می‌کند. دکتر نادر انقطاع در زمینه های نانو اپتیک و نانو فتونیک، متا متریال (فرا مواد) و پلاسمونیک و مدل سازی نانو ساختار نوری شامل نانو آنتن ها، نانو مدارها و نانو سیستمها فعالیت می‌نماید. تحقیقات او در زمینه سنجش و تصویربرداری الهام گرفته زیستی و همچنین فیزیک و مهندسی معکوس دید پولاریزه در طبیعت می‌باشد. او و گروهش روی توسعه مفهوم نانو مدارهای فشرده نوری بر مبنای نانو ساختارهای مواد با هدف گشودن امکان نانو الکترونیک با نور کار می‌کنند.

انتخاب مهندس محمدرضا انصاری به عنوان نایب رئیس اتاق بازرگانی

انتخابات هیات رئیسه دوره هشتم اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران یکشنبه ۲۴ خرداد ماه ۱۳۹۴ با حضور اعضای اتاق های بازرگانی سراسر کشور و نمایندگان تشکل های بزرگ صنعتی و صادراتی در تهران برگزار شد. در این انتخابات مهندس محمدرضا انصاری (راه و ساختمان ۴۷) عضو شورای عالی کانون مهندسین فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران و عضو هیأت رئیسه اتاق بازرگانی تهران و رئیس انجمن خدمات فنی و مهندسی، به عنوان یکی از نواب رئیس هشتمین دوره اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران انتخاب شد. کانون مهندسین فارغ التحصیل دانشکده فنی دانشگاه تهران برای مهندس انصاری ضمن آرزوی سلامتی، موفقیت ایشان را در تمامی مراحل زندگی از خداوند متعال مسئلت دارد.

